

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 317

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. lapkričio 4 d.

Turinys

I Teisėkūros procedūra priimami aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo 1
- ★ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1142/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, kiek tai susiję su Sąjungos politinių partijų finansavimu 28
- ★ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1143/2014 dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo 35
- ★ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1144/2014 dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonių, įgyvendinamų vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008 56

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES, EURATOMAS) Nr. 1141/2014**2014 m. spalio 22 d.****dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 224 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 106a straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽³⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽⁴⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjungos sutarties (toliau - ES sutartis) 10 straipsnio 4 dalyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau - Chartija) 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad politinės partijos Europos lygmeniu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių valią;
- (2) Chartijos 11 ir 12 straipsniuose nustatyta, kad teisė į asociacijų laisvę visais lygmenimis, pavyzdžiui, politinėje ir pilietinėje srityje, ir teisė į saviraiškos laisvę, kuri apima laisvę turėti savo įsitikinimus, gauti bei skleisti informaciją ir idėjas valdžios institucijoms nekludant ir nepaisant valstybių sienų, yra pagrindinės kiekvieno Sąjungos piliečio teisės;
- (3) Europos piliečiams turėtų būti sudarytos sąlygos naudotis tomis teisėmis siekiant visapusiškai dalyvauti demokratiname Sąjungos gyvenime;
- (4) tikrai tarpvalstybinės Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai turi atlikti svarbų vaidmenį mažinant valstybių narių bei Sąjungos politikos atotrūkį ir taip užtikrinant, kad piliečių balsas būtų aiškiai girdimas Europos lygmeniu;
- (5) Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai turėtų būti skatinami ir remiamos jų pastangos stipriai sieti Europos pilietinę visuomenę su Sąjungos institucijomis, visų pirma Europos Parlamentu;

⁽¹⁾ OL C 133, 2013 5 9, p. 90.

⁽²⁾ OL C 62, 2013 3 2, p. 77.

⁽³⁾ OL C 67, 2013 3 7, p. 1.

⁽⁴⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas.

- (6) kaip rodo Europos politinių partijų ir su jomis susijusių Europos politinių fondų patirtis taikant Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2004/2003 ⁽¹⁾ kartu su 2011 m. balandžio 6 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 taikymo ⁽²⁾, būtina tobulinti Europos politinių partijų ir su jomis susijusių Europos politinių fondų teisės ir finansavimo sistemą, kad jie galėtų tapti matomesniais ir veiksmingesniais Sąjungos daugiapakopės politinės sistemos veikėjais;
- (7) pripažįstant ES sutartimi Europos politinėms partijoms pavestą užduotį ir siekiant palengvinti jų darbą, turėtų būti nustatytas Europos politinių partijų ir su jomis susijusių Europos politinių fondų Europos teisinis statusas;
- (8) siekiant registruoti ir kontroliuoti Europos politines partijas ir Europos politinius fondus ir taikyti jiems sankcijas, turėtų būti įsteigta Europos politinių partijų ir fondų institucija (toliau – Institucija). Registracija turėtų būti privaloma norint įgyti Europos teisinį statusą, kuriuo numatomos įvairios teisės ir pareigos. Siekiant išvengti bet kokio galimo interesų konflikto Institucija turėtų būti nepriklausoma;
- (9) turėtų būti nustatytos procedūros, kurių Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai turėtų laikytis norėdami pagal šį reglamentą įgyti Europos teisinį statusą, taip pat procedūros ir kriterijai, kurių reikėtų laikytis priimant sprendimą suteikti Europos teisinį statusą. Taip pat reikia nustatyti procedūras, kurios Europos politinei partijai arba Europos politiniam fondui būtų taikomos jiems netekus Europos teisinio statuso, jį praradus arba jo atsisakius;
- (10) siekiant palengvinti juridinių asmenų, kuriems bus taikomi ir Sąjungos, ir nacionaliniai teisės aktai, priežiūrą, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl Europos politinių partijų ir fondų Institucijos tvarkomo registro (toliau – registras) veikimo, ypač atsižvelgiant į registre saugomą informaciją ir patvirtinamuosius dokumentus. Ypač svarbu, kad atlikdama pareigą darbi Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį pareigiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (11) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl nuostatų dėl registracijos numerio sistemos ir dėl standartinių išrašų iš registro, kuriuos Institucija teikia trečiosioms šalims jų prašymu. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾;
- (12) Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai, norintys būti tokiais pripažinti Sąjungos lygmeniu įgydami Europos teisinį statusą ir gauti viešąjį finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, turėtų laikytis tam tikrų principų ir tenkinti tam tikras sąlygas. Visų pirma Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai turi gerbti Sąjungos vertybes, nurodytas ES sutarties 2 straipsnyje;
- (13) sprendimai nutraukti Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo registraciją dėl ES sutarties 2 straipsnyje nurodytų vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, nesilaikymo, turėtų būti priimti tik tuomet, kai tos vertybės akivaizdžiai ir šiurkščiai pažeidžiamos. Priimdama sprendimą dėl registracijos nutraukimo, Institucija turėtų visapusiškai laikytis Chartijos;
- (14) Į Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo statutą turėtų būti įtrauktos pagrindinės nuostatos. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė nustatyti papildomus jų atitinkamose teritorijose įsisteigusią Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statutų reikalavimus, jeigu tie papildomi reikalavimai neprieštarauja šiam reglamentui;
- (15) Institucija turėtų reguliariai tikrinti, ar Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai tebesilaiko su jų registracija susijusių sąlygų ir reikalavimų. Sprendimai, susiję su pagarba ES sutarties 2 straipsnyje išdėstytoms vertybėms, kuriomis grindžiama Sąjunga, turėtų būti priimami laikantis specialiai tam nustatytos procedūros ir pasikonsultavus su nepriklausomų žymių asmenų komitetu;

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių (OL L 297, 2003 11 15, p. 1).

⁽²⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 46.

⁽³⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (16) Institucija – Sąjungos organas pagal SESV 263 straipsnį;
- (17) turėtų būti užtikrintas nepriklausomų žymių asmenų komiteto nepriklausomumas ir skaidrumas;
- (18) Europos politinėms partijoms ir su jomis susijusiems fondams suteikus Europos teisinį statusą, jiems turėtų būti užtikrintas veiksmas ir pripažinimas visose valstybėse narėse. Tokiu veiksmu ir pripažinimu jiems nesuteikiama teisė siūlyti kandidatų dalyvauti nacionaliniuose arba Europos Parlamento rinkimuose ar referendumuose. Tokia ar panaši teisė ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai;
- (19) Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų veikla turėtų būti reglamentuojama šiuo reglamentu, o klausimai, kuriems netaikomas šis reglamentas, reglamentuojami atitinkamomis valstybių narių teisės aktų nuostatomis. Europos politinės partijos ir Europos politinio fondo teisinis statusas turėtų būti reglamentuojamas šiuo reglamentu ir taikytinomis nacionalinėmis valstybės narės, kurioje partija arba fondas turi savo būstinę, nuostatomis (toliau – būstinės valstybė narė). Turėtų būti įmanoma būstinės valstybei narei *ex ante* apibrėžti taikytiną teisę arba palikti Europos politinėms partijoms ir Europos politiniams fondams galimybę rinktis šiuo klausimu. Būstinės valstybei narei turėtų būti taip pat įmanoma taikyti kitus arba papildomus reikalavimus nei nustatyti šiame reglamente, įskaitant nuostatas dėl registracijos ir Europos politinių partijų bei fondų įtraukimo į nacionalines administracines ir kontrolės sistemas, taip pat dėl jų organizavimo ir statuto bei atsakomybės su sąlyga, kad tokios nuostatos neprieštarauja šiam reglamentui;
- (20) pagrindinis Europos teisinio statuso turėjimo aspektas yra tai, kad Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai turėtų turėti Europos teisinį subjektiškumą. Europos teisinis subjektiškumas turėtų būti įgyjamas laikantis reikalavimų ir procedūrų, kuriais siekiama apsaugoti valstybės narės, kurioje yra Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo būstinė, prašymo dėl Europos teisinio statuso pareiškėjo (toliau – pareiškėjas) ir atitinkamų bet kurių trečiųjų šalių interesus. Visų pirma, turėtas nacionalinis teisinis subjektiškumas turėtų būti pakeistas Europos teisiniu subjektiškumu ir visos ankstesniam nacionaliniam juridiniam asmeniui priklausiusios individualios teisės ir pareigos turėtų būti perduotos naujam Europos juridiniam asmeniui. Be to, norint sudaryti palankias sąlygas veiklos tęstinumui, turėtų būti numatytos apsaugos priemonės siekiant išvengti, kad atitinkama valstybė narė pradėtų taikyti tokio pakeitimo draudžiamąsias sąlygas. Būstinės valstybė narė turėtų galėti nurodyti nacionalinių juridinių asmenų, kurie gali tapti Europos juridiniais asmenimis, tipus ir nesutikti tokiu Europos juridinio asmens tapimu pagal šį reglamentą, kol bus pateiktos tinkamos garantijos, visų pirma dėl pareiškėjo statuto teisėtumo pagal tos valstybės narės teisę arba dėl kreditorių ar kitų teisių turėtojų apsaugos ankstesnio nacionalinio teisinio subjektiškumo požiūriu;
- (21) Europos teisinis subjektiškumas nutraukiamas laikantis reikalavimų ir procedūrų, kuriais siekiama apsaugoti Sąjungos, valstybės narės, kurioje yra Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo būstinė, Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo ir bet kurių atitinkamų trečiųjų šalių interesus. Ypač tuo atveju, jeigu Europos politinė partija arba Europos politinis fondas įgyja teisinį subjektiškumą pagal valstybės narės, kurioje yra jų būstinė, teisę, šis įgijimas turėtų būti laikomas Europos teisinio subjektiškumo pakeitimu, ir visos ankstesniojo Europos juridinio asmens atitinkamai įgytos ar jam priklausiusios individualios teisės ir pareigos turėtų būti perduotos nacionaliniam juridiniam asmeniui. Be to, norint sudaryti palankias sąlygas veiklos tęstinumui, turėtų būti numatytos apsaugos priemonės siekiant išvengti, kad atitinkama valstybė narė taikytų tokio pakeitimo draudžiamąsias sąlygas. Jeigu Europos politinė partija arba Europos politinis fondas neįgyja teisinio subjektiškumo valstybėje narėje, kurioje yra jų būstinė, jie turėtų būti likviduojami laikantis tos valstybės narės teisės ir atsižvelgiant į sąlygą, pagal kurią reikalaujama nesiekti pelno. Institucija ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas turėtų galėti susitarti su atitinkama valstybe nare dėl Europos teisinio subjektiškumo galiojimo pabaigos sąlygų, visų pirma siekiant užtikrinti, kad būtų susigrąžintos Europos Sąjungos bendrojo biudžeto lėšos ir sumokėtos finansinės sankcijos;
- (22) jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas rimtai nesilaikė atitinkamų nacionalinės teisės nuostatų ir jei klausimas susijęs su aspektais, darančiais poveikį vertybėms, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, kaip išdėstyta ES sutarties 2 straipsnyje, Institucija, gavusi atitinkamos valstybės narės prašymą, turėtų priimti sprendimą taikyti šiame reglamente nustatytas procedūras. Be to, Institucija, gavusi valstybės narės, kurioje yra partijos arba fondo būstinė, prašymą, turėtų priimti sprendimą išbraukti iš registro tą Europos politinę partiją arba Europos politinį fondą, kurie rimtai nesilaikė atitinkamų nacionalinių teisės aktų bet kuriuo kitu klausimu;
- (23) teisė gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto turėtų būti suteikta tik Europos politinėms partijoms ir su jomis susijusiems Europos politiniams fondams, kurie buvo tokiais pripažinti ir įgijo Europos teisinį statusą. Nepaprastai svarbu ne tik užtikrinti, kad taikytinos sąlygos tapti Europos politine partija nebūtų pernelyg sudėtingos ir kad jas lengvai galėtų tenkinti organizuoti bei rimti tarpvalstybiniai politinių partijų arba fizinių asmenų aljansai, arba politinių partijų ir fizinių asmenų aljansai, bet ir nustatyti proporcingus ribotų išteklių

skyrimo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto kriterijus, kurie objektyviai rodytų tikrąją Europos politinės partijos europinį užmoį ir realią rinkėjų paramą. Tokius kriterijus geriausia pagrįsti rinkimų į Europos Parlamentą, kuriuose pagal šį reglamentą Europos politinės partijos ar jų nariai privalo dalyvauti, rezultatais, iš kurių galima tiksliai spręsti apie tai, ar Europos politinę partiją pripažįsta rinkėjai. Kriterijus turėtų atspindėti ES sutarties 10 straipsnio 2 dalimi Europos Parlamentui pavestą užduotį tiesiogiai atstovauti Sąjungos piliečiams ir Europos politinių partijų tikslą visapusiškai dalyvauti demokratiname Sąjungos gyvenime bei tapti aktyviomis Europos atstovaujamosios demokratijos dalyvėmis, siekiant veiksmingai išreikšti Sąjungos piliečių nuomones, pažiūras ir politinę valią. Todėl teisė gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto turėtų būti suteikta tik Europos politinėms partijoms, kurioms Europos Parlamente atstovauja bent vienas iš jų narių, ir Europos politiniams fondams, teikiantiems prašymą per Europos politinę partiją, kuriai Europos Parlamente atstovauja bent vienas iš jos narių;

- (24) siekiant padidinti Europos politinės partijos finansavimo skaidrumą ir išvengti galimo finansavimo taisyklių pažeidimo, turėtų būti laikoma, tačiau tik finansavimo tikslais, kad Europos Parlamento narys yra tik vienos Europos politinės partijos, su kuria jo nacionalinė ar regioninė politinė partija turėtų būti susijusi galutinę prašymų dėl finansavimo pateikimo dieną, jei toks ryšys yra, narys;
- (25) turėtų būti nustatytos procedūros, kurių Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai turėtų laikytis prašydami finansavimo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, taip pat procedūros, kriterijai ir taisyklės, kurių reiktų laikytis priimant sprendimą suteikti tokį finansavimą;
- (26) siekiant padidinti Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų nepriklausomumą, atskaitomybę ir atsakomybę, turėtų būti uždraustos kai kurių rūšių dovanos ir įnašai iš kitų nei Europos Sąjungos bendrasis biudžetas šaltinių, arba jiems taikomi apribojimai. Kiekvienas laisvo kapitalo judėjimo suvaržymas, kurį galėtų lemti tokie apribojimai, yra pagrįstas viešosios tvarkos sumetimais ir yra būtinas siekiant tų tikslų;
- (27) Europos politinėms partijoms turėtų būti sudarytos sąlygos finansuoti per rinkimus į Europos Parlamentą vykdomas kampanijas, o tokiuose rinkimuose dalyvaujančių partijų ir kandidatų rinkimų išlaidų finansavimas bei apribojimai turėtų būti reglamentuojami kiekvienoje valstybėje narėje taikomomis nuostatomis;
- (28) Europos politinės partijos neturėtų tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti kitų politinių partijų, ypač nacionalinių partijų arba kandidatų. Europos politiniai fondai neturėtų tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti Europos arba nacionalinių politinių partijų ar kandidatų. Be to, Europos politinės partijos ir su jomis susiję Europos politiniai fondai neturėtų finansuoti referendumo kampanijų. Šie principai atspindi Deklaraciją Nr. 11 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 191 straipsnio, pridėtą prie Nicos sutarties baigiamojo akto;
- (29) turėtų būti nustatytos kiekvienais metais iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto skiriamų asignavimų paskirstymo taisyklės ir procedūros, atsižvelgiant į jų gavėjų skaičių ir į kiekvienos asignavimus gavusios Europos politinės partijos bei, kalbant plačiau, su ja susijusio atitinkamo Europos politinio fondo narių, išrinktų į Europos Parlamentą, dalį. Tose taisyklėse turėtų būti numatytos Europos politinių partijų ir su jomis susijusių Europos politinių fondų griežtos skaidrumo, apskaitos, audito ir finansų kontrolės nuostatos, taip pat proporcingų sankcijų, įskaitant atvejus, kai Europos politinė partija arba Europos politinis fondas pažeidžia vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga ir kurios nurodytos ES sutarties 2 straipsnyje, skyrimas;
- (30) siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame reglamente nustatytų nuostatų dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo ir išlaidų, taip pat dėl kitų klausimų, būtina sukurti veiksmingus kontrolės mechanizmus. Tuo tikslu Institucija, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas ir valstybės narės turėtų bendradarbiauti ir keistis visa būtina informacija. Taip pat turėtų būti skatinamas valstybių narių institucijų tarpusavio bendradarbiavimas siekiant užtikrinti veiksmingą ir efektyvią pagal taikytiną nacionalinę teisę numatytų pareigų kontrolę;
- (31) būtina numatyti aiškią, griežtą ir atgrasomą sankcijų sistemą, kad būtų užtikrintas veiksmingas, proporcingas ir vienodas pareigų, susijusių su Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų veikla, vykdymas. Taikant tokią sistemą taip pat turėtų būti laikomasi *ne bis in idem* principo, pagal kurį sankcijos už tą patį pažeidimą negali būti taikomos du kartus. Taip pat būtina apibrėžti atitinkamus Institucijos ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno vaidmenis kontroliuojant ir tikrinant, kaip laikomasi šio reglamento nuostatų, taip pat Institucijos ir įgaliojimus suteikiančio pareigūno bei valstybių narių institucijų bendradarbiavimo mechanizmus;

- (32) siekiant padidinti piliečių europinį politinį sąmoningumą ir rinkimų į Europos Parlamentą proceso skaidrumą, Europos politinės partijos gali per rinkimus į Europos Parlamentą informuoti piliečius apie savo ir su jomis susijusių nacionalinių politinių partijų bei kandidatų ryšius;
- (33) siekiant užtikrinti skaidrumą ir sustiprinti Europos politinių partijų bei Europos politinių fondų priežiūrą ir demokratinę atskaitomybę, turėtų būti skelbiama visuomenei itin svarbia laikoma informacija, visų pirma informacija apie jų statutą, narystę juose, finansines ataskaitas, rėmėjus, dovanas, įnašus ir dotacijas iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, taip pat informacija apie Institucijos ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno priimtus sprendimus dėl registracijos, finansavimo ir sankcijų. Reglamentavimo sistemos sukūrimas siekiant užtikrinti, kad ši informacija būtų vieša, yra veiksmingiausia priemonė sudaryti politinėms jėgoms vienodas sąžiningos konkurencijos sąlygas ir remti atvirus, skaidrius, demokratinius teisėkūros bei rinkimų procesus, taip didinant piliečių ir balsuotojų pasitikėjimą Europos atstovaujamąja demokratija ir apskritai užkertant kelią korupcijai bei piktnaudžiavimui valdžia;
- (34) laikantis proporcingumo principo, pareiga skelbti rėmėjų, kurie yra fiziniai asmenys, tapatybę neturėtų būti taikoma toms dovanoms, kurių vertė vienam rėmėjui per metus sudaro 1 500 EUR arba šios sumos nesiekia. Be to, tokia pareiga skelbti neturėtų būti taikoma dovanoms, kurių vertė viršija 1 500 EUR, tačiau yra mažesnė arba lygi 3 000 EUR per metus, išskyrus tuos atvejus, kai rėmėjas iš anksto raštu davė sutikimą skelbti tokią informaciją. Šios ribos atspindi, viena vertus, tinkamą pagrindinės teisės į asmens duomenų apsaugą ir, kita vertus, teisėto visuomenės siekio, kad Europos politinių partijų ir fondų finansavimas būtų skaidrus, pusiausvyrą, kaip nurodoma tarptautinėse korupcijos prevencijos rekomendacijose, susijusiose su politinių partijų ir fondų finansavimu. Skelbiant apie dovanas, kurių vertė vienam rėmėjui per metus viršija 3 000 EUR, turėtų būti sudarytos sąlygos veiksmingai viešajai rėmėjų ir Europos politinių partijų santykių priežiūrai ir kontrolei. Laikantis proporcingumo principo, informacija apie dovanas turėtų būti skelbiama kasmet, išskyrus rinkimų į Europos Parlamentą kampanijų laikotarpį arba 12 000 EUR viršijančias dovanas, apie kurias turėtų būti skelbiama nedelsiant;
- (35) šiuo reglamentu gerbiama pagrindinės teisės ir atsižvelgiama į principus, įtvirtintus Chartijoje, ypač 7 ir 8 straipsniuose, kuriuose nustatyta, kad kiekvienam turi būti sudarytos sąlygos naudotis teise į privatų gyvenimą ir asmens duomenų apsaugą, visapusiškai gerbiant tas teises ir principus;
- (36) kai taikydami šį reglamentą Institucija, Europos Parlamentas ir nepriklausomų žymių asmenų komitetas tvarko asmens duomenis, taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ⁽¹⁾;
- (37) kai taikant šį reglamentą tvarkomi asmens duomenys, taikoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB ⁽²⁾;
- (38) teisinio tikrumo dėlei reikia patikslinti, kad duomenų valdytojai, kaip apibrėžta Reglamente (EB) Nr. 45/2001 arba Direktyvoje 95/46/EB, yra Institucija, Europos Parlamentas, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, nacionalinės institucijos, atsakingos už Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo aspektų kontrolę, ir kitos šiame reglamente minėtos arba numatytos atitinkamos trečiosios šalys. Taip pat reikia nurodyti ilgiausią laikotarpį, kurį jie gali laikyti asmens duomenis, surinktus siekiant užtikrinti Europos politinių partijų bei Europos politinių fondų finansavimo ir narystės Europos politinėse partijose teisėtumą, tvarkingumą bei skaidrumą. Kaip duomenų valdytojai, Institucija, Europos Parlamentas, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, atsakingos nacionalinės institucijos ir atitinkamos trečiosios šalys turi imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų vykdomos Reglamentu (EB) Nr. 45/2001 ir Direktyva 95/46/EB nustatytos pareigos, ypač tos, kurios susijusios su tvarkymo teisėtumu, tvarkymo veiklos saugumu, informacijos teikimu ir duomenų subjektų teisėmis susipažinti su savo asmens duomenimis ir juos taisyti bei ištrinti;

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 8, 2001 1 12, p. 1).

⁽²⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995 11 23, p. 31).

- (39) Direktyvos 95/46/EB III skyrys „Teisės gynimo būdai, turtinė atsakomybė ir sankcijos“ taikomas, kai taikant šį reglamentą tvarkomi duomenys. Atsakingos nacionalinės institucijos arba atitinkamos trečiosios šalys pagal taikytiną nacionalinę teisę turėtų atsakyti už jų padarytą žalą. Be to, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atsakingoms nacionalinėms institucijoms arba atitinkamoms trečiosioms šalims už šio reglamento pažeidimus būtų skiriamos reikiamos sankcijos;
- (40) Europos politinėms partijoms skirtą techninę pagalbą Europos Parlamentas turėtų teikti vadovaudamasis vienodo požiūrio principu, atsižvelgdamas į pateiktas sąskaitas faktūras bei mokėjimus ir ji turėtų būti nagrinėjama reguliariose viešosiose ataskaitose;
- (41) pagrindinė informacija apie šio reglamento taikymą turėtų būti skelbiama visuomenei tam skirtoje interneto svetainėje;
- (42) Europos Sąjungos Teisingumo Teismo teisminė kontrolė padės užtikrinti teisingą šio reglamento taikymą. Taip pat turėtų būti numatytos nuostatos siekiant sudaryti sąlygas Europos politinėms partijoms ir Europos politiniams fondams būti išklausytiems ir imtis taisomųjų veiksmų prieš sankcijų paskyrimą;
- (43) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad yra numatytos nacionalinės nuostatos, dėl kurių šio reglamento taikymas yra veiksmingas;
- (44) valstybės narės turėtų būti suteikta pakankamai laiko priimti nuostatas, kuriomis būtų užtikrintas sklandus ir veiksmingas šio reglamento taikymas. Turėtų būti numatyta nuostata dėl pereinamojo laikotarpio nuo šio reglamento įsigaliojimo iki jo taikymo;
- (45) buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, ir jis pateikė nuomonę ⁽¹⁾;
- (46) kadangi reikia iš esmės keisti ir papildyti šiuo metu politinėms partijoms bei politiniams fondams Sąjungos lygmeniu taikomas taisykles ir procedūras, Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 turėtų būti panaikintas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis reglamentuojami politinių partijų Europos lygmeniu (Europos politinės partijos) ir politinių fondų Europos lygmeniu (Europos politiniai fondai) statusas ir finansavimas.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) politinė partija – piliečių asociacija, kuri:
 - siekia politinių tikslų ir
 - yra arba pripažinta pagal bent vienos valstybės narės įstatymus arba įsteigta jais remiantis;
- 2) politinis aljansas – organizuotas politinių partijų ir (arba) piliečių bendradarbiavimas;
- 3) Europos politinė partija – politinių tikslų siekiantis politinis aljansas, užregistruotas Institucijoje, įsteigtoje Europos politinėms partijoms ir Europos politiniams fondams pagal 6 straipsnį, laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir procedūrų;
- 4) Europos politinis fondas – subjektas, kuris yra oficialiai susijęs su Europos politine partija ir kuris užregistruotas Institucijoje laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų bei procedūrų ir, atsižvelgdamas į Sąjungos tikslus bei pagrindines vertybes, savo veikla remia ir papildo Europos politinės partijos tikslus, vykdydamas vieną arba kelias iš toliau išvardijamų užduočių:
 - a) diskusijų Europos viešosios politikos ir Europos integracijos proceso klausimais stebėjimas, analizavimas ir indėlis į jas;

⁽¹⁾ OL C 253, 2013 9 3, p. 12.

- b) su Europos viešosios politikos klausimais susijusios veiklos plėtojimas, pavyzdžiui, atitinkamų suinteresuotų subjektų, įskaitant jaunimo organizacijas ir kitus pilietinės visuomenės atstovus, seminarų, mokymo kursų, konferencijų ir studijų tokiomis klausimais organizavimas ir rėmimas;
 - c) bendradarbiavimo siekiant skatinti demokratiją, taip pat trečiojoje šalyje, plėtojimas;
 - d) buvimas nacionalinių politinių fondų, mokslininkų ir kitų svarbių veikėjų bendradarbiavimo Europos lygmeniu pagrindu;
- 5) regioninis parlamentas arba regioninė asamblėja – įstaiga, kurios nariai turi regioninį rinkimų mandatą arba yra politiškai atskaitingi išrinktai asamblėjai;
- 6) finansavimas iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto – dotacija, skiriama pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ (Finansinis reglamentas) pirmosios dalies VI antraštinę dalį arba įnašas, skiriamas pagal Finansinio reglamento antrosios dalies VIII antraštinę dalį;
- 7) dovana – auka grynaisiais pinigais, bet kokia dovana natūra, bet kurių prekių mažesne negu rinkos kaina tiekimas, paslaugos (įskaitant paskolas) arba darbai, ir (arba) kiekviena kita operacija, dėl kurios atitinkama Europos politinė partija arba atitinkamas Europos politinis fondas gauna ekonominės naudos, išskyrus narių įnašus ir įprastą asmenų savanoriškai vykdomą politinę veiklą;
- 8) narių įnašas – kiekviena įmoka grynaisiais pinigais, įskaitant nario mokesčius arba nepiniginius įnašus, arba bet kurių prekių mažesne negu rinkos kaina tiekimas, paslaugos (įskaitant paskolas) arba darbai, ir (arba) kiekviena kita operacija, dėl kurios atitinkama Europos politinė partija arba atitinkamas Europos politinis fondas gauna ekonominės naudos, kai juos Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo naudai atlieka vienas iš jų narių, išskyrus įprastą politinę veiklą, kurią savanoriškai vykdo atskiri nariai;
- 9) metinis biudžetas 20 ir 27 straipsnių tikslais – visa tam tikrais metais patirtų išlaidų suma, nurodoma atitinkamos Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo metinėse finansinėse ataskaitose;
- 10) nacionalinis informacijos centras – vienas iš ryšių palaikymo centrų, skirtas klausimams, susijusiems su Finansinio reglamento 108 straipsnyje ir Komisijos delegalizacijos reglamento (ES) Nr. 1268/2012 ⁽²⁾ 144 straipsnyje nurodyta centrine draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūrose duomenų baze, spręsti, arba kiekvienas kitas asmuo ar asmenys specialiai atitinkamų valstybių narių institucijų paskirtas (-i) siekiant keistis informacija taikant šį reglamentą;
- 11) būstinė – vieta, kurioje įsikūrusi Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo centrinė administracija;
- 12) vienu metu padaryti pažeidimai – du arba daugiau pažeidimų, padarytų vykdančią tą pačią neteisėtą veiklą;
- 13) pakartotinis pažeidimas – padarytas pažeidimas, už kurį sankcija nusikaltėliui jau buvo skirta už tokios pačios rūšies pažeidimą ankstesnių penkerių metų laikotarpiu.

II SKYRIUS

EUROPOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR EUROPOS POLITINIŲ FONDŲ STATUTAS

3 straipsnis

Registracijos sąlygos

1. Politinis aljansas turi teisę teikti prašymą užregistruoti jį kaip Europos politinę partiją, jei jis laikosi tokių sąlygų:
- a) jo būstinė turi būti vienoje iš valstybių narių, kaip nurodyta jo statute;
 - b) bent viename ketvirtadalyje valstybių narių jam arba jo nariams turi atstovauti Europos Parlamento, nacionalinių parlamentų, regioninių parlamentų ar regioninių asamblėjų nariai arba
- bent viename ketvirtadalyje valstybių narių jis arba jo partijos narės turi būti surinkę bent po tris procentus balsų kiekvienoje iš tų valstybių narių per paskutinius rinkimus į Europos Parlamentą;

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

⁽²⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos delegalizacijos reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

- c) jis turi laikytis, visų pirma savo programoje ir veikloje, vertybių, kuriomis pagrįsta Sąjunga ir kurios išdėstytos ES sutarties 2 straipsnyje, t. y. žmogaus orumo, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises;
 - d) jis arba jo nariai turi būti dalyvavę rinkimuose į Europos Parlamentą arba viešai pareiškę ketinimą dalyvauti kituose rinkimuose į Europos Parlamentą ir
 - e) jis neturi siekti pelno.
2. Pareiškėjas turi teisę teikti prašymą užregistruoti jį kaip Europos politinį fondą, jei jis laikosi tokių sąlygų:
- a) jis turi būti susijęs su Europos politine partija, užregistruota laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir procedūrų;
 - b) jo būstinė turi būti vienoje iš valstybių narių, kaip nurodyta jo statute;
 - c) jis turi laikytis, visų pirma savo programoje ir veikloje, vertybių, kuriomis pagrįsta Sąjunga ir kurios išdėstytos ES sutarties 2 straipsnyje, t. y. žmogaus orumo, laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų teises;
 - d) jo tikslai turi papildyti Europos politinės partijos, su kuria jis oficialiai susijęs, tikslus;
 - e) jo valdybą turi sudaryti nariai bent iš vieno ketvirtadalio valstybių narių ir
 - f) jis neturi siekti pelno.
3. Europos politinė partija gali turėti tik vieną oficialiai su ja susijusį Europos politinį fondą. Kiekviena Europos politinė partija ir su ja susijęs Europos politinis fondas užtikrina, kad jų kasdienio administravimo bei valdymo struktūros ir finansinės sąskaitos būtų atskirtos.

4 straipsnis

Europos politinių partijų valdymas

1. Europos politinės partijos statusas atitinka valstybės narės, kurioje yra jos būstinė, taikytiną teisę ir į ją įtraukiamos nuostatos, apimančios bent:
- a) jos pavadinimą ir logotipą, kurie turi aiškiai skirtis nuo jau egzistuojančių Europos politinių partijų ar Europos politinių fondų pavadinimų bei logotipų;
 - b) būstinės adresą;
 - c) politinę programą, kurioje išdėstyti jos paskirtis ir tikslai;
 - d) pareiškimą, laikantis 3 straipsnio 1 dalies e punkto, kad ji nesiekia pelno;
 - e) jei reikia, su ja susijusio politinio fondo pavadinimą ir oficialaus ryšio tarp jų apibūdinimą;
 - f) jos administracinį ir finansinį organizavimą bei procedūras, visų pirma nurodant organus ir biurus, kuriems suteikti administracinio, finansinio ir teisinio atstovavimo įgaliojimai, ir metinių finansinių ataskaitų rengimo, tvirtinimo ir tikrinimo taisykles, ir
 - g) vidaus procedūrą, taikomą tuo atveju, kai Europos politinės partijos veikla savanoriškai nutraukiama.
2. Į Europos politinės partijos statutą įtraukiamos nuostatos dėl partijos vidaus organizavimo, apimančios bent:
- a) jos narių priėmimo, atsistatydinimo ir pašalinimo sąlygas, prie statuto pridėtą partijų narių sąrašą;
 - b) su visų rūšių naryste susijusias teises ir pareigas ir atitinkamas balsavimo teises;
 - c) jos valdymo organų įgaliojimus, atsakomybės sritis ir sudėtį, nurodant kiekvienam iš jų taikomus kandidatų atrankos kriterijus ir jų skyrimo bei atleidimo tvarką;
 - d) sprendimų priėmimo partijos viduje procesus, visų pirma balsavimo procedūras ir kvorumo reikalavimus;
 - e) jos požiūrį į skaidrumą, visų pirma į apskaitą, sąskaitas, dovanas, privatumą ir asmens duomenų apsaugą;
 - f) jos statuto keitimo vidaus tvarką.

3. Valstybė narė, kurioje yra Europos politinės partijos būstinė, gali numatyti papildomus statuto reikalavimus, su sąlyga, kad tie papildomi reikalavimai atitinka šį reglamentą.

5 straipsnis

Europos politinių fondų valdymas

1. Europos politinio fondo statutas atitinka valstybės narės, kurioje yra jo būstinė, taikytiną teisę ir į jį įtraukiamos nuostatos, apimančios bent:

- a) jo pavadinimą ir logotipą, kurie turi aiškiai skirtis nuo jau egzistuojančių Europos politinių partijų ar Europos politinių fondų pavadinimų bei logotipų;
- b) būstinės adresą;
- c) jo paskirties ir tikslų, kurie turi atitikti 2 straipsnio 4 dalyje išvardytas užduotis, apibūdinimą;
- d) pareiškimą, laikantis 3 straipsnio 2 dalies f punkto, kad jis nesiekia pelno;
- e) Europos politinės partijos, su kuria jis tiesiogiai susijęs, pavadinimą ir oficialaus ryšio tarp jų apibūdinimą;
- f) jo organų sąrašą, nurodant kiekvieno iš jų įgaliojimus, atsakomybės sritis ir sudėtį, ir tokių organų narių bei vadovų skyrimo ir atleidimo tvarką;
- g) jo administracinį ir finansinį organizavimą bei procedūras, visų pirma nurodant organus ir tarnybas, kuriems suteikti administracinio, finansinio ir teisinio atstovavimo įgaliojimai, ir metinių finansinių ataskaitų rengimo, tvirtinimo ir tikrinimo taisykles;
- h) jo statuto keitimo vidaus tvarką ir
- i) vidaus procedūrą, taikomą tuo atveju, kai Europos politinio fondo veikla savanoriškai nutraukiama.

2. Būstinės valstybė narė gali numatyti papildomus statuto reikalavimus su sąlyga, kad tie papildomi reikalavimai atitinka šį reglamentą.

6 straipsnis

Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų institucija

1. Siekiant registruoti ir kontroliuoti Europos politines partijas bei Europos politinius fondus ir skirti jiems sankcijas pagal šį reglamentą, įsteigiama Europos politinių partijų ir fondų institucija (toliau – Institucija).

2. Institucija turi teisinį subjektiškumą. Ji yra nepriklausoma ir vykdo savo funkcijas visapusiškai laikydamosi šio reglamento.

Institucija priima sprendimus dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų registravimo ir išregistravimo laikydamosi šiame reglamente nustatytos tvarkos ir sąlygų. Be to, Institucija reguliariai tikrina, ar užregistruotos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai toliau laikosi 3 straipsnyje nustatytų registracijos sąlygų ir 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktuose bei 5 straipsnio 1 dalies a–e ir g punktuose numatytų valdymo nuostatų.

Savo sprendimuose Institucija visapusiškai atsižvelgia į pagrindinę teisę į asociacijų laisvę ir į būtinybę užtikrinti politinių partijų pluralizmą Europoje.

Institucijai atstovauja jos direktorius, kuris Institucijos vardu priima visus jos sprendimus.

3. Institucijos direktorių penkerių metų laikotarpiui, kuris nepratęsiamas, bendru sutarimu skiria Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija (toliau – kartu Paskyrimų tarnyba), remdamiesi atrankos komiteto, kurį sudaro tų institucijų generalliniai sekretoriai, pasiūlymais paskelbus atvirą kvietimą teikti kandidatūras.

Institucijos direktorius atrenkamas atsižvelgiant į jo asmenines ir profesines savybes. Direktorius nėra Europos Parlamento narys, neturi rinkimų mandato ir nėra esamas arba buvęs Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo darbuotojas. Pasirenkant direktorių negali atsirasti interesų konflikto dėl jo kaip Institucijos direktoriaus ir bet kurių kitų tarnybinių pareigų, ypač susijusio su šio reglamento nuostatų taikymu.

Naujas direktorius į laisvą vietą, atsiradusią dėl atsistatydinimo, pasitraukimo iš pareigų, atleidimo iš darbo arba mirties, skiriamas laikantis tos pačios procedūros.

Pakeitimo įprasta tvarka arba savanoriško atsistatydinimo atveju direktorius eina savo pareigas tol, kol paskiriamas jį pakeičiantis asmuo.

Jeigu Institucijos direktorius daugiau nebetenkina jo veiklai arba pareigoms numatytų sąlygų, jis gali būti atleistas bent dviejų iš pirmoje pastraipoje nurodytų trijų institucijų bendru sutarimu ir remiantis pirmoje pastraipoje nurodyto atrankos komiteto savo iniciatyva parengta ataskaita arba vienos iš trijų institucijų prašymu.

Institucijos direktorius savo pareigas vykdo nepriklausomai. Veikdamas Institucijos vardu direktorius nesiekia gauti jokios institucijos ar vyriausybės arba jokios kitos įstaigos, biuro ar agentūros nurodymų ir jų nevykdo. Institucijos direktorius susilaiko nuo visų veiksmų, kurie nesuderinami su jo pareigomis.

Direktoriaus atžvilgiu Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija kartu naudojasi įgaliojimais, suteiktais paskyrimų tarnybai pagal Pareigūnų tarnybos nuostatus (ir Sąjungos kitų tarnautojų įdarbinimo sąlygas), nustatytus Tarybos reglamente (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68 ⁽¹⁾. Nedarydamos poveikio sprendimams dėl skyrimo ir atleidimo, trys institucijos gali susitarti, kad bet kuriai iš jų būtų patikėta naudotis kai kuriais arba visais likusiais paskyrimų tarnybai suteiktais įgaliojimais.

Paskyrimų tarnyba gali skirti direktoriui kitas užduotis, jeigu šios užduotys suderinamos su darbo krūviu, susijusiu su jo, kaip Institucijos direktoriaus, pareigomis, ir jeigu dėl jų nekyla interesų konflikto arba neapribojamas visiškas direktoriaus nepriklausomumas.

4. Institucijos fizinė buvimo vieta – Europos Parlamentas, kuris suteikia Institucijai reikiamus biurus ir administracinę paramą.

5. Institucijos direktoriui padeda vienos ar daugiau Sąjungos institucijų darbuotojai. Dirbdami Institucijoje šie darbuotojai veikia laikydamiesi tik Institucijos direktoriaus nurodymų.

Atrenkant darbuotojus negali atsirasti interesų konflikto dėl jų pareigų Institucijoje ir kitų tarnybinių pareigų ir jie susilaiko nuo bet kokio veiksmo, kuris yra nesuderinamas su jų pareigų pobūdžiu.

6. Institucija sudaro susitarimus su Europos Parlamentu ir, jeigu reikia, kitomis institucijomis dėl administracinių nuostatų, būtinų jos užduotims vykdyti, ypač susitarimus dėl darbuotojų, paslaugų ir paramos pagal 4, 5 ir 8 dalis.

7. Institucijos išlaidoms skirti asignavimai numatomi pagal atskirą Europos Sąjungos bendrojo biudžeto Europos Parlamento skirsnio antraštinę dalį. Asignavimų suma turi būti pakankama, kad būtų užtikrinta visapusiška ir nepriklausoma Institucijos veikla. Direktorius Europos Parlamentui teikia Institucijos biudžeto plano projektą ir jis skelbiamas viešai. Europos Parlamentas perduoda įgaliojimus suteikiančio pareigūno pareigas, susijusias su tais asignavimais, Institucijos direktoriui.

8. Institucijai taikomas Tarybos reglamentas Nr. 1 ⁽²⁾.

Institucijos ir registro veikimui reikalingas vertimo raštu paslaugas teikia Europos Sąjungos įstaigų vertimo centras.

9. Institucija ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas keičiasi visa informacija, kurios reikia jų atitinkamoms pareigoms pagal šį reglamentą vykdyti.

10. Direktorius kasmet teikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai Institucijos veiklos ataskaitą.

11. Europos Sąjungos Teisingumo Teismas, laikydamasis SESV 263 straipsnio, tikrina Institucijos sprendimų teisėtumą ir ginčų dėl Institucijos padarytos žalos atlyginimo sprendimas pagal SESV 268 ir 340 straipsnius priklauso jo jurisdikcijai. Jei Institucija nepriima sprendimo, kai to reikalaujama pagal šį reglamentą, pagal SESV 265 straipsnį leidžiama iškelti ieškinį dėl neveikimo Europos Sąjungos Teisingumo Teisme.

⁽¹⁾ 1968 m. vasario 29 d. Tarybos reglamentas (EEB, Euratomas, EAPB) Nr. 259/68, nustatantis Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas bei Komisijos pareigūnams laikinai taikomas specialias priemones (OL L 56, 1968 3 4, p. 1).

⁽²⁾ 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamentas Nr. 1, nustatantis kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958 10 6, p. 385/58).

7 straipsnis

Europos politinių partijų ir fondų registras

1. Institucija sukuria ir valdo Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų registrą. Su registre esama informacija galima susipažinti internetu laikantis 32 straipsnio.
2. Siekiant užtikrinti tinkamą registro veikimą, Komisijai pagal 36 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus atitinkamų šio reglamento nuostatų taikymo srityse dėl:
 - a) Institucijos saugomos informacijos ir patvirtinamųjų dokumentų, kurių saugojimo kompetencija priskiriama Registrui ir į kuriuos įeina Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statutai ir visi kiti dokumentai, pateikti kartu su prašymu užregistruoti laikantis 8 straipsnio 2 dalies, visi iš valstybės narės, kurioje yra jų būstinė, gauti dokumentai, nurodyti 15 straipsnio 2 dalyje, ir informacija apie asmenų, kurie yra nariai organų, kuriems suteikiama administracinio, finansinio ir teisinio atstovavimo įgaliojimai, arba asmenų, kurie eina pareigas, pagal kurias suteikiami tokie įgaliojimai, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies f punkte ir 5 straipsnio 1 dalies g punkte, tapatybę;
 - b) šios dalies a punkte nurodytos medžiagos iš registro, kurios teisėtumą tvirtinti yra kompetentingas registras, kaip nustatyta Institucijos remiantis jos kompetencija pagal šį reglamentą. Institucija nėra kompetentinga tikrinti, ar Europos politinė partija arba Europos politinis fondas laikosi pareigų ar reikalavimų, nustatytų būstinės valstybės narės, pagal 4 ir 5 straipsnius ir 14 straipsnio 2 dalį ir papildančių šiame reglamente nustatytas pareigas ir reikalavimus.
3. Komisija įgyvendinimo aktais nustato išsamią registracijos numerių sistemą, kurią taiko registras, ir standartinius išrašus iš registro, kuriuos registras teikia trečiosioms šalims jų prašymu, įskaitant laiškų ir dokumentų turinį. Tokie išrašai neapima jokių kitų asmens duomenų, išskyrus asmenų, kurie yra nariai organų, kuriems suteikiama administracinio, finansinio ir teisinio atstovavimo įgaliojimai, arba asmenų, kurie eina pareigas, pagal kurias suteikiami tokie įgaliojimai, kaip nurodyta 4 straipsnio 1 dalies f punkte ir 5 straipsnio 1 dalies g punkte, tapatybę. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 37 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

8 straipsnis

Prašymas užregistruoti

1. Institucijai teikiamas prašymas užregistruoti. Prašymas užregistruoti Europos fondą teikiamas tik per Europos politinę partiją, su kuria pareiškėjas yra oficialiai susijęs.
2. Kartu su prašymu pateikiami:
 - a) dokumentai, įrodantys, kad pareiškėjas tenkina 3 straipsnyje nustatytas sąlygas, įskaitant standartinę oficialią deklaraciją, pateikiamą naudojant priede nustatytą formą;
 - b) partijos arba fondo statutas, į kurį įtraukiamos nuostatos, reikalaujamos 4 ir 5 straipsniuose, įskaitant atitinkamus priedus ir, kai taikytina, valstybės narės, kurioje yra būstinė, pažymą, nurodytą 15 straipsnio 2 dalyje.
3. Komisijai pagal 36 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus atitinkamų šio reglamento nuostatų taikymo srityse, kuriais:
 - a) nustatoma bet kokia papildoma informacija ar patvirtinamieji dokumentai, susiję su 2 dalimi, kurių reikia, kad Institucija galėtų visapusiškai atlikti savo pareigas pagal šį reglamentą, susijusias su registro veikimu;
 - b) iš dalies keičiama priede pateikiama standartinė oficiali deklaracija – keičiami duomenys, kuriuos turi užpildyti pareiškėjas, kai tai būtina siekiant užtikrinti, kad būtų turima pakankamai informacijos apie pasirašantį asmenį, jo įgaliojimus ir Europos politinę partiją ar Europos politinį fondą, kuriam atstovauti jis įgaliotas pateikiant šią deklaraciją.
4. Kartu su prašymu pateikti dokumentai nedelsiant skelbiami 32 straipsnyje nurodytoje interneto svetainėje.

9 straipsnis

Prašymo nagrinėjimas ir Institucijos sprendimas

1. Institucija išnagrinėja prašymą siekdama nustatyti, ar pareiškėjas tenkina 3 straipsnyje nustatytas registravimo sąlygas ir ar į statutą įtrauktos pagal 4 ir 5 straipsnius reikalaujamos nuostatos.
2. Institucija priima sprendimą užregistruoti pareiškėją, nebent ji nustato, kad pareiškėjas netenkina 3 straipsnyje nustatytų registravimo sąlygų arba kad į statutą neįtrauktos pagal 4 ir 5 straipsnius reikalaujamos nuostatos.

Institucija savo sprendimą užregistruoti pareiškėją paskelbia per vieną mėnesį nuo prašymo užregistruoti gavimo arba, jei taikomos 15 straipsnio 4 dalyje nustatytos procedūros, per keturis mėnesius nuo prašymo užregistruoti gavimo.

Jei prašymas neišsamus, Institucija nedelsdama pareiškėjo prašo pateikti reikiamą papildomą informaciją. Antroje pastraipoje nustatyto termino tikslais laikas pradedamas skaičiuoti tik nuo tada, kai Institucija gauna išsamų prašymą.

3. 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta standartinė oficiali deklaracija laikoma pakankama, kad Institucija įsitikintų, jog pareiškėjas tenkina sąlygas, nurodytas 3 straipsnio 1 dalies c punkte arba 3 straipsnio 2 dalies c punkte, atsižvelgiant į tai, kuris iš jų taikomas.

4. Institucijos sprendimas užregistruoti pareiškėją ir atitinkamos partijos arba fondo statutai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Sprendimas neužregistruoti pareiškėjo ir išsamūs atsisakymo užregistruoti pagrindimai skelbiami *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Apie dokumentų ar statuto, pagal 8 straipsnio 2 dalį pateiktų teikiant prašymą užregistruoti, pakeitimus pranešama Institucijai, o ši *mutatis mutandis* atnauja registraciją pagal 15 straipsnio 2 ir 4 dalyse nustatytas procedūras.

6. Atnaujintas partijų, kurios yra Europos politinės partijos narės, sąrašas, pridėtas prie partijos statuto pagal 4 straipsnio 2 dalį, Institucijai kiekvienais metais. Apie pakeitimus, po kurių Europos politinė partija gali nebetenkinti 3 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytų sąlygų, pranešama Institucijai per keturias savaites nuo tokių pakeitimų padarymo.

10 straipsnis

Registracijos sąlygų ir reikalavimų laikymosi tikrinimas

1. Nedarant poveikio 3 dalyje nustatyta procedūrai, Institucija reguliariai tikrina, ar užregistruotos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai toliau laikosi 3 straipsnyje nustatytų registracijos sąlygų ir 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktuose ir 5 straipsnio pirmos dalies a–e ir g punktuose numatytų valdymo nuostatų.

2. Jei Institucija nustato, kad nebesilaikoma kurios nors iš 1 dalyje nurodytų registracijos sąlygų arba valdymo nuostatų, išskyrus sąlygas, nurodytas 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte, apie tai ji praneša atitinkamai Europos politinei partijai arba atitinkamam fondui.

3. Europos Parlamentas, Taryba arba Komisija gali pateikti Institucijai prašymą patikrinti, ar konkreti Europos politinė partija ar konkretus Europos politinis fondas laikosi 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytų sąlygų. Tokiais ir 16 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytais atvejais Institucija paprašo pagal 11 straipsnį įsteigto nepriklausomų žymių asmenų komiteto šiuo klausimu pateikti nuomonę. Komitetas pateikia savo nuomonę per du mėnesius.

Jei Institucija sužino faktus, kuriuos įvertinus gali kilti abejonių dėl to, ar konkreti Europos politinė partija ar konkretus Europos politinis fondas laikosi 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytų sąlygų, ji informuoja Europos Parlamentą, Tarybą ir Komisiją, kad bet kuri iš šių institucijų galėtų pateikti prašymą dėl patikrinimo, kaip nurodyta pirmoje pastraipoje. Nedarant poveikio pirmai pastraipai, Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija per du mėnesius nuo tos informacijos gavimo praneša apie savo ketinimus.

Pirmoje ir antroje pastraipoje nustatytos procedūros nepradedamos iki Europos Parlamento rinkimų likus dviem mėnesiams.

Institucija, atsižvelgusi į komiteto nuomonę, nusprendžia, ar nutraukti atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo registraciją. Institucijos sprendimas tinkamai pagrindžiamas.

Instituciją sprendimą nutraukti subjekto registraciją dėl to, kad jis nesilaiko 3 straipsnio 1 dalies c punkte ar 3 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytų sąlygų, gali priimti tik tuomet, jei tos sąlygos akivaizdžiai ir šturkščiai pažeidžiamos. Taikoma 4 dalyje nustatyta procedūra.

4. Institucija apie sprendimą nutraukti Europos politinės partijos ar fondo registraciją dėl to, kad jie akivaizdžiai ir šturkščiai pažeidė 3 straipsnio 1 dalies c punkte ar 3 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytas sąlygas, praneša Europos Parlamentui ir Tarybai. Sprendimas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per tris mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir

Tarybai apie šį sprendimą nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Institucijai, kad prieštaravimų nereikš. Jei Europos Parlamentas ir Taryba pareiškia prieštaravimų, Europos politinė partija ar fondas iš registro neišbraukiami.

Prieštaravimus dėl sprendimo Europos Parlamentas ir Taryba gali reikšti tik vadovaudamiesi priežastimis, susijusiomis su 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų registracijos sąlygų vertinimu.

Atitinkama Europos politinė partija ar atitinkamas Europos politinis fondas informuojami apie tai, kad dėl Institucijos sprendimo nutraukti jų registraciją pareikšta prieštaravimų.

Europos Parlamentas ir Taryba priima poziciją vadovaudamiesi atitinkamu savo sprendimu dėl taisyklių, kaip nustatyta pagal Sutartis. Bet kokie prieštaravimai tinkamai pagrindžiami ir yra vieši.

5. Institucijos sprendimas nutraukti Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo registraciją, dėl kurio nepareikšta prieštaravimų pagal 4 dalyje nustatytą procedūrą, skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* nurodant išsamias registracijos nutraukimo priežastis ir įsigalioja nuo tokio paskelbimo datos praėjus trims mėnesiams.

6. Europos politinis fondas automatiškai netenka savo statuso, jei Europos politinė partija, su kuria jis susijęs, išbraukiama iš registro.

11 straipsnis

Nepriklausomų žymių asmenų komitetas

1. Šiuo straipsniu įsteigiamas nepriklausomų žymių asmenų komitetas. Jį sudaro šeši nariai; Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija paskiria po du narius. Komiteto nariai atrenkami atsižvelgus į jų asmenines savybes ir profesinę kvalifikaciją. Jie nėra Europos Parlamento, Tarybos ar Komisijos nariai, neturi rinkimų mandato, nėra Europos Sąjungos pareigūnai ar kiti tarnautojai arba esami ar buvę Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo darbuotojai.

Komiteto nariai, atlikdami savo pareigas, yra nepriklausomi. Jie nesiekia gauti jokios institucijos ar vyriausybės arba jokios kitos įstaigos, biuro ar agentūros nurodymų ir jų nevykdo ir susilaiko nuo visų veiksmų, kurie nesuderinami su jų pareigų pobūdžiu.

Komitetas atnaujinamas per šešis mėnesius po to, kai baigiasi pirmoji po kiekvienų rinkimų į Europos Parlamentą vykstanti Europos Parlamento sesija. Narių įgaliojimai nėra atnaujinami.

2. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles. Komiteto pirmininką iš savo tarpo išsirenka komiteto nariai, vadovaudamiesi tomis taisyklėmis. Komiteto sekretoriatu ir finansavimu pasirūpina Europos Parlamentas. Komiteto sekretoriatas veikia vadovaudamasis tik komiteto įgaliojimais.

3. Institucijai paprašius, komitetas pateikia nuomonę apie bet kokią galimą akivaizdų ir šiurkštų Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo padarytą vertybių, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, pažeidimą, kaip nurodyta 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte. Tuo tikslu komitetas gali prašyti Institucijos, Europos Parlamento, atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo, kitų politinių partijų, politinių fondų ar kitų suinteresuotųjų šalių pateikti bet kurį reikiamą dokumentą arba įrodymą, jis taip pat gali prašyti išklausti jų atstovus.

Savo nuomonėse komitetas visapusiškai atsižvelgia į pagrindinę teisę į asociacijų laisvę ir į būtinybę užtikrinti politinių partijų pliuralizmą Europoje.

Komiteto nuomonės nedelsiant paskelbiamos.

III SKYRIUS

EUROPOS POLITINIŲ PARTIJŲ IR EUROPOS POLITINIŲ FONDŲ TEISINIS STATUSAS

12 straipsnis

Teisinis subjektiškumas

Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai turi Europos teisinį subjektiškumą.

13 straipsnis

Teisinis pripažinimas ir veiksnumas

Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai turi teisinį pripažinimą ir veiksnumą visose valstybėse narėse.

14 straipsnis

Taikytina teisė

1. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai reglamentuojami šiuo reglamentu.
2. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų veikla, susijusi su klausimais, kurie neregamentuojami šiuo reglamentu, arba, kai klausimai šiuo reglamentu reglamentuojami tik iš dalies, – su tais aspektais, kurie jame nenagrinėjami, – yra reglamentuojama taikytinomis valstybės narės, kurioje yra jų atitinkamos būstinės, nacionalinės teisės nuostatomis.

Kitose valstybėse narėse Europos politinių partijų arba Europos politinių fondų vykdoma veikla reglamentuojama atitinkamais tų valstybių narių teisės aktais.

3. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų veikla, susijusi su klausimais, kurie neregamentuojami šiuo reglamentu arba 2 dalyje nurodytomis taikytinomis nuostatomis, arba, kai klausimai šiuo reglamentu reglamentuojami tik iš dalies, – su tais aspektais, kurie jame nenagrinėjami, – yra reglamentuojama jų atitinkamų statutų nuostatomis.

15 straipsnis

Europos teisinio subjektiškumo igijimas

1. Europos politinė partija ar Europos politinis fondas įgyja Europos teisinį subjektiškumą tą dieną, kai *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbiamas Institucijos sprendimas juos užregistruoti, kaip nustatyta 9 straipsnyje.
2. Jei valstybė narė, kurioje yra prašymą užregistruoti teikiančios Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo būstinė, reikalauja, kartu su prašymu, teikiamu pagal 8 straipsnį, pateikiama tos valstybės narės išduota pažyma, kuria patvirtinama, kad pareiškėjas atitinka visus būtinus nacionalinius reikalavimus, keliamus norint pateikti prašymą, ir kad jo statusas atitinka 14 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą taikytiną teisę.
3. Jei pareiškėjas teisiniu subjektiškumu naudojasi pagal valstybės narės teisę, Europos teisinio subjektiškumo igijimą ta valstybė narė laiko perėjimu nuo nacionalinio teisinio subjektiškumo prie jį pakeitusio Europos teisinio subjektiškumo. Pagal pastarąjį visapusiškai išsaugomos bet kurios teisės ir pareigos, anksčiau turėtos buvusio nacionalinio juridinio asmens, kuris nustoja gyvuoti. Vykstant tokiam perėjimui atitinkama valstybė narė netaiko draudžiamųjų sąlygų. Pareiškėjas išsaugo savo būstinę atitinkamoje valstybėje narėje, kol paskelbiamas sprendimas, kaip nurodyta 9 straipsnyje.
4. Reikalaujant valstybei narei, kurioje yra pareiškėjo būstinė, 1 dalyje nurodytą paskelbimo datą Institucija nustato tik pasikonsultavusi su ta valstybe nare.

16 straipsnis

Europos teisinio subjektiškumo galiojimo pabaiga

1. Europos politinė partija ar Europos politinis fondas netenka savo Europos teisinio subjektiškumo įsigaliojus Institucijos sprendimui išbraukti juos iš registro ir jį paskelbus *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Sprendimas įsigalioja praėjus trimis mėnesiams po šio paskelbimo, nebent atitinkama Europos politinė partija arba Europos politinis fondas paprašytų laikotarpį sutrumpinti.
2. Europos politinė partija arba Europos politinis fondas išbraukiami iš registro Institucijos sprendimu:
 - a) priėmus sprendimą pagal 10 straipsnio 2–5 dalis;
 - b) susidarius 10 straipsnio 6 dalyje numatytoms aplinkybėms;
 - c) paprašius atitinkamai Europos politinei partijai ar Europos politiniam fondui ar
 - d) šio straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytais atvejais.
3. Jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas rimtai nevykdė atitinkamų pagal nacionalinę teisę numatytų pareigų, taikomų remiantis 14 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą, valstybė narė, kurioje yra jų būstinė, gali pateikti Institucijai tinkamai pagrįstą prašymą nutraukti registraciją ir jame tiksliai ir išsamiai nurodyti neteisėtus veiksmus ir konkrečius nacionalinius reikalavimus, kurių nebuvo laikomasi. Tokiais atvejais Institucija:

- a) kilus klausimams, išimtinai ar labiausiai susijusiems su vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga ir kurios išdėstytos ES sutarties 2 straipsnyje, veikiančiais elementais, inicijuoja patikrinimo procedūrą, kaip nurodyta 10 straipsnio 3 dalyje. Be to, taikomos 10 straipsnio 4, 5 ir 6 dalys;
- b) kilus bet kuriam kitam klausimui ir atitinkamos valstybės narės pagrįstame prašyme patvirtinus, kad buvo panaudotos visos nacionalinės priemonės, nusprendžia išbraukti atitinkamą Europos politinę partiją ar Europos politinį fondą iš registro.

Jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas rimtai nevykdė atitinkamų pagal nacionalinę teisę numatytų pareigų, taikomų remiantis 14 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, ir jei klausimas išimtinai ar labiausiai susijęs su vertybes, kuriomis grindžiama Sąjunga ir kurios išdėstytos Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje, veikiančiais elementais, atitinkama valstybė narė, vadovaudamasi šios dalies pirmos pastraipos nuostatomis, gali pateikti Institucijai prašymą. Institucijai imasi veiksmų remdamasi šios dalies pirmos pastraipos a punktu.

Visais atvejais Institucija veikia be reikalo nedelsdama. Institucija informuoja atitinkamą valstybę narę ir atitinkamą Europos politinę partiją ar Europos politinį fondą apie tolesnius su pagrįstu prašymu nutraukti registraciją susijusius veiksmus.

4. Institucija, pasikonsultavusi su valstybe nare, kurioje yra Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo būstinė, nustato 1 dalyje minėto paskelbimo datą.

5. Jei atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas igyja teisinį subjektiškumą pagal valstybės narės, kurioje yra jų būstinė, teisę, ta valstybė narė tokį igijimą laiko Europos teisinio subjektiškumo pakeitimu nacionaliniu teisiniu subjektiškumu, kurį turint visapusiškai išsaugomos ankstesnės buvusiam Europos juridiniam asmeniui numatytos teisės ir pareigos. Vykdamas tokį pakeitimą, atitinkama valstybė narė netaiko draudžiamųjų sąlygų.

6. Jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas nėra igiję teisinio subjektiškumo pagal valstybės narės, kurioje yra jų būstinė, teisę, jie paleidžiami vadovaujantis taikoma tos valstybės narės teise. Atitinkama valstybė narė gali pareikalauti, kad prieš tokį paleidimą atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas įgytų nacionalinį teisinį subjektiškumą, kaip numatyta pagal 5 dalį.

7. Visais 5 ir 6 dalyje nurodytais atvejais atitinkama valstybė narė užtikrina, kad būtų visapusiškai paisoma 3 straipsnyje numatytos ne pelno sąlygos. Institucija ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali susitarti su atitinkama valstybe nare dėl Europos teisinio subjektiškumo galiojimo pabaigos sąlygų, pirmiausia siekiant užtikrinti, kad būtų susigrąžintos Europos Sąjungos bendrojo biudžeto lėšos ir kad būtų sumokėtos bet kurios pagal 27 straipsnį nustatytos finansinės sankcijos.

IV SKYRIUS

FINANSAVIMO NUOSTATOS

17 straipsnis

Finansavimo sąlygos

1. Europos politinė partija, kuri yra užregistruota laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų ir procedūrų, kuriai Europos Parlamente atstovauja bent vienas iš jos narių ir kuri nėra patekusi į vieną iš Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje minėtų draudimo situacijų, gali prašyti finansavimo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto kvietime mokėti įnašus Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno paskelbtomis sąlygomis.
2. Europos politinis fondas, kuris yra susijęs su Europos politine partija, turinčia teisę prašyti finansavimo pagal 1 dalį, užregistruotas laikantis šiame reglamente nustatytų sąlygų bei procedūrų ir nepatekęs į vieną iš Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje minėtų draudimo situacijų, gali prašyti finansavimo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto kvietime teikti pasiūlymus Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno paskelbtomis sąlygomis.
3. Siekiant nustatyti teisę gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto pagal šio straipsnio 1 dalį bei 3 straipsnio 1 dalies b punktą ir siekiant taikyti 19 straipsnio 1 dalį, laikoma, kad Europos Parlamento narys yra tik vienos Europos politinės partijos, su kuria galutinę prašymų gauti finansavimą pateikimo dieną yra susijusi jo nacionalinė arba regioninė politinė partija, jei toks ryšys yra, narys.
4. Finansiniai įnašai arba dotacijos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto neviršija 85 % kompensuotinių išlaidų per metus, nurodytų Europos politinės partijos biudžete, ir 85 % tinkamų finansuoti sąnaudų per metus, su kuriomis susidūrė Europos politinis fondas. Europos politinės partijos nepanaudotą ES skirto įnašo dalį gali panaudoti kompensuotinoms išlaidoms padengti per kitus finansinius metus, einančius po jo skyrimo. Sumos, nepanaudotos po tų finansinių metų, susigrąžinamos pagal Finansinį reglamentą.

5. Laikantis 21 ir 22 straipsniuose nustatytų ribų, išlaidos, atlyginamos skiriant finansinį įnašą, apima administracines išlaidas ir išlaidas, susijusias su technine pagalba, posėdžiais, tyrimais, tarpvalstybiniais renginiais, informavimu ir publikacijomis, taip pat su išlaidomis kampanijoms.

18 straipsnis

Finansavimo prašymas

1. Siekdami gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, Europos politinė partija ar Europos politinis fondas, tenkinantys 17 straipsnio 1 arba 2 dalyse nustatytas sąlygas, teikia prašymą Europos Parlamentui po kvietimo mokėti įnašus arba kvietimo teikti pasiūlymus paskelbimo.
2. Europos politinė partija ir Europos politinis fondas prašymo teikimo metu turi vykdyti 23 straipsnyje išvardytas pareigas, o nuo jų prašymo pateikimo dienos iki finansinių metų arba veiksmų, kuriems skirti įnašas arba dotacija, pabaigos – nebūti išbraukti iš registro ir negauti nė vienos iš 27 straipsnio 1 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalies a–v ir vi punktuose numatytos sankcijos.
3. Europos politinis fondas kartu su prašymu pateikia metinę darbo programą arba veiksmų planą.
4. Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas priima sprendimą per tris mėnesius nuo kvietimo mokėti įnašus arba kvietimo teikti pasiūlymus procedūros pabaigos ir įgalioja skirti bei valdo atitinkamus asignavimus pagal Finansinį reglamentą.
5. Europos politinis fondas gali prašyti finansavimo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto tik per Europos politinę partiją, su kuria jis susijęs.

19 straipsnis

Finansavimo skyrimo kriterijai ir paskirstymas

1. Atitinkami asignavimai, numatyti toms Europos politinėms partijoms ir tiems Europos politiniams fondams, kuriems skiriami įnašai arba dotacijos pagal 18 straipsnį, kasmet paskirstomi laikantis tokios taisyklės:

- 15 % paskirstoma lygiomis dalimis tarp finansavimą gaunančių Europos politinių partijų,
- 85 % paskirstoma proporcingai finansavimą gaunančių Europos politinių partijų narių, išrinktų į Europos Parlamentą, daliai.

Panaši paskirstymo taisyklė taikoma skiriant finansavimą Europos politiniams fondams, susijusiems su Europos politinėmis partijomis.

2. 1 dalyje minėtas paskirstymas grindžiamas į Europos Parlamentą išrinktų narių, kurie yra prašymą teikiančios Europos politinės partijos nariai paskutinę prašymų dėl finansavimo pateikimo dieną, skaičiumi, atsižvelgiant į 17 straipsnio 3 dalį.

Po tos datos įvykę skaičiaus pokyčiai nedaro poveikio tarp Europos politinių partijų arba Europos politinių fondų paskirstyto finansavimo atitinkamai daliai. Tai nedaro poveikio 17 straipsnio 1 dalyje Europos politinei partijai nustatytam reikalavimui būti atstovaujama Europos Parlamente bent vieno iš jos narių.

20 straipsnis

Dovanos ir įnašai

1. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai gali iš fizinių arba juridinių asmenų priimti dovanas, vienam rėmėjui neviršijančias 18 000 EUR per metus.

2. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, pagal 23 straipsnį teikdami savo metines finansines ataskaitas, taip pat perduoda visų rėmėjų ir jų dovanų sąrašą, kuriame nurodo kiekvienos donanos pobūdį ir vertę. Ši dalis taip pat taikoma partijų, kurios yra Europos politinių partijų narės, ir organizacijų, kurios yra Europos politinių fondų narės, įnašams.

Kai fiziniai asmenys dovanoja dovanas, kurių vertė viršija 1 500 EUR ir nesiekia 3 000 EUR sumos arba jai prilygsta, atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas nurodo, ar atitinkami rėmėjai pateikė išankstinį raštišką sutikimą paskelbti 32 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytą informaciją.

3. Apie dovanas, gautas per šešis mėnesius iki rinkimų į Europos Parlamentą, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai kas savaitę raštu praneša Institucijai pagal 2 dalį.

4. Apie priimtas vienkartinės dovanas, kurių vertė viršija 12 000 EUR, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai nedelsdami raštu praneša Institucijai pagal 2 dalį.
 5. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai nepriima:
 - a) anoniminių dovanų arba įnašų;
 - b) dovanų iš Europos Parlamento frakcijų biudžetų;
 - c) dovanų iš bet kurios valstybės narės ar trečiosios šalies valdžios institucijų arba įmonės, kuriai tokia valdžios institucija gali daryti tiesioginę ar netiesioginę kontroliuojamą įtaką, nes yra jos savininkė ir finansiškai dalyvauja jos veikloje arba tai neįmanoma dėl taisyklių, kuriomis reglamentuojama jos veikla, ar
 - d) dovanų iš trečiojoje šalyje veikiančių privačių subjektų arba trečiosios šalies asmenų, kurie negali balsuoti per rinkimus į Europos Parlamentą.
 6. Dovaną, kurios pagal šį reglamentą neleidžiama priimti, per 30 dienų nuo jos gavimo dienos Europos politinė partija arba Europos politinis fondas:
 - a) grąžina rėmėjui arba bet kuriam rėmėjo vardu veikiančiam asmeniui arba,
 - b) kai jos neįmanoma grąžinti, praneša Institucijai ir Europos Parlamentui. Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas išduoda ir įgalioja įgyvendinti vykdomąjį raštą sumoms išieškoti pagal Finansinio reglamento 78 ir 79 straipsnių nuostatas. Lėšos į Europos Parlamentui skirtą Europos Sąjungos bendrojo biudžeto skirsnį įtraukiamos kaip bendrosios įplaukos.
 7. Europos politinės partijos narių įnašai, skirti šios partijos veiklai, leistini. Tokių įnašų vertė neviršija 40 %. Europos politinės partijos metinio biudžeto.
 8. Europos politinio fondo ir Europos politinės partijos, su kuria jis susijęs, narių įnašai į jo veiklą leistini. Tokių įnašų vertė neviršija 40 % Europos politinio fondo metinio biudžeto ir negali būti susijusi su finansavimu, kurį Europos politinė partija pagal šį reglamentą gavo iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto.
- Įrodymų našta atitinkamai tenka Europos politinei partijai, kuri savo sąskaitose aiškiai nurodo su ja susijusiam Europos politiniam fondui finansuoti naudotų lėšų kilmę.
9. Nedarant poveikio 7 ir 8 dalims, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai gali priimti piliečių, kurie yra jų nariai, įnašus: kai atitinkamas narys tokį įnašą skiria savo paties vardu, jo vertė vienam nariui neviršija 18 000 EUR per metus.
- Pirmoje pastraipoje nustatyta riba netaikoma, kai atitinkamas narys yra ir išrinktas Europos Parlamento, nacionalinio parlamento arba regioninio parlamento ar regioninės asamblėjos narys.
10. Bet koks pagal šį reglamentą neleistas įnašas grąžinamas vadovaujantis 6 dalimi.

21 straipsnis

Per rinkimus į Europos Parlamentą vykdomų kampanijų finansavimas

1. Atsižvelgiant į antrą pastraipą, Europos politinių partijų lėšos, gautos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto arba iš kitų šaltinių, gali būti naudojamos finansuoti kampanijoms, Europos politinių partijų vykdomoms rengiantis rinkimams į Europos Parlamentą, kuriose jos ar jų nariai dalyvauja atsižvelgdamos į 3 straipsnio 1 dalies d punkto nuostatas.

Pagal Akto dėl atstovų į Europos Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 8 straipsnį⁽¹⁾ visų rinkimuose į Europos Parlamentą dalyvaujančių politinių partijų, kandidatų ir trečiųjų šalių rinkimų išlaidų finansavimas ir galimi apribojimai, kaip ir jų dalyvavimas šiuose rinkimuose, kiekvienoje valstybėje narėje reglamentuojami nacionalinėmis nuostatomis.

2. 1 dalyje nurodytų kampanijų išlaidas kaip tokias Europos politinės partijos aiškiai įvardija metinėse finansinėse ataskaitose.

22 straipsnis

Draudimas finansuoti

1. Nepaisant 21 straipsnio 1 dalies, Europos politinių partijų lėšos, gautos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto ar bet kurio kito šaltinio, nenaudojamos kitoms politinėms partijoms, visų pirma nacionalinėms partijoms arba kandidatams, tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti. Toms nacionalinėms politinėms partijoms ir kandidatams toliau taikomos nacionalinės taisyklės.

⁽¹⁾ OL L 278, 1976 10 8, p. 5.

2. Europos politinių fondų lėšos, gautos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto arba iš kito šaltinio, nenaudojamos kitu tikslu nei jų užduotims, kaip išvardinta 2 straipsnio 4 punkte, finansuoti ir išlaidoms, tiesiogiai susijusioms su jų statute pagal 5 straipsnį išdėstytais tikslais, apmokėti. Minėtos lėšos visų pirma nenaudojamos rinkimams, politinėms partijoms ar kandidatams arba kitiems fondams tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti.

3. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų lėšos, gautos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto arba iš kito šaltinio, nenaudojamos referendumo kampanijoms finansuoti.

V SKYRIUS

KONTROLĖ IR SANKCIJOS

23 straipsnis

Pareigos, susijusios su sąskaitomis, atskaitomybe ir auditu

1. Ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo finansinių metų pabaigos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai Institucijai (su kopija Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui ir kompetentingam nacionaliniam valstybės narės, kurioje yra jų būstinė, informacijos centrui) pateikia:

- metines finansines ataskaitas ir lydimuosius raštus, kuriuose nurodo savo pajamas ir išlaidas ir informuoja apie turtą ir įsipareigojimus finansinių metų pradžioje ir pabaigoje, remdamiesi valstybėje narėje, kurioje yra jų būstinė, taikytina teise, ir savo finansines ataskaitas, pagrįstas tarptautiniais apskaitos standartais, apibrėžtais Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1606/2002 ⁽¹⁾ 2 straipsnyje;
- metinių finansinių ataskaitų išorės audito ataskaitą, kurioje nurodytas tų finansinių ataskaitų patikimumas ir jų pajamų bei išlaidų teisėtumas ir tvarkingumas ir kurią parengė nepriklausoma įstaiga ar ekspertas, ir
- rėmėjų ir įnašais prisidėjusiųjų ir jų atitinkamų dovanų ar įnašų, apie kuriuos pranešta pagal 20 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, sąrašą.

2. Kai Europos politinės partijos išlaidas naudoja kartu su nacionalinėmis politinėmis partijomis arba Europos politinių fondai išlaidas naudoja kartu su nacionaliniais politiniais fondais ar su kitomis organizacijomis, Europos politinės partijos arba Europos politiniai fondai išlaidų, kurias tiesiogiai ar netiesiogiai patyrė per tas trečiąsias šalis, įrodymus nurodo 1 dalyje minėtose metinėse finansinėse ataskaitose.

3. 1 dalies b punkte nurodytas nepriklausomas išorės įstaigas ar ekspertus atranka, įgalioja ir su jais atsiskaito Europos Parlamentas. Jie deramai įgaliojami atlikti sąskaitų auditą remiantis valstybės narės, kurioje yra jų būstinė arba įsisteigimo vieta, taikoma teise.

4. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai pateikia visą informaciją, kurios savo auditui atlikti paprašo nepriklausomos įstaigos ar ekspertai.

5. Nepriklausomos įstaigos ar ekspertai informuoja Instituciją ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantį pareigūną apie bet kokią įtariamą neteisėtą veiklą, sukčiavimą ar korupciją, dėl kurių gali būti pakenkta Sąjungos finansiniams interesams. Institucija ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas apie tai informuoja atitinkamus nacionalinius informacijos centrus.

24 straipsnis

Bendrosios kontrolės taisyklės

1. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų pareigų, nustatytų šiuo reglamentu, vykdymo kontrolę bendradarbiaudami vykdo Institucija, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas ir kompetentingos valstybės narės.

2. Institucija kontroliuoja, ar Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai vykdo su šiuo reglamentu, pirmiausia su 3 straipsniu, 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktais, 5 straipsnio 1 dalies a–e ir g punktais, 9 straipsnio 5 ir 6 dalimis, 20, 21 ir 22 straipsniais, susijusias savo pareigas.

Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas tikrina, ar Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai vykdo šiuo reglamentu apibrėžtas savo pareigas, susijusias su Sąjungos finansavimu, kaip nustatyta pagal Finansinių reglamentą. Atlikdamas tokį patikrinimą, Europos Parlamentas imasi būtinų Sąjungos finansiniams interesams kenkiančio sukčiavimo prevencijos ir kovos su juo priemonių.

⁽¹⁾ 2002 m. liepos 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1606/2002 dėl tarptautinių apskaitos standartų taikymo (OL L 243, 2002 9 11, p. 1).

3. 2 dalyje nurodyta Institucijos ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno vykdoma kontrolė neapima Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų pareigų, susijusių su taikoma nacionaline teise, kaip nurodyta 14 straipsnyje, vykdymo.

4. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai pateikia bet kokią Institucijos, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno, Audito Rūmų, Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) ar valstybių narių prašomą informaciją, būtiną kontrolei, už kurią jie atsakingi pagal šį reglamentą, vykdyti.

Kai gaunamas prašymas ir siekiant, kad būtų vykdoma 20 straipsnio nuostatų laikymosi kontrolė, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai pateikia Institucijai informaciją apie atskirų narių įnašus ir tokių narių tapatybę. Be to, prireikus Institucija gali pareikalauti, kad Europos politinės partijos pateiktų pasirašytas patvirtinamąsias narių, turinčių išrinkto nario mandatą, pažymas, siekdama patikrinti, ar laikomasi 3 straipsnio 1 dalies b punkto pirmoje pastraipoje nustatytos sąlygos.

25 straipsnis

Sąjungos finansavimo naudojimas ir kontrolė

1. Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo asignavimai nustatomi pagal metinę biudžeto procedūrą ir naudojami remiantis šiuo reglamentu ir Finansiniu reglamentu.

Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas įnašų ir dotacijų sąlygas nustato kvietime mokėti įnašus ir kvietime teikti pasiūlymus.

2. Iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto gauto finansavimo kontrolė vykdoma ir jis naudojamas remiantis Finansiniu reglamentu.

Kontrolė taip pat vykdoma remiantis išorės ir nepriklausomo auditoriaus atliekamu metiniu tvirtinimu, kaip numatyta 23 straipsnio 1 dalyje.

3. Audito Rūmai savo audito įgaliojimus vykdo vadovaudamiesi SESV 287 straipsniu.

4. Audito Rūmų prašymu Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, gaunantys finansavimą pagal šį reglamentą, jiems pateikia visus Audito Rūmų užduotims vykdyti reikalingus dokumentus ar informaciją.

5. Sprendime arba susitarime dėl įnašo ir dotacijos aiškiai numatoma, kad Europos Parlamentas ir Audito Rūmai atlieka Europos politinės partijos, gavusios įnašą, arba Europos politinio fondo, gavusio dotaciją iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

6. Audito Rūmai ir Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas arba kita įgaliojimus suteikiančio Europos Parlamento pareigūno įgaliota išorės įstaiga gali atlikti būtinus patikrinimus ir kontrolę vietoje, siekdami nustatyti, ar išlaidos teisėtos ir ar tinkamai įgyvendinamos sprendimo ar susitarimo dėl įnašo ir dotacijos nuostatos, o Europos politinių fondų atveju – ar tinkamai įgyvendinama darbo programa arba veiksmai. Atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politiniai fondai pateikia visus šiai užduočiai vykdyti reikalingus dokumentus ar informaciją.

7. OLAF gali atlikti tyrimus, įskaitant patikrinimus ir inspektavimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽²⁾ nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų galimus sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su pagal šį reglamentą numatytais įnašais ar dotacijomis. Prireikus, remdamasis savo rezultatais, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali priimti sprendimus dėl sumų išieškojimo.

⁽¹⁾ 2013 m. rugėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽²⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

26 straipsnis

Techninė pagalba

Visa Europos politinėms partijoms Europos Parlamento teikiama techninė pagalba grindžiama vienodo požiūrio principu. Ji teikiama tokiomis pat palankiomis sąlygomis, kokiomis pagalba teikiama kitoms išorės organizacijoms ir asociacijoms, kurioms gali būti teikiama panaši pagalba. Pagalba teikiama gavus sąskaitas faktūras ir mokėjimus.

27 straipsnis

Sankcijos

1. Vadovaudamasi 16 straipsniu, Institucija nusprendžia pritaikyti sankciją ir išbraukti Europos politinę partiją arba Europos politinį fondą iš registro bet kuriais šiais atvejais:

- a) kai atitinkamos partijos arba fondo atžvilgiu priimtas *res judicata* galią turintis teismo sprendimas dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos, apibrėžtos Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje;
- b) kai pagal 10 straipsnio 2–5 dalyse nurodytas procedūras nustatoma, kad jie nebetenkina 3 straipsnio 1 dalies a, c ir e punktuose ar 3 straipsnio 2 dalyje išdėstytos vienos ar daugiau sąlygų, arba
- c) kai valstybės narės prašymas panaikinti registraciją remiantis tuo, kad rimtai nevykdomi nacionaliniais teisės aktais nustatyti įsipareigojimai, atitinka 16 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytus reikalavimus.

2. Institucija skiria finansines sankcijas šiais atvejais:

a) jei pažeidimai nekiekybiniai:

- i) kai nesilaikoma 9 straipsnio 5 ar 6 dalyse išdėstytų reikalavimų;
- ii) kai nevykdomi prisiimti įsipareigojimai ir reikalavimų neatitinka Europos politinės partijos arba Europos politinio fondo pateikta informacija, kaip nustatyta 4 straipsnio 1 dalies a, b ir d–f punktuose ir 5 straipsnio 1 dalies a, b, d ir e punktuose;
- iii) kai neperduotas rėmėjų ir jų atitinkamų dovanų sąrašas, kaip reikalaujama 20 straipsnio 2 dalimi, arba apie dovanas nepranešta, kaip reikalaujama 20 straipsnio 3 ir 4 dalimis;
- iv) kai Europos politinė partija ar Europos politinis fondas pažeidžia 23 straipsnio 1 dalyje arba 24 straipsnio 4 dalyje nustatytas pareigas;
- v) kai Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo atžvilgiu priimtas *res judicata* galią turintis teismo sprendimas dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos, apibrėžtos Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje;
- vi) kai atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas bet kuriuo metu tyčia nepateikė informacijos arba tyčia pateikė neteisingą ar klaidinamą informaciją arba įstaigos, šiuo reglamentu įgaliotos atlikti auditą arba Europos Sąjungos bendrojo biudžeto finansavimo gavėjų patikrinimus, metinėse finansinėse ataskaitose aptinka netikslumų, kurie laikytini esminiu aplaidumu arba neteisingai nurodytais punktais, kaip nustatyta pagal tarptautinius apskaitos standartus, apibrėžtus Reglamento (EB) Nr. 1606/2002 2 straipsnyje;

b) jei pažeidimai kiekybiniai:

- i) kai Europos politinė partija arba Europos politinis fondas priėmė dovanas ir įnašus, kurių pagal 20 straipsnio 1 arba 5 dalį neleidžiama priimti, nebent būtų tenkinamos 20 straipsnio 6 dalyje nustatytos sąlygos;
- ii) kai nesilaikoma 21 ir 22 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

3. Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali atimti iš Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo galimybę ateityje gauti Sąjungos finansavimą daugiausia penkeriems metams arba, pažeidimą penkerių metų laikotarpiu pakartojus, daugiausia 10 metų, kai jie pripažįstami padarę 2 dalies a punkto v ir vi papunkčiuose nurodytus pažeidimus. Tai nedaro poveikio Finansinio reglamento 204n straipsnyje išdėstytoms Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno galioms.

4. 2 ir 3 dalių tikslais Europos politinei partijai ar Europos politiniam fondui taikomos šios finansinės sankcijos:

- a) nekiekybinių pažeidimų atvejais – fiksuota atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo metinio biudžeto procentinė dalis:

- 5 % arba
 - 7,5 %, jei vienu metu padaryta daugiau pažeidimų, arba
 - 20 %, jei tai pakartotinis pažeidimas, arba
 - trečdalis pirmiau numatytų procentinių dalių, jei atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas savanoriškai pranešė apie pažeidimą prieš Institucijai pradėdant oficialų tyrimą, net jei tai keli vienu metu padaryti pažeidimai arba pakartotinis pažeidimas, ir atitinkama partija ar fondas ėmėsi reikiamų taisomųjų priemonių,
 - 50 % atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo metinio biudžeto, panaudoto ankstesniais metais, kai jų atžvilgiu priimtas *res judicata* galią turintis teismo sprendimas dėl Sąjungos finansiniams interesams kenkiančios neteisėtos veiklos, apibrėžtos Finansinio reglamento 106 straipsnio 1 dalyje;
- b) kiekybinių pažeidimų atvejais – fiksuota neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, procentinė dalis vadovaujantis toliau pateikta skale, neviršijant 10 % atitinkamos Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo metinio biudžeto:
- 100 % neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, jei tos neteisėtos sumos neviršija 50 000 EUR, arba
 - 150 % neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, jei tos neteisėtos sumos viršija 50 000 EUR, bet nesiekia 100 000 EUR, arba
 - 200 % neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, jei tos neteisėtos sumos viršija 100 000 EUR, bet nesiekia 150 000 EUR, arba
 - 250 % neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, jei tos neteisėtos sumos viršija 150 000 EUR, bet nesiekia 200 000 EUR, arba
 - 300 % neteisėtų sumų, kurios buvo gautos arba apie kurias nepranešta, jei tos neteisėtos sumos viršija 200 000 EUR, arba
 - trečdalis pirmiau nurodytų procentinių dalių, jei atitinkama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas savanoriškai pranešė apie pažeidimą prieš Institucijai ir (arba) Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui pradėdant oficialų tyrimą ir atitinkama partija ar fondas ėmėsi reikiamų taisomųjų priemonių.

Taikant pirmiau nurodytas procentines dalis, kiekviena dovana ar įnašas vertinami atskirai.

5. Kaskart, kai Europos politinė partija arba Europos politinis fondas vienu metu būna padarę keletą šio reglamento pažeidimų, taikoma tik už rimčiausią pažeidimą numatyta sankcija, nebent 4 dalies a punkte būtų numatyta kitaip.

6. Šiuo reglamentu nustatytoms sankcijoms taikomas penkerių metų ribojamasis laikotarpis, skaičiuojamas nuo atitinkamo pažeidimo padarymo dienos, arba, jei pažeidimai nuolatiniai ar pakartotiniai, nuo dienos, kai tie pažeidimai liovėsi.

28 straipsnis

Institucijos, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno ir valstybių narių bendradarbiavimas

1. Institucija, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas ir valstybės narės, naudodamosi nacionaliniais informacijos centrais, dalijasi informacija ir reguliariai vieni kitus informuoja apie klausimus, susijusius su finansavimo nuostatomis, kontrole ir sankcijomis.
2. Jie taip pat susitaria dėl praktinių tokių informacijos mainų procedūrų, įskaitant konfidencialios informacijos ar įrodymų atskleidimo ir valstybių narių bendradarbiavimo taisykles.
3. Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas informuoja Instituciją apie bet kokias išvadas, dėl kurių gali prireikti taikyti sankcijas remiantis 27 straipsnio 2–4 dalimis, kad Institucija galėtų imtis reikiamų priemonių.
4. Institucija informuoja Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantį pareigūną apie kiekvieną savo priimtą sprendimą dėl sankcijų, kad pastarasis galėtų imtis tinkamų tolesnių veiksmų remdamasis Finansiniu reglamentu.

29 straipsnis

Taisomosios priemonės ir gero administravimo principai

1. Prieš priimdami galutinį sprendimą dėl 27 straipsnyje nustatytų sankcijų, Institucija arba Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas suteikia Europos politinei partijai ar Europos politiniam fondui galimybę imtis priemonių padėčiai ištaisyti per priimtą laikotarpį, kuris paprastai neviršija vieno mėnesio. Visų pirma Institucija arba Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas sudaro galimybę ištaisyti kanceliarines ir aritmetines klaidas, pateikti papildomus dokumentus arba informaciją, jei tai būtina, arba ištaisyti smulkias klaidas.
2. Jei Europos politinė partija ar Europos politinis fondas per 1 dalyje nurodytą laikotarpį nesiima taisomųjų priemonių, priimamas sprendimas dėl tinkamų 27 straipsnyje nurodytų sankcijų skyrimo.
3. 1 ir 2 dalys netaikomos 3 straipsnio 1 dalies b–d punktuose ir 3 straipsnio 2 dalies c punkte nustatytoms sąlygoms.

30 straipsnis

Lėšų susigrąžinimas

1. Remiantis Institucijos sprendimu, kuriuo iš registro išbraukiama Europos politinė partija ar Europos politinis fondas, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas atšaukia arba nutraukia bet kokią galiojantį sprendimą ar susitarimą dėl Sąjungos finansavimo, išskyrus 16 straipsnio 2 dalies c punkte ir 3 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose numatytais atvejais. Jis taip pat susigrąžina bet kokią Sąjungos finansavimą, įskaitant ankstesniais metais nepanaudotas Sąjungos lėšas.
2. Europos politinė partija ar Europos politinis fondas, kuriems sankcija skirta už bet kurį iš 27 straipsnio 1 dalyje ir 27 straipsnio 2 dalies a punkto v ir vi papunkčiuose išvardytą pažeidimą, dėl to nebeatitinka 18 straipsnio 2 dalies. Todėl Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas nutraukia susitarimo dėl įnašo ar dotacijos arba sprendimo dėl Sąjungos finansavimo, gauto pagal šį reglamentą, galiojimą ir susigrąžina pagal susitarimą dėl įnašo ar dotacijos ar sprendimą neteisingai išmokėtas sumas, įskaitant bet kokias ankstesniais metais nepanaudotas Sąjungos lėšas.

Jei toks galiojimas nutraukiamas, Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno mokėjimai apribojami iki tinkamų finansuoti išlaidų, kurias iki dienos, kai įsigalioja sprendimas dėl galiojimo nutraukimo, faktiškai patyrė Europos politinė partija ar Europos politinis fondas.

Ši dalis taikoma ir 16 straipsnio 2 dalies c punkte ir 3 straipsnio 1 dalies b ir d punktuose nurodytais atvejais.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Informacijos teikimas piliečiams

Atsižvelgdamos į 21 ir 22 straipsnius, taip pat į savo statutus ir vidaus procedūras, rengdamosi rinkimams į Europos Parlamentą, Europos politinės partijos gali imtis visų tinkamų priemonių, kad informuotų Sąjungos piliečius apie nacionalinių politinių partijų, kandidatų ir atitinkamų Europos politinių partijų tarpusavio sąsajas.

32 straipsnis

Skaidrumas

1. Europos Parlamentas, leidus savo įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui arba Institucijai, tam skirtoje interneto svetainėje paskelbia:
 - a) praėjus ne daugiau kaip keturioms savaitėms nuo tada, kai Institucija priima savo sprendimą, – visų užregistruotų Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų pavadinimus ir statutus, taip pat dokumentus, pateiktus teikiant prašymus užregistruoti pagal 8 straipsnį, o po šios datos – visus pakeitimus, apie kuriuos pagal 9 straipsnio 5 ir 6 dalis pranešta Institucijai;
 - b) praėjus ne daugiau kaip keturioms savaitėms nuo tada, kai Institucija priima savo sprendimą, – nepatenkintų prašymų sąrašą kartu su dokumentais, pateiktais teikiant prašymą užregistruoti pagal 8 straipsnį, ir atmetimo priežastis;

- c) kiekvienų finansinių metų, kuriems gauti įnašai ar išmokėtos dotacijos, metinę ataskaitą, taip pat kiekvienai Europos politinei partijai ir kiekvienam Europos politiniam fondui iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto išmokėtų sumų lentelę;
- d) metines finansines ataskaitas ir išorės audito ataskaitas, minėtus 23 straipsnio 1 dalyje, ir – Europos politinių fondų atveju – galutines darbo programų ar veiksmų įgyvendinimo ataskaitas;
- e) rėmėjų pavardes, pavadinimus ir jų dovanas, apie kuriuos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai praneša pagal 20 straipsnio 2, 3 ir 4 dalis, išskyrus fizinių asmenų dovanas, kurių vertė vienam rėmėjui per metus neviršija 1 500 EUR ir kurios ataskaitose vadinamos mažomis dovanomis. Apie fizinių asmenų dovanas, kurių metinė vertė viršija 1 500 EUR ir nesiekia 3 000 EUR sumos arba jai prilygsta, neskelbiama, jei negautas išankstinis raštiškas rėmėjų sutikimas apie jas paskelbti. Jei neduodama tokio išankstinio sutikimo, tokios dovanos vadinamos mažomis dovanomis. Kiekvienais kalendoriniais metais taip pat skelbiama visa mažų dovanų suma ir rėmėjų skaičius;
- f) 20 straipsnio 7 ir 8 dalyse minėtus įnašus, apie kuriuos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai praneša pagal 20 straipsnio 2 dalį, įskaitant įnašus sumokėjusių partijų ar organizacijų, kurios yra narės, tapatybę;
- g) išsamią informaciją apie Institucijos pagal 27 straipsnį priimtus galutinius sprendimus ir jų priežastis, įskaitant, kai tinka, nepriklausomų žymių asmenų komiteto pagal 10 ir 11 straipsnius priimtas nuomones, deramai atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 45/2001;
- h) išsamią informaciją apie kiekvieną galutinį Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančio pareigūno sprendimą ir jo priežastis, kaip nustatyta 27 straipsnyje;
- i) Europos politinėms partijoms suteiktos techninės pagalbos aprašymą ir
- j) Europos Parlamento parengtą šio reglamento taikymo ir finansuotos veiklos vertinimo ataskaitą, minimą 38 straipsnyje.

2. Europos Parlamentas paskelbia juridinių asmenų, kurie yra Europos politinės partijos nariai, sąrašą, pridedamą prie partijos statuto pagal 4 straipsnio 2 dalį ir atnaujinamą pagal 9 straipsnio 6 dalį, taip pat visą atskirų narių skaičių.

3. Asmens duomenys 1 dalyje nurodytoje interneto svetainėje neskelbiami, nebent šie asmens duomenys skelbiami pagal 1 dalies a, e ar g punktus.

4. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai viešame pareiškime dėl privatumo galimiems nariams bei rėmėjams suteikia Direktyvos 95/46/EB 10 straipsniu reikalaujamą informaciją ir juos informuoja kad jų asmens duomenis audito ir kontrolės tikslais tvarkys Europos Parlamentas, Institucija, OLAF, Audito Rūmai, valstybės narės arba jų įgaliotos išorės įstaigos ar ekspertai, ir kad jų asmeniniai duomenys bus paskelbti viešai 1 dalyje nurodytoje svetainėje pagal šiame straipsnyje nustatytas sąlygas. Europos Parlamento įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, taikydamas Reglamento (EB) Nr. 45/2001 11 straipsnį, tą pačią informaciją įtraukia į šio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje minėtus kvietimus mokėti įnašus arba pasiūlymus.

33 straipsnis

Asmens duomenų apsauga

1. Tvarkydami asmens duomenis pagal šį reglamentą, Institucija, Europos Parlamentas ir nepriklausomų žymių asmenų komitetas, įsteigtas pagal 11 straipsnį, laikosi Reglamento (EB) Nr. 45/2001. Asmens duomenų tvarkymo tikslu jie laikomi duomenų valdytojais, kaip apibrėžta to reglamento 2 straipsnio d punkte.

2. Tvarkydami asmens duomenis pagal šį reglamentą, Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, valstybės narės, vykdydamos su Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimu susijusių aspektų kontrolę pagal 24 straipsnį, ir nepriklausomos įstaigos ar ekspertai, įgalioti atlikti sąskaitų auditą pagal 23 straipsnio 1 dalį, laikosi Direktyvos 95/46/EB ir ja remiantis priimtų nacionalinių nuostatų. Asmens duomenų tvarkymo tikslu jie laikomi duomenų valdytojais, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio d punkte.

3. Institucija, Europos Parlamentas ir nepriklausomų žymių asmenų komitetas, įsteigtas pagal 11 straipsnį, užtikrina, kad pagal šį reglamentą jų surinkti asmens duomenys nebūtų naudojami kitu tikslu nei Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo ir narystės Europos politinėse partijose teisėtumui, tvarkingumui ir skaidrumui užtikrinti. Jie išrina visus tuo tikslu surinktus asmens duomenis praėjus ne daugiau kaip 24 mėnesiams nuo atitinkamų dalių paskelbimo pagal 32 straipsnį.

4. Valstybės narės ir nepriklausomos įstaigos ar ekspertai, įgalioti atlikti sąskaitų auditą, gaunamus asmens duomenis naudoja tik Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo kontrollei vykdyti. Jie išrina tuos asmens duomenis pagal taikytiną nacionalinę teisę po perdavimo pagal 28 straipsnį.

5. Asmens duomenys gali būti laikomi ilgesnį nei 3 dalyje nustatytą arba pagal 4 dalyje nurodytą taikytiną nacionalinę teisę numatytą laiką, jei toks laikymas būtinas teismo ar administracinio proceso, susijusio su Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo finansavimu arba naryste Europos politinėje partijoje, tikslais. Visi tokie asmens duomenys ištrinami vėliausiai praėjus vienai savaitei po to, kai galutiniu sprendimu baigiamas minėtasis procesas arba bet kokia audito, apskundimo, bylinėjimosi ar ieškinio nagrinėjimo procedūra.

6. Duomenų valdytojai, nurodyti 1 ir 2 dalyse, imasi reikiamų techninių ir organizacinių priemonių, kad apsaugotų asmens duomenis nuo atsitiktinio ar neteisėto sunaikinimo arba nuo atsitiktinio praradimo, pakeitimo, nesankcionuoto atskleidimo ar prieigos prie jų, ypač kai tokie tvarkomi duomenys perduodami tinklu, ir nuo visų kitų neteisėtų tvarkymo būdų.

7. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas yra atsakingas už stebėseną ir užtikrinimą, kad Institucija, Europos Parlamentas ir nepriklausomų žymių asmenų komitetas, įsteigtas pagal 11 straipsnį, gerbtų ir apsaugotų fizinių asmenų pagrindines teises bei laisves, tvarkydami asmens duomenis pagal šį reglamentą. Nedarant poveikio jokioms teisinėms teisių gynimo priemonėms, kiekvienas duomenų subjektas gali Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui teikti skundą, jeigu jis mano, kad tvarkydami jo asmens duomenis Institucija, Europos Parlamentas ar komitetas pažeidė jo teisę į asmens duomenų apsaugą.

8. Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai, valstybės narės ir nepriklausomos įstaigos ar ekspertai, šiuo reglamentu įgalioti atlikti sąskaitų auditą, pagal taikytiną nacionalinę teisę atsako už bet kokią žalą, padarytą tvarkant asmens duomenis šio reglamento pagrindu. Valstybės narės užtikrina, kad jiems būtų skirtos veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos sankcijos už šio reglamento, Direktyvos 95/46/EB ir pagal juos priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimus ir visų pirma už neteisėtą asmens duomenų naudojimą.

34 straipsnis

Teisė būti išklausytam

Prieš Institucijai ar Europos Parlamento įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui priimant sprendimą, kuriuo galėtų būti neigiamai paveiktos Europos politinės partijos, Europos politinio fondo ar 8 straipsnyje nurodyto pareiškėjo teisės, jie išklauso atitinkamos Europos politinės partijos, Europos politinio fondo atstovus ar pareiškėją. Institucija arba Europos Parlamentas tinkamai paaiškina savo sprendimo priežastis.

35 straipsnis

Teisė apskųsti

Dėl sprendimų, priimtų pagal šį reglamentą, gali būti keliamos bylos Europos Sąjungos Teisingumo Teisme, kaip numatyta atitinkamomis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatomis.

36 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

2. 7 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. lapkričio 24 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę dieną nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 7 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalies a punktą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

37 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, apibrėžtas Reglamente (ES) Nr. 182./2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

38 straipsnis

Vertinimas

Europos Parlamentas po konsultacijos su Institucija iki 2018 m. vidurio paskelbia šio reglamento taikymo ir finansuotos veiklos ataskaitą. Tam tikrais atvejais ataskaitoje nurodoma, kaip būtų galima keisti statutą ir finansavimo sistemas.

Iki 2018 m. pabaigos Komisija pateikia šio reglamento taikymo ataskaitą ir prireikus pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto šiam reglamentui iš dalies pakeisti.

39 straipsnis

Veiksmingas taikymas

Prireikus valstybės narės priima tokią nuostatą, kuria būtų tinkamai užtikrintas veiksmingas šio reglamento taikymas.

40 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 panaikinamas ir tai įsigalioja šio reglamento įsigaliojimo dieną. Nežiūrint į tai, jis toliau taikomas vykdamas veiksmus ir įsipareigojimus, susijusius su politinių partijų ir politinių fondų finansavimu Europos lygmeniu 2014, 2015, 2016 ir 2017-aisiais biudžetiniais metais.

41 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Komisija ne vėliau negu 2015 m. liepos 1 d. priima deleguotuosius aktus, kaip nurodyta 7 straipsnio 2 dalyje ir 8 straipsnio 3 dalies a punkte.

Šis reglamentas taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d. Nežiūrint į tai, 6 straipsnyje nurodyta Institucija sukurama iki 2016 m. rugsėjo 1 d. Po 2017 m. sausio 1 d. registruotos Europos politinės partijos ir Europos politiniai fondai gali kreiptis tik dėl 2018 m. biudžetinais metais arba po to prasidėsiančios veiklos finansavimo pagal šį reglamentą.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA

PRIEDAS

Standartinė deklaracija, kurią turi užpildyti kiekvienas pareiškėjas

Aš, pasirašantis, visapusiškai įgaliotas [Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo pavadinimas], čia patvirtinu, kad:

[Europos politinės partijos ar Europos politinio fondo pavadinimas] įsipareigoja laikytis visų Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 3 straipsnio 1 dalies c punkte arba 3 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų registracijos sąlygų, t. y. vykdamas savo programą ir savo veiklą ypač paisyti Europos Sąjungos sutarties 2 straipsnyje išvardytų vertybių, kuriomis grindžiama Sąjunga, t. y. gerbti žmogiškąjį orumą, laisvę, demokratiją, lygybę, teisinės valstybės principą ir užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms, įskaitant mažumoms priklausančių asmenų žmogaus teises.

Įgaliotojo asmens parašas:

Kreipinys (ponia, ponas, ...), pavardė ir vardas:	
Pareigos organizacijoje, kuri teikia prašymą ją registruoti kaip Europos politinę partiją ar Europos politinį fondą:	
Vieta, data:	
Parašas:	

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES, EURATOMAS) Nr. 1142/2014**2014 m. spalio 22 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, kiek tai susiję su Sąjungos politinių partijų finansavimu**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 322 straipsnį, kartu su Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi, ypač jos 106a straipsniu,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Audito Rūmų nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Europos lygmeniu politinės partijos yra svarbus Sąjungos integracijos veiksnys;
- (2) Europos Sąjungos sutarties 10 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 12 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad politinės partijos Europos lygiu prisideda formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių politinę valią;
- (3) 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių ⁽³⁾;
- (4) 2011 m. balandžio 6 d. rezoliucijoje dėl Reglamento (EB) Nr. 2004/2003 dėl reglamentų, reglamentuojančių Europos politines partijas, ir šių partijų finansavimo taisyklių taikymo ⁽⁴⁾, Europos Parlamentas, atsižvelgdamas į įgytą patirtį, pasiūlė keletą Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų finansavimo patobulinimų;
- (5) 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamentas ir Taryba priėmė Reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 ⁽⁵⁾, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 2004/2003 ir nustatomos naujos taisyklės, skirtos, *inter alia*, politinių partijų ir politinių fondų finansavimui Europos lygmeniu, visų pirma, kiek tai susiję su finansavimo sąlygomis, finansavimo skyrimu ir paskirstymu, dovanomis ir įnašais, Europos Parlamento rinkimų kampanijų finansavimu, kompensuotinomis išlaidomis, draudimu finansuoti, sąskaitomis, ataskaitų teikimu ir auditu, įgyvendinimu ir kontrole, sankcijomis, Europos politinių partijų ir politinių fondų institucijos, Europos Parlamento atsakingo įgaliojimus suteikiančio pareigūno ir valstybių narių bendradarbiavimu bei skaidrumu;
- (6) į Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽⁶⁾ (toliau – Finansinis reglamentas) turėtų būti įtrauktos taisyklės dėl įnašų iš Sąjungos bendrojo biudžeto, skirtų Europos politinėms partijoms kaip numatyta Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014. Tomis taisyklėmis Europos lygmeniu politinėms partijoms turėtų būti suteiktos galimybės laiko atžvilgiu lanksčiau naudotis tais įnašais, nes taip yra būtina dėl jų veiklos pobūdžio;
- (7) Finansinio reglamento 125 straipsnio 6 dalyje numatyta Europos politinių partijų finansinės paramos sistema naudojant dotacijas veiklai neatitinka jų poreikių, visų pirma, kiek tai susiję su pareiga teikti metinę darbo programą, t. y. reikalavimu, kurio nėra valstybių narių teisės aktuose. Todėl finansinė parama Europos politinėms partijoms turėtų būti teikiama specifinio įnašo, kuris atitiktų specifinius Europos politinių partijų poreikius, forma. Vis dėlto, atsižvelgus į tai, kad Europos politiniams fondams toliau taikomos Finansinio reglamento nuostatos dėl dotacijų, turėtų būti galima jiems taikyti nuostatą dėl ribotos dalies perkėlimo trims mėnesiams, kaip šiuo metu numatyta pagal Finansinio reglamento 125 straipsnio 6 dalį;

⁽¹⁾ OL C 4, 2014 1 8, p. 1.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 297, 2003 11 15, p. 1.

⁽⁴⁾ OL C 296 E, 2012 10 2, p. 46.

⁽⁵⁾ 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1).

⁽⁶⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

- (8) nors finansinė parama skiriama nereikalaujant metinės darbo programos, Europos politinės partijos turėtų *ex post* įrodyti, kad Sąjungos finansavimas panaudotas tinkamai. Visų pirma, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas turėtų patikrinti, ar finansavimas panaudotas kompensuotinoms išlaidoms apmokėti, kaip nustatyta kvietime teikti paraiškas dėl įnašų, per šiame reglamente nustatytą terminą. Europos politinėms partijoms skirti įnašai turėtų būti panaudoti iki kitų finansinių metų, einančių po įnašų skyrimo metų, pabaigos, po kurių atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas turėtų užtikrinti nepanaudoto finansavimo išieškojimą;
- (9) Sąjungos finansavimas, suteiktas Europos politinių partijų veiklos sąnaudoms finansuoti, neturėtų būti naudojamas kitiems tikslams, nei nustatyti Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014, ypač jis neturėtų būti naudojamas tiesiogiai arba netiesiogiai finansuoti kitiems subjektams, kaip antai nacionalinėms politinėms partijoms. Europos politinės partijos turėtų naudoti įnašus tam, kad apmokėtų einamąsias arba būsimąsias išlaidas, o ne išlaidas ar skolas, kurios buvo patirtos ar susidarė prieš pateikiant paraišką skirti įnašus;
- (10) taip pat reikėtų supaprastinti įnašų skyrimą ir jį pritaikyti prie Europos politinių partijų ypatybių, ypač atsisakant atrankos kriterijų, nustatant vieną viso išankstinio finansavimo mokėjimo bendrąją taisyklę arba galimybę naudoti iš anksto nustatytas vienkartinės išmokas, nustatyto dydžio finansavimą ir finansavimą remiantis vieneto įkainiu;
- (11) įnašai iš Sąjungos bendrojo biudžeto turėtų būti sustabdomi, mažinami arba jų mokėjimas nutraukiamas, jeigu Europos politinės partijos pažeidžia Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 nustatytas pareigas;
- (12) Finansinių reglamentu ir Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 pagrįstos sankcijos turėtų būti skiriamos nuosekliai ir turėtų būti laikomasi principo *non bis in idem*. Vadovaujantis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014, Finansiniame reglamente numatytos administracinės ir (arba) finansinės sankcijos neskirtinos vienu iš atvejų, kuriuo sankcijų jau buvo skirta remiantis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014;
- (13) todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Finansinį reglamentą,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 121 straipsnio 2 dalis papildoma šiuo punktu:

„j) antros dalies VIII antraštinėje dalyje nurodyti įnašai Europos politinėms partijoms.“

- 2) 125 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 3 dalies antra pastraipa išbraukiama;

b) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Jei Europos politinio fondo, Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 (*) prasme, finansinių metų, kuriems jis gavo dotaciją veiklai, pabaigoje pajamos viršija išlaidas, to perviršio dalis, ne didesnė nei 25 % visų tų finansinių metų pajamų, gali, nukrypstant nuo šio straipsnio 4 dalyje nustatyto principo nesiekti pelno, būti perkelta į kitus finansinius metus su sąlyga, kad ji bus panaudota iki kitų finansinių metų pirmo ketvirčio pabaigos.

(*) 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 dėl Europos politinių partijų ir Europos politinių fondų statuto ir finansavimo (OL L 317, 2014 11 4, p. 1).“

- 3) Antra dalis papildoma šia antraštine dalimi:

„VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮNAŠAI EUROPOS POLITINĖMS PARTIJOMS

204a straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Šiame reglamente Europos politinės partijos – subjektai, užregistruoti vadovaujantis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014.

2. Tiesioginiai finansiniai įnašai iš biudžeto Europos politinėms partijoms gali būti skiriami atsižvelgiant į jų įnašą formuojant europinį politinį sąmoningumą ir reiškiant Sąjungos piliečių politinę valią laikantis Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014.

204b straipsnis

Principai

1. Įnašai naudojami tik su Europos politinių partijų tikslais tiesiogiai susijusių veiklos išlaidų procentinei daliai, nustatyta Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 17 straipsnio 4 dalyje, kompensuoti, kaip nurodyta to reglamento 17 straipsnio 5 dalyje ir 21 straipsnyje.

2. Įnašai gali būti naudojami išlaidoms, susijusioms su Europos politinių partijų sudarytomis sutartimis, kompensuoti su sąlyga, kad sudarant sutartis nebuvo interesų konfliktų.

3. Įnašai nenaudojami siekiant suteikti bet kokio pobūdžio asmeninį pranašumą gryniaisiais pinigais arba natūra jokiame atskiram Europos politinės partijos nariui arba jos darbuotojui tiesiogiai arba netiesiogiai. Įnašai nenaudojami trečiųjų šalių, ypač Europos arba nacionalinio lygmens nacionalinių politinių partijų arba politinių fondų, veiklai tiesiogiai ar netiesiogiai finansuoti nesvarbu, ar jie yra dotacijų, dovanų, paskolų, ar bet kokių kitų panašių susitarimų forma. Įnašai nenaudojami tikslams, kuriems taikoma išimtis pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 22 straipsnį.

4. Įnašams taikomi skaidrumo ir vienodo požiūrio principai, vadovaujantis Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 nustatytais kriterijais.

5. Įnašus kasmet skiria Europos Parlamentas, o informacija apie juos skelbiama vadovaujantis šio reglamento 35 straipsnio 2 dalimi ir Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 32 straipsnio 1 dalimi.

6. Įnašus gaunančios Europos politinės partijos tiesiogiai ar netiesiogiai negauna kito finansavimo iš biudžeto. Visų pirma draudžiama priimti dovanojamą turtą iš Europos Parlamento frakcijų biudžetų. Jokiomis aplinkybėmis bet kuris išlaidų punktas negali būti finansuojamas iš biudžeto du kartus.

204c straipsnis

Biudžeto aspektai

Įnašai mokami iš Europos Parlamento biudžeto skirsnio. Nepriklausomiems išorės audito įstaigoms ar ekspertams, nurodytiems Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 23 straipsnyje, numatyti asignavimai skiriami tiesiogiai iš Europos Parlamento biudžeto.

204d straipsnis

Kvietimas teikti paraiškas dėl įnašų

1. Įnašai skiriami kasmet skelbiant kvietimą teikti paraiškas dėl įnašų bent Europos Parlamento svetainėje.

2. Europos politinei partijai gali būti skiriama tik po vieną įnašą per metus.

3. Europos politinė partija gali gauti įnašą tik tuo atveju, jeigu ji pateikia paraišką dėl finansavimo laikydamasi kvietime teikti paraiškas dėl įnašų nustatytų sąlygų.

4. Kvietime teikti paraiškas dėl įnašų nustatomi tinkamumo finansuoti kriterijai, kuriuos turi atitikti pareiškėjas, ir atmetimo kriterijai.

5. Kvietime teikti paraiškas dėl įnašų nustatomas bent išlaidų, padengtinų įnašo lėšomis, pobūdis.

6. Kvietime teikti paraiškas dėl įnašų reikalaujama biudžeto sąmatos.

204e straipsnis

Skyrimo procedūra

1. Paraiškos dėl įnašų tinkamai ir laiku teikiamos raštu, įskaitant prireikus saugia elektronine forma.

2. Įnašai neskiriami pareiškėjams, kurie įnašų skyrimo procedūros metu yra patekę į vieną iš 106 straipsnio 1 dalyje, 107 straipsnyje ir 109 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų situacijų ir kurie yra užregistruoti draudimo dalyvauti viešųjų pirkimų procedūroje centrinėje duomenų bazėje, nurodytoje 108 straipsnyje.
3. Pareiškėjai turi patvirtinti, kad nėra patekę nė į vieną iš 2 dalyje nurodytų situacijų.
4. Įnašai skiriami sudarant susitarimą dėl įnašo arba priimant sprendimą dėl įnašo, kaip nustatyta kvietime teikti paraiškas dėl įnašų.
5. Sudarant susitarimą dėl įnašo ir priimant sprendimą dėl įnašų skyrimo atsakingam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui gali padėti komitetas. Atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, tinkamai atsižvelgdamas į skaidrumo ir vienodo požiūrio principus, nustato tokio komiteto sudėties, jo narių skyrimo ir veikimo taisyklės bei interesų konfliktų prevencijos taisyklės.

204f straipsnis

Vertinimo procedūra

1. Paraiškos atrenkamos vadovaujantis Reglamentu (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 nustatytais įnašų skyrimo kriterijais iš paraiškų, kurios atitinka tinkamumo ir atmetimo kriterijus.
2. Tinkamumo kriterijais nustatomos sąlygos, kuriomis pareiškėjas gali gauti įnašą, vadovaujantis Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 nustatytais taisyklėmis.
3. Už paraiškas atsakingo įgaliojimus suteikiančio pareigūno sprendime nustatoma benti:
 - a) įnašo objektas ir bendra suma;
 - b) atrinktų pareiškėjų pavadinimas ir priimtų sumų;
 - c) atmestų pareiškėjų pavadinimai ir to atmetimo priežastys.
4. Atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas raštu praneša pareiškėjams apie sprendimą dėl jų paraiškos. Jeigu paraiška dėl finansavimo atmetama arba skiriama dalis prašomos sumos arba suma nesuteikiama visiškai, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas nurodo priežastis, dėl kurių paraiška atmesta arba neskiriama prašyta suma, visų pirma remdamasis 1 ir 2 dalyse nurodytais tinkamumo ir įnašų skyrimo kriterijais. Jeigu paraiška atmetama, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas pareiškėjui praneša apie galimas administracines ir (arba) teises teisių gynimo priemones, numatytas šio reglamento 97 straipsnyje.

204g straipsnis

Įnašų formos

1. Įnašai gali būti šių formų:
 - a) faktiškai patirtų kompensuotinių išlaidų procentinės dalies atlyginimas;
 - b) atlyginimas remiantis vieneto įkainiais;
 - c) vienkartinės išmokos;
 - d) finansavimas nustatyto dydžio suma;
 - e) a–d punktuose nurodytų įnašų derinys.
2. Atlyginamos gali būti tik tos išlaidos, kurios atitinka kvietimų teikti paraiškas dėl įnašų kriterijus ir kurios buvo patirtos ne anksčiau nei paraiškos pateikimo dieną.

204h straipsnis

Įnašų taisyklės

1. Vieneto įkainiai naudojami visoms arba tam tikrų specifinių kategorijų kompensuotinoms išlaidoms, kurių suma aiškiai iš anksto nustatoma skaičiuojant vienetais, padengti.
2. Vienkartinės išmokos bendrai naudojamos tam tikroms išlaidoms, kurios būtinos konkrečiai Europos politinės partijos veiklai vykdyti, padengti. Vienkartinės išmokos naudojamos tik kartu su kitų formų įnašais.

3. Finansavimas nustatyto dydžio suma naudojamas specifinių kategorijų kompensuotinoms išlaidoms, kurių suma aiškiai iš anksto nustatoma taikant procentinį dydį, padengti.

4. Kai naudojamos vienkartinės išmokos, finansavimas nustatyto dydžio suma ar vieneto įkainiai, juos reikia apibūdinti kvietime teikti paraiškas dėl įnašų, kur taikytina, nurodant atitinkamas sumas ir dydžius. Kvietime teikti paraiškas dėl įnašų taip pat pateikiamas vienkartinių išmokų, finansavimo nustatyto dydžio suma arba remiantis vieneto įkainiais nustatymo metodų, pagrįstų objektyviomis priemonėmis, kaip antai statistiniais duomenimis, istoriniais Europos politinių partijų duomenimis, kuriuos galima patvirtinti ar patikrinti, arba įprasta partijų sąnaudų apskaičiavimo praktika, aprašymas. Į susitarimą arba sprendimą dėl įnašo įtraukiamos nuostatos, pagal kurias leidžiama patikrinti, ar laikomasi vienkartinių išmokų, finansavimo nustatyto dydžio suma ir remiantis vieneto įkainiais skyrimo sąlygų.

204i straipsnis

Išankstinis finansavimas

Įnašai visiškai mokami vienu išankstiniu finansavimo mokėjimu, nebent tinkamai pagrįstais atvejais atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas nuspręstų kitaip.

204j straipsnis

Garantijos

Jei atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas mano, kad tai tinkama ir proporcinga, jis kiekvienu konkrečiu atveju ir atlikęs rizikos vertinimą, siekdamas apriboti su išankstinio finansavimo mokėjimu susijusią riziką, gali reikalauti, kad Europos politinė partija iš anksto pateiktų garantiją tik tais atvejais, kai, atsižvelgiant į rizikos vertinimą, Europos politinė partija neišvengiamai rizikuoja patekti į vieną iš šio reglamento 106 straipsnio 1 dalies a ir d punktuose nurodytų situacijų arba kai Europos Parlamentui ir Tarybai pranešama apie pagal Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 6 straipsnį įsteigtos Europos politinių partijų ir fondų institucijos (toliau – Institucija) sprendimą vadovaujantis to reglamento 10 straipsnio 4 dalimi.

Šio reglamento 134 straipsnyje įtvirtintos nuostatos dėl dotacijų išankstinio finansavimo garantijos *mutatis mutandis* taikomos garantijoms, kurių šio straipsnio pirmoje dalyje nurodytais atvejais gali būti reikalaujama atliekant išankstinio finansavimo mokėjimus Europos politinėms partijoms.

204k straipsnis

Įnašų naudojimas

1. Įnašai naudojami vadovaujantis 204b straipsniu.

2. Bet kuri įnašo dalis, nepanaudota per finansinius metus, kuriems buvo skirtas tas įnašas (n metų), panaudojama kompensuotinoms išlaidoms, patirtoms ne vėliau kaip $n + 1$ metų gruodžio 31 d. Bet kuri likusi įnašo dalis, kuri nebuvo panaudota per tą laikotarpį, susigrąžinama, kaip nustatyta pirmos dalies IV antraštinės dalies 5 skyriuje.

3. Europos politinės partijos laikosi didžiausių bendro finansavimo normų, nustatytų Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 17 straipsnio 4 dalyje. Ankstesnių finansinių metų likusios sumos negali būti naudojamos daliai, kuriai Europos politinės partijos turi naudoti nuosavus išteklius, finansuoti. Bendriems renginiams skirti trečiųjų šalių įnašai nelaikomi Europos politinių partijų nuosavų išteklių dalimi.

4. Europos politinės partijos visų pirma naudoja įnašų, nepanaudotų per finansinius metus, kuriems buvo skirtas tas įnašas, dalį, prieš naudodamos po tų metų skirtus įnašus.

5. Bet kurios iš išankstinio finansavimo gautos palūkanos laikomos įnašo dalimi.

204l straipsnis

Įnašų naudojimo ataskaita

1. Europos politinė partija, laikydamosi Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 23 straipsnio, teikia savo metinę ataskaitą dėl įnašų naudojimo ir savo metinės finansinės pažymos atsakingam įgaliojimus suteikiančiam pareigūnui, kad jis jas patvirtintų.

2. Šio reglamento 66 straipsnio 9 dalyje nurodytą metinę veiklos ataskaitą rengia atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, remdamasis šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis metine ataskaita ir metinėmis finansinėmis pažymomis. Tai ataskaitai parengti gali būti naudojami kiti patvirtinamieji dokumentai.

*204m straipsnis***Likučio mokėjimas**

1. Įnašo suma nelaikoma galutine, kol atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas nepatvirtino 204l straipsnio 1 dalyje nurodytos metinės ataskaitos ir metinių finansinių pažymų. Metinės ataskaitos ir metinių finansinių pažymų patvirtinimas nedaro poveikio Institucijos teisei vėliau atlikti patikrinimus.
2. Nepanaudota išankstinio finansavimo sumos dalis nelaikoma galutine, kol Europos politinė partija jos nepanaudojo, kad atlygintų kompensuotinas išlaidas, atitinkančias kvietime teikti paraiškas dėl įnašų apibrėžtus kriterijus.
3. Kai Europos politinė partija nevykdo pareigų, susijusių su įnašo naudojimu, įnašų mokėjimas sustabdomas, įnašai mažinami arba jų mokėjimas nutraukiamas, prieš tai suteikus Europos politinei partijai galimybę pateikti pastabas.
4. Atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, prieš mokėdamas likutį, tikrina, ar Europos politinė partija yra vis dar užregistruota Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 7 straipsnyje nurodytame registre ir ar nuo paraiškos pateikimo dienos iki įnašo finansinių metų, kuriems skirtas įnašas, pabaigos jai nebuvo taikyta to reglamento 27 straipsnyje nustatytų sankcijų.
5. Kai Europos politinė partija neberegistruota Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 7 straipsnyje nurodytame registre arba jai buvo taikytos to reglamento 27 straipsnyje numatytos sankcijos, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali sustabdyti įnašų mokėjimą, įnašus sumažinti arba jų mokėjimą nutraukti ir nurodyti sugrąžinti pagal susitarimą arba sprendimą dėl įnašo neteisėtai išmokėtas sumas, atsižvelgdamas į su įnašo naudojimu susijusių klaidų, pažeidimų, sukčiavimo arba kito pareigų nevykdymo mastą, prieš tai suteikęs Europos politinei partijai galimybę pateikti pastabas.

*204n straipsnis***Kontrolė ir sankcijos**

1. Kiekviename susitarime arba sprendime dėl įnašo aiškiai nustatoma, kad Europos Parlamentas, Europos kovos su sukčiavimu tarnyba ir Audito Rūmai gali naudotis savo kontrolės įgaliojimais ir tikrinti visų Sąjungos finansavimą gavusių Europos politinių partijų, rangovų ir subrangovų dokumentus ir patalpas.
2. Laikydamasis šio reglamento 109 straipsnio ir Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 27 straipsnio 7 dalies, atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas gali skirti pareiškėjams veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias administracines ir finansines sankcijas.
3. 2 dalyje nurodytos sankcijos taip pat gali būti skirtos Europos politinėms partijoms, kurios, pateikdamos paraišką dėl įnašo arba gavusios įnašą, pateikė klaidingas deklaracijas nurodydamos informaciją, kurią reikalavo nurodyti atsakingas įgaliojimus suteikiantis pareigūnas, arba tokios informacijos nepateikė.

*204o straipsnis***Įrašų saugojimas**

1. Europos politinės partijos saugo visus įrašus ir patvirtinamuosius dokumentus, taip pat kitus su įnašu susijusius įrašus penkerius metus po metinės ataskaitos ir metinių finansinių pažymų pateikimo, kaip nurodyta 204l straipsnio 1 dalyje.
2. Įrašai, susiję su įnašų naudojimo auditais, skundais, ginčų nagrinėjimu arba pretenzijų tenkinimu, saugomi iki tokio audito, skundų, ginčų nagrinėjimo arba pretenzijų tenkinimo pabaigos.

*204p straipsnis***Išorės audito įstaigų ar ekspertų atranka**

Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 1141/2014 23 straipsnyje nurodyti nepriklausomi išorės audito įstaigos ar ekspertai atrenkami taikant viešųjų pirkimų procedūrą. Jų sutarties galiojimo terminas yra ne ilgesnis nei penkeri metai. Pasibaigus dviejų sutarčių galiojimo terminui laikoma, kad juos sieja interesų konfliktas, kuris gali padaryti neigiamą poveikį auditui.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2017 m. sausio 1 d. Ankstesnė nei šio reglamento 1 straipsniu padarytais pakeitimais Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 125 straipsnio 3 dalies antros pastraipos ir 125 straipsnio 6 dalies teksto redakcija ir toliau taikoma su Europos politinių partijų finansavimu susijusiems veiksams ir išipareigojimams, priimtiems iki 2017 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1143/2014**2014 m. spalio 22 d.****dėl invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo prevencijos ir valdymo**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) dėl svetimų rūšių, nesvarbu ar tai gyvūnai, augalai, grybai ar mikroorganizmai, atsiradimo naujose vietovėse ne visada verta sunerimti. Tačiau smarkiai išplitusios svetimos rūšys gali tapti invazinės ir daryti didelį neigiamą poveikį biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, taip pat kitoki socialinį ir ekonominį poveikį, kuriam reikėtų užkirsti kelią. Apskaičiuota, kad Sąjungos ir kitų Europos šalių aplinkoje apytikriai 12 000 rūšių yra svetimos, o maždaug 10–15 % iš jų – invazinės;
- (2) invazinės svetimos rūšys – viena pagrindinių grėsmių biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, ypač geografiškai ir evoliuciškai izoliuotose ekosistemose, kaip antai mažose salose. Dėl pasaulinės prekybos, transporto, turizmo ir klimato kaitos tokių rūšių keliamas pavojus gali dar labiau padidėti;
- (3) invazinių svetimų rūšių keliamą grėsmę biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms gali būti įvairių formų, įskaitant didelį poveikį vietinėms rūšims ir ekosistemų struktūrai ir funkcijoms keičiant buveines, taip pat jos gali būti plėšrios, konkurencingos, platinti ligas, išstumti vietines rūšis didelėje paplitimo arealo dalyje ir dėl hibridizacijos nulemti jų genetinius pakitimus. Be to, invazinės svetimos rūšys gali daryti didelį neigiamą poveikį žmonių sveikatai ir ekonomikai. Biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, žmonių sveikatai ar ekonomikai grėsmę kelia tik gyvi egzemplioriai ir galinčios daugintis jų dalys, todėl tik jiems turėtų būti taikomi šio reglamento apribojimai;
- (4) Sąjunga, būdama Tarybos sprendimu 93/626/EEB ⁽³⁾ patvirtintos Biologinės įvairovės konvencijos Šalis, privalo laikytis tos konvencijos 8 straipsnio h punkto, pagal kurį Šalys, kiek įmanoma ir tinkama, „neleidžia introdukuoti svetimų rūšių, kurios kelia grėsmę ekosistemoms, buveinėms ir rūšims, kontroliuoja ir sunaikina tokias rūšis“;
- (5) Sąjunga, būdama Tarybos sprendimu 82/72/EEB ⁽⁴⁾ patvirtintos Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos Šalis, įsipareigojo imtis visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų laukinių augalų ir gyvūnų rūšių buveinių apsaugą;

⁽¹⁾ OL C 177, 2014 6 11, p. 84.

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. rugsėjo 29 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 1993 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas 93/626/EEB dėl Biologinės įvairovės konvencijos sudarymo (OL L 309, 1993 12 13, p. 1).

⁽⁴⁾ 1981 m. gruodžio 3 d. Tarybos sprendimas 82/72/EEB dėl Europos laukinės gamtos ir gamtinės aplinkos apsaugos konvencijos sudarymo (OL L 38, 1982 2 10, p. 1).

- (6) siekiant prisidėti prie Europos Parlamento ir Tarybos direktyvų 2000/60/EB ⁽¹⁾, 2008/56/EB ⁽²⁾ ir 2009/147/EB ⁽³⁾ bei Tarybos direktyvos 92/43/EEB ⁽⁴⁾ tikslų įgyvendinimo, šiuo reglamentu turėtų būti nustatytos taisyklės, skirtos užkirsti kelią invazinių svetimų rūšių daromam neigiamam poveikiui biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms bei žmonių sveikatai ir saugai, jį kuo labiau sumažinti ir sušvelninti, taip pat mažinti tokių rūšių socialinę ir ekonominę poveikį;
- (7) kai kurios rūšys natūraliai migruoja dėl aplinkos pokyčių. Naujoje aplinkoje jos neturėtų būti laikomos svetimomis ir todėl joms šis reglamentas turėtų būti netaikomas. Šiame reglamente dėmesys turėtų būti sutelkiamas tik į tas rūšis, kurios Sąjungoje buvo introdukuotos dėl žmogaus įsikišimo;
- (8) šiuo metu yra daugiau kaip 40 gyvūnų sveikatos srities Sąjungos teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriuose yra nuostatų dėl gyvūnų ligų. Be to, Tarybos direktyvoje 2000/29/EB ⁽⁵⁾ pateiktos nuostatos dėl augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų, ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/18/EB ⁽⁶⁾ nustatyta genetiškai modifikuotiems organizmams taikytina tvarka. Todėl visos naujosios taisyklės dėl invazinių svetimų rūšių turėtų būti suderintos su tais Sąjungos teisėkūros procedūra priimtais aktais ir su jais nesidubliuoti, bei jos neturėtų būti taikomos organizmams, kuriems taikomi tie teisėkūros procedūra priimti aktai;
- (9) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentuose (EB) Nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾ ir (ES) Nr. 528/2012 ⁽⁸⁾ bei Tarybos reglamente (EB) Nr. 708/2007 ⁽⁹⁾ numatytos taisyklės, susijusios su leidimu naudoti tam tikras svetimias rūšis konkrečiais tikslais. Šio reglamento įsigaliojimo metu naudoti tam tikras rūšis pagal tą tvarką jau buvo leidžiama. Užtikrinant nuoseklų teisinį pagrindą, šis reglamentas tiems tikslams naudojamoms rūšims turėtų būti netaikomas;
- (10) invazinių svetimų rūšių yra daug, todėl svarbu užtikrinti, kad pirmenybė būtų teikiama toms rūšims, kurios laikomos Sąjungai susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis. Todėl reikėtų nustatyti ir reguliariai atnaujinti tokių Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą (toliau – Sąjungos sąrašas). Sąjungai susirūpinimą keliančia invazine svetimia rūšimi turėtų būti laikoma ta rūšis, kurios daroma žala poveikį patyrusiose valstybėse narėse yra tokia didelė, kad tai pateisina tikslinių priemonių priėmimą visos Sąjungos mastu, įskaitant tose valstybėse narėse, kurios dar nėra patyrusios poveikio ar net, tikėtina, nepatirs tokio poveikio. Užtikrinant, kad Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių skaičius būtų nustatytas proporcingas, Sąjungos sąrašas turėtų būti sudaromas ir atnaujinamas laipsniškai, taip pat daugiausia dėmesio turėtų būti skiriama toms rūšims, kurių įtraukimas į Sąjungos sąrašą veiksmingai užkirstų kelią tų rūšių neigiamam poveikiui, šį poveikį sumažintų ar sušvelnintų ekonomiškai efektyviu būdu. Kadangi tai pačiai taksonominei grupei priklausančioms rūšims dažnai taikomi panašūs ekologiniai reikalavimai ir šios rūšys gali kelti panašų pavojų, prireikus turėtų būti leidžiama įtraukti į Sąjungos sąrašą taksonomines rūšių grupes;
- (11) kriterijai, pagal kuriuos invazinės svetimos rūšys turi būti įtraukiamos į Sąjungos sąrašą, yra pagrindinė šio reglamento taikymo priemonė. Užtikrinant veiksmingą išteklių naudojimą, tais kriterijais taip pat turėtų būti užtikrinta, kad į sąrašą bus įtrauktos tos invazinės svetimos rūšys, kurios tarp jau žinomų potencialių invazinių svetimų rūšių daro didžiausią neigiamą poveikį. Komisija turėtų pateikti komitetui, įkurtam pagal šį reglamentą, pasiūlymą dėl tais kriterijais pagrįsto Sąjungos sąrašo per vienerius metus nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos.

⁽¹⁾ 2000 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/60/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų vandens politikos srityje pagrindus (OL L 327, 2000 12 22, p. 1).

⁽²⁾ 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/56/EB, nustatanti Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) (OL L 164, 2008 6 25, p. 19).

⁽³⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/147/EB dėl laukinių paukščių apsaugos (OL L 20, 2010 1 26, p. 7).

⁽⁴⁾ 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyva 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, 1992 7 22, p. 7).

⁽⁵⁾ 2000 m. gegužės 8 d. Tarybos direktyva 2000/29/EB dėl apsaugos priemonių nuo augalams ir augaliniams produktams kenksmingų organizmų įvežimo į Bendriją ir išplitimo joje (OL L 169, 2000 7 10, p. 1).

⁽⁶⁾ 2001 m. kovo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/18/EB dėl genetiškai modifikuotų organizmų apgalvoto išleidimo į aplinką ir panaikinanti Tarybos direktyvą 90/220/EEB (OL L 106, 2001 4 17, p. 1).

⁽⁷⁾ 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1107/2009 dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ir panaikinantis Tarybos direktyvas 79/117/EEB ir 91/414/EEB (OL L 309, 2009 11 24, p. 1).

⁽⁸⁾ 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo (OL L 167, 2012 6 27, p. 1).

⁽⁹⁾ 2007 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 708/2007 dėl svetimų ir nevietinių rūšių panaudojimo akvakultūroje (OL L 168, 2007 6 28, p. 1).

Teikdama pasiūlymą dėl Sąjungos sąrašo, Komisija turėtų informuoti tą komitetą apie tai, kaip ji atsižvelgė į tuos kriterijus. Į kriterijus turėtų būti įtrauktas rizikos vertinimas pagal taikytinas nuostatas dėl rūšims nustatytų prekybos apribojimų pagal atitinkamus Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus;

- (12) kad dėl šio reglamento nėra viena valstybė narė nepatirtų neproporcingų ar pernelyg didelių išlaidų ir būtų išlaikyta Sąjungos veiksmų pridėtinė vertė, teikdama pasiūlymą dėl Sąjungos sąrašo ir iš to išplaukiančių priemonių, Komisija turėtų atsižvelgti į valstybių narių patiriamas įgyvendinimo sąnaudas, neveikimo kainą, sąnaudų efektyvumą ir socialinius ir ekonominius aspektus. Šiame kontekste atrenkant į Sąjungos sąrašą įtrauktinas invazines svetimas rūšis, ypatingą dėmesį reikėtų skirti rūšims, kurios yra plačiai naudojamos ir kurių socialinė ir ekonominė nauda valstybėje narėje yra didelė, nepakenkiant šio reglamento tikslams;
- (13) užtikrinant atitinkamais PPO susitarimais nustatytą taisyklių laikymąsi ir nuoseklų šio reglamento taikymą, turėtų būti nustatyti bendri kriterijai rizikos vertinimui atlikti. Prireikus, nustatant tuos kriterijus turėtų būti naudojami galiojantys nacionaliniai ir tarptautiniai standartai, taip pat kriterijai turėtų apimti įvairius rūšių ypatumų aspektus, introdukcijos į Sąjungą riziką ir būdus, neigiamą rūšių socialinį ir ekonominį poveikį, taip pat poveikį biologinei įvairovei, potencialią naudojimo naudą ir poveikio švelninimo sąnaudas, palyginti su daromu neigiamu poveikiu, taip pat potencialių sąnaudų dėl žalos aplinkai, socialinės ir ekonominės žalos, kuri rodytų šios problemos svarbą Sąjungai ir atitinkamai leistų pateisinti tolesnius veiksmus, įvertinimą. Siekiant šią sistemą plėtoti palaipsniui ir remtis įgyta patirtimi, bendras požiūris turėtų būti įvertintas ne vėliau kaip 2021 m. birželio 1 d.;
- (14) kai kurios invazinės svetimos rūšys yra įtrauktos į Tarybos reglamento (EB) Nr. 338/97 ⁽¹⁾ B priedą ir jas draudžiama importuoti į Sąjungą, nes jų invaziškumas yra pripažintas ir jų introdukcija į Sąjungą daro neigiamą poveikį vietinėms rūšims. Tos rūšys: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* ir *Trachemys scripta elegans*. Užtikrinant nuoseklų teisinį pagrindą ir vienodas taisykles dėl invazinių svetimų rūšių Sąjungos lygmeniu, sudarant Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą, pirmiausiai turėtų būti svarstomas tų invazinių svetimų rūšių įtraukimo į sąrašą klausimas;
- (15) vertinant aplinkosaugos požiūriu, prevencija yra labiau pageidautina ir ekonomiškai efektyvesnė priemonė negu reagavimo veiksmai po fakto ir jai turėtų būti teikiama pirmenybė. Todėl pirmiausia į sąrašą turėtų būti įtraukiamos tos invazinės svetimos rūšys, kurių Sąjungoje dar nėra arba kurios yra ankstyvame invazijos etape ir invazinės svetimos rūšys, kurių daromas neigiamas poveikis, tikėtina, būtų didžiausias. Kadangi naujos invazinės svetimos rūšys gali būti nuolat introdukuojamos į Sąjungą, o esamos svetimos rūšys plinta ir plečia savo paplitimo arealą, būtina užtikrinti, kad Sąjungos sąrašas būtų nuolat peržiūrimas ir atnaujinamas;
- (16) tų pačių rūšių, negalinių išsivirti kaip gyvybinga populiacija didelėje Sąjungos dalyje, turinčios valstybės narės turėtų apsvarstyti regioninio bendradarbiavimo galimybę. Kai šio reglamento tikslų geriau pasiekama taikant priemones Sąjungos lygmeniu, tas rūšis taip pat būtų galima įtraukti į Sąjungos sąrašą;
- (17) siekiant šio reglamento tikslų, tikslinga atsižvelgti į specifinę atokiausių regionų padėtį, ypač į jų atokumą, izoliuotumą ir jų atitinkamos biologinės įvairovės išskirtinumą. Todėl reikėtų šio reglamento reikalavimus dėl ribojamųjų ir prevencinių priemonių, susijusių su Sąjungai susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis, pritaikyti atsižvelgiant į atokiausių regionų ypatumus, kaip apibrėžta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), atsižvelgiant į Europos Vadovų Tarybos sprendimus 2010/718/ES ⁽²⁾ ir 2012/419/ES ⁽³⁾;
- (18) su invazinėmis svetimomis rūšimis siejami pavojai ir nerimas yra tarptautinis iššūkis, susijęs su visa Sąjunga. Todėl labai svarbu Sąjungos lygmeniu nustatyti draudimą tyčia arba dėl neatsargumo įvežti į Sąjungą, dauginti, auginti, pervežti, pirkti, parduoti, naudoti, mainyti, laikyti ir paleisti Sąjungai susirūpinimą keliančias invazines svetimas rūšis, užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų imamasi ankstyvų ir nuoseklių veiksmų vidaus rinkos iškreipimams išvengti, ir užkirsti kelią situacijoms, kai veiksmus vienoje valstybėje narėje žlugdo tai, kad kitoje valstybėje narėje nesiimama jokių veiksmų;

⁽¹⁾ 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos ir floros rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL L 61, 1997 3 3, p. 1).

⁽²⁾ 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimas 2010/718/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemy salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 325, 2010 12 9, p. 4).

⁽³⁾ 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendimas 2012/419/ES, kuriuo iš dalies keičiamas Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 204, 2012 7 31, p. 131).

- (19) siekiant sudaryti sąlygas moksliniams tyrimams ir išsaugojimo *ex situ* veiklai, reikia nustatyti konkrečias taisykles Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, kurios yra tokios veiklos objektas, atžvilgiu. Ta veikla turėtų būti vykdoma uždaroje įstaigoje, kuriose organizmai būtų laikomi uždaroje valdoje, taikant visas priemones, būtinas užtikrinti, kad Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys negalėtų ištrūkti į laisvę arba būti neteisėtai paleistos. Kai tai leidžia Komisija tinkamai pagrįstais išimtiniais atvejais, susijusiais su įtikinamais visuomenės interesais, tos taisyklės taip pat galėtų būti taikomos tam tikrų kitų rūšių veiklos, įskaitant komercinę veiklą, atžvilgiu. Įgyvendinant tas taisykles ypatingą dėmesį reikėtų skirti tam, kad būtų išvengta neigiamo poveikio saugomoms rūšims ir buveinėms, laikantis atitinkamų Sąjungos teisės aktų;
- (20) gali pasitaikyti tokių atvejų, kai Sąjungos pasienyje pastebima arba Sąjungos teritorijoje aptinkama svetimų rūšių, kurios dar nepripažintos Sąjungai susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis. Todėl valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė remiantis turimais moksliniais įrodymais priimti tam tikras neatidėliotinas priemones. Tokios neatidėliotinos priemonės leistų nedelsiant reaguoti aptikus invazinių svetimų rūšių, galinčių kelti pavojų, susijusį su jų introdukcija, įsitvirtinimu ir paplitimu tose šalyse, kol valstybės narės, laikydamosi taikytinų atitinkamų PPO susitarimų nuostatų, įvertins tikrąjį jų keliamą pavojų, visų pirma atsižvelgdamos į tai, kad tas rūšis reikėtų pripažinti Sąjungai susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis. Siekiant užtikrinti atitiktį atitinkamų PPO susitarimų nuostatomis, reikia susieti nacionalines neatidėliotinas priemones su galimybe patvirtinti neatidėliotinas priemones Sąjungos lygmeniu. Be to, neatidėliotinos priemonės Sąjungos lygmeniu sudarytų sąlygas Sąjungai, laikantis atsargumo principo, veikti skubiai tuo atveju, jei būtų aptikta naujų invazinių svetimų rūšių arba kiltų didelė grėsmė, kad tokių rūšių į Sąjungą pateks;
- (21) daug invazinių svetimų rūšių į Sąjungą introdukuojamos netyčia. Todėl labai svarbu veiksmingiau valdyti netyčinę introdukcijos kelius. Veiksmų šioje srityje turėtų būti imamasi laipsniškai, nes patirties šioje srityje turima palyginti nedaug. Veiksmai turėtų būti apimti savanoriškas priemones, kaip antai veiksmus, siūlomus Tarptautinės jūrų organizacijos laivų apaugimo biologinės kilmės nešvarumais kontrolės ir valdymo gairėse, ir privalomas priemones. Veiksmai turėtų būti vykdomi remiantis patirtimi, įgyta Sąjungoje ir valstybėse narėse taikant patekimo kelių valdymo priemones, įskaitant tas, kurios nustatytos vadovaujantis 2004 m. priimta Tarptautine konvencija dėl laivuose naudojamų balastinių vandenų ir nuosėdų tvarkymo ir kontrolės. Todėl Komisija turėtų imtis visų tinkamų priemonių, kad paskatintų valstybės nars ratifikuoti tą konvenciją;
- (22) siekiant sukurti tinkamą žinių bazę, padėsiančią spręsti invazinių svetimų rūšių keliamas problemas, svarbu, kad valstybės narės imtųsi tokių rūšių mokslinių tyrimų, stebėsenos ir priežiūros. Kadangi priežiūros sistemos teikia tinkamiausias ankstyvo naujų invazinių svetimų rūšių aptikimo ir jau įsitvirtinusių rūšių pasiskirstymo nustatymo priemones, į tas sistemas turėtų būti įtraukti ir tiksliniai, ir bendro pobūdžio tyrimai, taip pat prie jų taikymo turėtų prisidėti įvairūs sektoriai ir suinteresuotieji subjektai, įskaitant regionines ir vietos bendruomenes. Priežiūros sistemos turėtų reikšti nuolatinį dėmesį, skiriamą visoms naujoms invazinėms svetimoms rūšims visoje Sąjungoje, ir jomis turėtų būti siekiama pateikti labai tikrovišką ir visapusišką vaizdą Sąjungos lygmeniu. Siekiant veiksmingumo ir išlaidų efektyvumo, turėtų būti taikomos esamos muitinio tikrinimo, priežiūros ir stebėsenos sistemos, jau nustatytos Sąjungos teisės aktuose, visų pirma tos, kurios nustatytos direktyvose 92/43/EEB, 2000/60/EB, 2008/56/EB ir 2009/147/EB;
- (23) siekiant užkirsti kelią tyčia invazinių svetimų rūšių introdukcijai, turėtų būti vykdoma oficialioji gyvūnų ir augalų kontrolė. Gyvi gyvūnai ir augalai į Sąjungą turėtų patekti per pasienio kontrolės subjektus pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004⁽¹⁾ bei Tarybos direktyvas 91/496/EEB⁽²⁾ ir 97/78/EB⁽³⁾ arba per įvežimo punktus pagal Direktyvą 2000/29/EB. Siekiant užtikrinti didesnę našumą ir išvengti lygiagrečių muitinio tikrinimo sistemų kūrimo, kompetentingos valdžios institucijos turėtų tikrinti, ar tos rūšys yra Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys pirmajame pasienio kontrolės subjekte ar įvežimo punkte;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių (OL L 165, 2004 4 30, p. 1).

⁽²⁾ 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyva 91/496/EEB, nustatanti gyvūnų, įvežamų į Bendriją iš trečiųjų šalių, veterinarinio patikrinimo organizavimo principus ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 89/662/EEB, 90/425/EEB ir 90/675/EEB (OL L 268, 1991 9 24, p. 56).

⁽³⁾ 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva 97/78/EB, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 24, 1998 1 30, p. 9).

- (24) jei nustatoma invazinių svetimų rūšių introdukcija, siekiant užkirsti kelią jų įsitvirtinimui ir plitimui, labai svarbu imtis ankstyvo aptikimo ir skubaus likvidavimo priemonių. Dažnai veiksmingiausias ir ekonomiškai efektyviausias būdas – kuo skubiau likviduoti visą populiaciją, kol egzempliorių skaičius yra dar nedidelis. Paaiškėjus, kad likviduoti neįmanoma arba kad likvidavimo sąnaudos ilgainiui viršytų naudą aplinkai, taip pat socialinę ir ekonominę naudą, reikėtų taikyti izoliavimo ir kontrolės priemonės. Valdymo priemonės turėtų būti proporcingos poveikiui aplinkai ir jomis turėtų būti deramai atsižvelgta į atitinkamos valstybės narės biogeografinės ir klimato sąlygas;
- (25) valdymo priemonėmis turėtų būti išvengta bet kokio neigiamo poveikio aplinkai ir žmonių sveikatai. Taikant kai kurių invazinių svetimų gyvūnų rūšių likvidavimo ir valdymo priemones, kai tai būtina kai kuriais atvejais, gyvūnai gali patirti skausmą, stresą, baimę ar kitaip kentėti, net ir tada, kai naudojamos geriausios turimos techninės priemonės. Todėl valstybės narės ir visi su invazinių svetimų rūšių likvidavimo, kontrolės ar izoliavimo priemonių taikymu susiję veiklos vykdytojai, kiek įmanoma atsižvelgdami į geriausią šioje srityje sukaupą praktiką, pavyzdžiui, į Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos nustatytus pagrindinius gyvūnų gerovės principus, turėtų imtis veiksmų, būtinų kad proceso metu būtų apsieita be išvengtino gyvūnų skausmo, streso ir kančių. Reikėtų svarstyti nemirtinus metodus ir visi veiksmai turėtų turėti kuo mažesnę poveikį netikslinėms rūšims;
- (26) invazinės svetimos rūšys paprastai daro žalą ekosistemoms ir mažina tų ekosistemų atsparumą. Todėl reikėtų imtis proporcingų atkūrimo priemonių ekosistemų atsparumui invazijoms sustiprinti, padarytai žalai atitaisyti ir rūšių bei jų buveinių apsaugos būklei gerinti – pagal direktyvas 92/43/EEB ir 2009/147/EB, vidaus paviršinių vandenų, tarpinių vandenų, priekrantės vandenų ir požeminių vandenų ekologinei būklei gerinti – pagal Direktyvą 2000/60/EB ir jūrų vandenų aplinkos būklei gerinti – pagal Direktyvą 2008/56/EB. Tokių atkūrimo priemonių sąnaudos turėtų būti padengiamos pagal principą „teršėjas moka“;
- (27) siekiant prisidėti prie veiksmingo šio reglamento taikymo, turėtų būti skatinamas tarpvalstybinis bendradarbiavimas, visų pirma su kaimyninėmis valstybėmis, ir valstybių narių koordinavimas, visų pirma tame pačiame Sąjungos biografiniame regione;
- (28) invazinės svetimos rūšims skirta sistema turėtų būti paremta centralizuota informacijos sistema, kurioje būtų gretinama turima informacija apie Sąjungos svetimas rūšis ir kuri leistų susipažinti su informacija apie rūšių buvimą, jų plitimą, jų ekologiją ir invazijos istoriją, taip pat visa kita informacija, būtina politikai ir valdymo sprendimams pagrįsti, taip pat leistų keistis geriausia praktika;
- (29) Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB ⁽¹⁾ buvo nustatyta viešų konsultacijų priimant su aplinka susijusius sprendimus tvarka. Apibrėžiant veiksmus dėl invazinių svetimų rūšių, veiksmingas visuomenės dalyvavimas turėtų sudaryti sąlygas visuomenei reikšti nuomonę, o sprendimų priėmėjai turėtų atsižvelgti į jos nuomonę ir jai susirūpinimą keliančius klausimus, kurie gali būti svarbūs tiems sprendimams. Tai turėtų didinti atskaitomybę ir sprendimų priėmimo proceso skaidrumą bei visuomenės informuotumą aplinkos klausimais ir paramą priimtiems sprendimams;
- (30) svarbu, kad mokslininkų bendruomenė dalyvautų siekiant užtikrinti pakankamą žinių bazę invazinių svetimų rūšių keliamoms problemoms spręsti. Turėtų būti įsteigtas specialus Mokslo forumas konsultuoti dėl su šio reglamento taikymu susijusių mokslinių aspektų, visų pirma dėl Sąjungos sąrašo sudarymo ir atnaujinimo, rizikos vertinimo, neatidėliotinų priemonių ir skubaus likvidavimo priemonių;
- (31) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl Sąjungos sąrašo priėmimo ir atnaujinimo; dokumentų, laikomų leidimų įrodymu, formato patvirtinimo Sąjungos lygmeniu; Sąjungos neatidėliotinų skubos priemonių patvirtinimo; reikalavimo taikyti tam tikras nuostatas atitinkamose valstybėse narėse tvirtesnio regioninio bendradarbiavimo atveju nustatymo; valstybių narių sprendimų netaikyti likvidavimo priemonių atmetimo ir Komisijai skirtų ataskaitų teikimo techninio formato nustatymo. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾;

⁽¹⁾ 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/35/EB, nustatanti visuomenės dalyvavimą rengiant tam tikrus su aplinka susijusius planus ir programas ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/337/EEB ir 96/61/EB dėl visuomenės dalyvavimo ir teisės kreiptis į teismus (OL L 156, 2003 6 25, p. 17).

⁽²⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (32) siekiant atsižvelgti į naujausius mokslo laimėjimus aplinkosaugos srityje, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais būtų nustatyta, kaip padaryti išvadą, kad invazinės svetimos rūšys gali išvirtinti kaip gyvybingos populiacijos ir gali plisti, taip pat kuriais būtų nustatyti bendrieji rizikos vertinimo elementai. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (33) užtikrinant šio reglamento laikymąsi, svarbu, kad valstybės narės taikytų veiksmingas, proporcingas ir atgrasančias sankcijas už pažeidimus, atsižvelgdamos į pažeidimo pobūdį ir sunkumą, sąnaudų padengimo principą ir principą „teršėjas moka“;
- (34) priemonės, kurių valstybės narės imasi pagal šį reglamentą, gali apimti pareigas svetimų rūšių turėtojams ar naudotojams, taip pat atitinkamos žemės savininkams ir nuomininkams;
- (35) sudarant sąlygas nekomerciniams savininkams laikyti tų rūšių, kurios yra įtrauktos į Sąjungos sąrašą, gyvūnus augintinius kol tie gyvūnai numirs natūralia mirtimi, svarbu nustatyti pereinamojo laikotarpio priemones, su sąlyga, kad bus imamasi visų priemonių, jog gyvūnai nesidaugintų ar neištrūktų į laisvę;
- (36) komercinės veiklos vykdytojams, kurie gali turėti teisėtų lūkesčių, pavyzdžiui, gavusiems leidimą pagal Reglamentą (EB) Nr. 708/2007, sudarant sąlygas išnaudoti Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių išteklius po šio reglamento įsigaliojimo dienos, pagrįsta numatyti dvejų metų laikotarpį, per kurį jie galėtų paskersti, sunaikinti nesukeliant kančios, parduoti ar, prireikus, perduoti egzempliorius mokslinių tyrimų arba išsaugojimo *ex situ* įstaigoms;
- (37) kadangi šio reglamento tikslų, t. y. užkirsti kelią, sumažinti ir sušvelninti invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo Sąjungoje neigiamą poveikį biologinei įvairovei, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;
- (38) valstybės narės turėtų galėti palikti galioti ar patvirtinti dar griežtesnes taisykles dėl Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių nei nustatytosios šiame reglamente ir taikyti šiame reglamente įtvirtintas nuostatas dėl Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių valstybėms narėms susirūpinimą keliančioms invazinėms svetimoms rūšims. Bet kurios tokios priemonės turėtų atitikti SESV ir apie jas turi būti pranešta Komisijai vadovaujantis Sąjungos teise,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama užkirsti kelią neigiamam tyčinės ir netyčinės invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo Sąjungoje poveikiui biologinei įvairovei, jį kuo labiau sumažinti ir sušvelninti.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visoms invazinėms svetimoms rūšims.
2. Šis reglamentas netaikomas:
 - a) rūšims, be žmogaus įsikišimo keičiančioms savo natūralaus paplitimo arealą dėl kintančių ekologinių sąlygų ir klimato kaitos;
 - b) genetiškai modifikuotiems organizmams, kaip apibrėžta Direktyvos 2001/18/EB 2 straipsnio 2 punkte;

- c) patogenams, kurie sukelia gyvūnų ligas; šiame reglamente gyvūnų ligos – gyvūnų infekcijos ir užkrato, kurį sukelia vienas ar daugiau gyvūnams arba žmonėms perduodamų patogenų, pasireiškimas;
- d) kenksmingiesiems organizmams, išvardytiems Direktyvos 2000/29/EB I ar II priede, ir kenksmingiesiems organizmams, kurių atžvilgiu buvo patvirtintos priemonės pagal tos direktyvos 16 straipsnio 3 dalį;
- e) rūšims, išvardytoms Reglamento (EB) Nr. 708/2007 IV priede, kai jos naudojamos akvakultūroje;
- f) mikroorganizmams, užaugintiems arba importuotiems siekiant juos panaudoti augalų apsaugos produktuose, kurie jau patvirtinti arba šiuo metu vertinami pagal Reglamentą (EB) Nr. 1107/2009, ar
- g) mikroorganizmams, užaugintiems arba importuotiems siekiant juos panaudoti biocidiniuose produktuose, kurie jau patvirtinti arba šiuo metu vertinami pagal Reglamentą (ES) Nr. 528/2012.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) svetimos rūšys – gyvi gyvūnų, augalų, grybų arba mikroorganizmų rūšių, porūšių arba žemesnio taksono egzemplioriai, introdukuoti už jų natūralaus paplitimo arealo ribų; šis terminas apima visas tokių rūšių dalis, gametas, sėklas, kiaušinius ar auginius, taip pat visus hibridus ir gyvūnų ar augalų veisles, kurių atstovai gali išgyventi ir toliau daugintis;
- 2) invazinės svetimos rūšys – svetimos rūšys, kurių introdukcija arba plitimas, kaip nustatyta, kelia grėsmę arba daro neigiamą poveikį biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms;
- 3) Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys – invazinės svetimos rūšys, dėl kurių neigiamo poveikio reikia imtis suderintų veiksmų Sąjungos lygmeniu pagal 4 straipsnio 3 dalį;
- 4) valstybei narei susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys – kitos nei Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės rūšys, kurių neigiamas poveikis, valstybės narės nuomone, jų paleidimo ar paplitimo atveju, net jei nebūtų visiškai įrodytas, yra didelis jos teritorijoje arba tam tikroje jos dalyje, ir todėl reikia imtis veiksmų tos valstybės narės lygmeniu;
- 5) biologinė įvairovė – įvairios kilmės, įskaitant, sausumos, jūrų ir kitų vandens ekosistemų, gyvų organizmų įvairovė ir ekologiniai kompleksai, kurių dalimi jie yra; šis terminas apima tos pačios rūšies organizmų, skirtingų rūšių organizmų ir ekosistemų įvairovę;
- 6) ekosistemų funkcijos – tiesioginis ir netiesioginis ekosistemų indėlis į žmonių gerovę;
- 7) introdukcija – rūšies perkėlimas dėl žmogaus įsikišimo už jos natūralaus paplitimo arealo ribų;
- 8) moksliniai tyrimai – aprašomasis ar eksperimentinis darbas, atliekamas reglamentuojamomis sąlygomis siekiant gauti naujų mokslinių duomenų arba sukurti naujų produktų, įskaitant pradinius invazinių svetimų rūšių genetinių savybių (išskyrus tas savybes, dėl kurių rūšis yra invazinė) nustatymo, apibūdinimo ir atskyrimo etapus tiek, kiek tai susiję su jų gebėjimu perduoti tas savybes neinvazinėms rūšims;
- 9) uždara valda – organizmo saugojimas uždareme objekte taip, kad jis negalėtų ištrūkti į laisvę arba plisti;
- 10) išsaugojimas *ex situ* – biologinės įvairovės komponentų išsaugojimas už natūralios jų buveinės ribų;
- 11) patekimo keliai – invazinių svetimų rūšių introdukcijos ir plitimo keliai ir mechanizmai;
- 12) ankstyvas aptikimas – invazinių svetimų rūšių egzemplioriaus ar egzempliorių buvimo aplinkoje patvirtinimas prieš jiems plačiai paplintant;
- 13) likvidavimas – visiškas ir ilgalaikis invazinės svetimos rūšies populiacijos pašalinimas mirtinomis arba nemirtinomis priemonėmis;

- 14) populiacijos kontrolė – bet kurie mirtini arba nemirtini veiksmai, taikomi invazinės svetimos rūšies populiacijai, kartu taip pat kuo labiau sumažinant poveikį netikslinėms rūšims ir jų buveinėms, siekiant individų skaičių išlaikyti kuo mažesnį, kad, kol neįmanoma rūšies likviduoti, jos invazinis pajėgumas ir neigiamas poveikis biologinei įvairovei, atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, žmogaus sveikatai arba ekonomikai būtų kuo labiau sumažintas;
- 15) izoliavimas – veiksmai, kurių tikslas – sukurti kliūtis, padedančias kuo labiau sumažinti grėsmę, kad invazinės svetimos rūšies populiacija pasklis ir paplis už pakenktos teritorijos ribų;
- 16) plačiai paplitusi – invazinė svetima rūšis, kurios populiacija perėjo natūralizacijos etapą, per kurį populiacija išmoksta savarankiškai išsilaikyti, ir paplito taip, kad kolonizavo didelę dalį galimo paplitimo arealo, kuriame gali išgyventi ir dauginis;
- 17) valdymas – mirtini arba nemirtini veiksmai, kurių tikslas – invazinės svetimos rūšies populiacijos likvidavimas, populiacijos kontrolė arba izoliavimas, kartu taip pat kuo labiau sumažinant poveikį netikslinėms rūšims ir jų buveinėms.

4 straipsnis

Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašas

1. Remdamasi šio straipsnio 3 dalyje nustatytais kriterijais, Komisija įgyvendinimo aktais, nustato Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą (toliau – Sąjungos sąrašas). Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Įgyvendinimo aktų projektai pateikiami 27 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui ne vėliau kaip 2016 m. sausio 2 d.
2. Komisija ne rečiau kaip kas šešerius metus atlieka visapusišką Sąjungos sąrašo peržiūrą, o laikotarpiu iki peržiūros atitinkamai jį atnaujinama, laikydamasi 1 dalyje nurodytos procedūros:
 - a) įrašydama naujas invazines svetimas rūšis;
 - b) išbraukdama sąrašė išvardytas rūšis, jei jos nebeatitinka vieno ar daugiau iš 3 dalyje nustatytų kriterijų.
3. Invazinės svetimos rūšys įtraukiamos į Sąjungos sąrašą tik jei tenkina visus šiuos kriterijus:
 - a) remiantis turimais moksliniais įrodymais nustatyta, kad jos yra svetimos visoje Sąjungos teritorijoje, išskyrus atokiausius regionus;
 - b) remiantis turimais moksliniais įrodymais nustatyta, kad jos galėtų įsitvirtinti kaip gyvybinga populiacija ir plisti į aplinką esamomis sąlygomis arba numatomomis klimato kaitos sąlygomis viename biogeografiniame regione, kuris priklauso daugiau kaip dviem valstybėms narėms, arba viename jūrų paregionyje, išskyrus jų atokiausius regionus;
 - c) remiantis turimais moksliniais įrodymais tikėtina, kad jos turėtų didelį neigiamą poveikį biologinei įvairovei ar atitinkamoms ekosistemų funkcijoms ir taip pat galėtų turėti neigiamą poveikį žmonių sveikatai ar ekonomikai;
 - d) pagal 5 straipsnio 1 dalį atliktu rizikos vertinimu įrodyta, kad, siekiant užkirsti kelią jų introdukcijai, įsitvirtinimui ir plitimui, reikia imtis suderintų veiksmų Sąjungos lygmeniu;
 - e) tikėtina, kad jų įtraukimas į Sąjungos sąrašą veiksmingai padės užkirsti kelią neigiamam jų poveikiui, jį sumažinti arba sušvelninti.
4. Valstybės narės gali teikti Komisijai prašymus įtraukti invazines svetimas rūšis į Sąjungos sąrašą. Tuose prašymuose pateikiama visa ši informacija:
 - a) rūšies pavadinimas;
 - b) pagal 5 straipsnio 1 dalį atliktas rizikos vertinimas;
 - c) įrodymai, kad tenkinami šio straipsnio 3 dalyje nustatyti kriterijai.

5. Sąjungos sąrašė prireikus daroma nuoroda į prekes, su kuriomis paprastai yra siejamos invazinės svetimos rūšys, ir į jų Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 ⁽¹⁾ nustatytus Kombinuotosios nomenklatūros kodus, nurodant prekių kategorijas, kurioms taikoma oficiali kontrolė pagal šio reglamento 15 straipsnį.

6. Nustatydamą ar atnaujindama Sąjungos sąrašą, Komisija taiko 3 dalyje nustatytus kriterijus, deramai atsižvelgdama į valstybių narių patiriamas įgyvendinimo sąnaudas, neveikimo kainą, sąnaudų efektyvumą ir socialinius bei ekonominius aspektus. Į Sąjungos sąrašą pirmiausia įtraukiamos tos invazinės svetimos rūšys:

- a) kurių Sąjungoje dar nėra arba kurios yra ankstyvajame invazijos etape ir kurios, labai tikėtina, darys didelį neigiamą poveikį;
- b) kurios jau įsitvirtinusios Sąjungoje ir kurios daro didžiausią neigiamą poveikį.

7. Teikdama pasiūlymą dėl Sąjungos sąrašo, Komisija taip pat pagrindžia, kad šio reglamento tikslų geriau pasiekama priemonėmis Sąjungos lygmeniu.

5 straipsnis

Rizikos vertinimas

1. 4 straipsnio tikslais rizikos vertinimas atliekamas esamame ar galimame invazinių svetimų rūšių paplitimo areale atsižvelgiant į šiuos elementus:

- a) rūšies aprašymą, nurodant jos taksonominę tapatybę, istoriją, natūralų ir galimą paplitimo arealą;
- b) rūšies dauginimosi ir plitimo modelių ir dinamikos aprašymą, įskaitant vertinimą, ar yra dauginimuisi ir plitimui būtinos aplinkos sąlygos;
- c) galimų tyčinių ir netyčinių introdukcijos ir rūšių plitimo kelių aprašymą, taip pat prekes, jei aktualu, su kuriomis paprastai siejamos rūšys;
- d) išsamų introdukcijos, įsitvirtinimo ir plitimo rizikos atitinkamuose biogeografiniuose regionuose esamomis ir numatomomis klimato kaitos sąlygomis vertinimą;
- e) dabartinio rūšių paplitimo aprašymą, taip pat tai, ar rūšys jau yra Sąjungoje arba kaimyninėse šalyse, ir jų tikėtino paplitimo ateityje prognozę;
- f) neigiamo poveikio biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms aprašymą, įskaitant poveikį vietinėms rūšims, saugomoms teritorijoms, nykstančioms buveinėms, taip pat žmonių sveikatai, saugai ir ekonomikai, įskaitant potencialaus būsimo poveikio vertinimą atsižvelgiant į turimas mokslo žinias;
- g) galimų sąnaudų dėl žalos vertinimą;
- h) rūšių žinomų panaudojimo būdų ir dėl jų taikymo gaunamos socialinės bei ekonominės naudos aprašymą.

2. Teikdama pasiūlymą dėl rūšių įtraukimo į Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą, Komisija atlieka 1 dalyje nurodytą rizikos vertinimą.

Kai tik valstybė narė pateikia prašymą įtraukti rūšį į Sąjungos sąrašą, ji yra atsakinga už rizikos vertinimą, nurodytą 1 dalyje. Prireikus Komisija gali padėti valstybėms narėms parengti tokį rizikos vertinimą tiek, kiek tai yra susiję su Europos dimensija.

3. Komisijai pagal 29 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti įgyvendinimo aktus, kuriuose išsamiau nurodoma, kokie įrodymai laikytini priimtinais 4 straipsnio 3 dalies b punkto tikslais, ir kuriuose pateikiamas išsamus šio straipsnio 1 dalies a–h punktų taikymo aprašymas. Išsamus aprašymas, be kita ko, apima metodiką, taikytiną vertinant riziką, atsižvelgiant į atitinkamus nacionalinius ir tarptautinius standartus ir būtinybę pirmenybę teikti veiksams, nukreiptiems prieš invazines svetimas rūšis, siejamas su dideliu neigiamu poveikiu (arba galinčias padaryti tokį poveikį) biologinei įvairovei arba atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, taip pat žmonių sveikatai ar ekonomikai, tokį neigiamą poveikį laikant sunkinančiu veiksniumi. Ypač svarbu, kad prieš priimdama tuos deleguotuosius aktus, Komisija laikytųsi savo įprastos praktikos ir konsultuotųsi su ekspertais, įskaitant valstybių narių ekspertus.

⁽¹⁾ 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

6 straipsnis

Nuostatos dėl atokiausių regionų

1. Atokiausiuose regionuose Sąjungai susirūpinimą keliančioms invazinėms svetimoms rūšims netaikomi 7 straipsnis ar 13–20 straipsniai.
2. Ne vėliau kaip 2017 m. sausio 2 d. kiekviena atokiausių regionų turinti valstybė narė, pasikonsultavusi su tais regionais, nustato kiekvienam iš tų regionų susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą.
3. Į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus sąrašus įtrauktų invazinių svetimų rūšių atžvilgiu valstybės narės prireikus gali taikyti atitinkamuose atokiausiuose regionuose priemones, kurios numatytos 7–9, 13–17, 19 ir 20 straipsniuose. Tos priemonės turi atitikti SESV ir apie jas turi būti pranešta Komisijai vadovaujantis Sąjungos teise.
4. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie 2 dalyje nurodytus sąrašus ir visus jų atnaujinimus, taip pat apie tai informuoja kitas valstybes nares.

II SKYRIUS

PREVENCIJA

7 straipsnis

Apribojimai

1. Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys negali būti tyčia:
 - a) įvežamos į Sąjungos teritoriją, įskaitant tranzitu taikant muitinės priežiūrą;
 - b) laikomos, įskaitant uždaroje valdoje;
 - c) veisiamos, įskaitant uždaroje valdoje;
 - d) vežamos į Sąjungą, iš Sąjungos arba per Sąjungos teritoriją, išskyrus atvejus, kai rūšys vežamos į objektą likviduoti;
 - e) pateikiamos rinkai;
 - f) naudojamos arba mainomos;
 - g) patvirtinamos kaip rūšys, kurias leidžiama dauginti ar auginti, įskaitant uždaroje valdoje; ar
 - h) paleidžiamos į aplinką.
2. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užkirsti kelią Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, įskaitant, kai taikoma, dėl didelio aplaidumo, netyčinei introdukcijai ar plitimui.

8 straipsnis

Leidimai

1. Nukrypdomos nuo 7 straipsnio 1 dalies a, b, c, d, f ir g punktuose išvardytų apribojimų, pagal šio straipsnio 2 dalį valstybės narės nustato leidimų sistemą, pagal kurią įstaigoms leidžiama vykdyti mokslinius tyrimus ar išsaugojimą *ex situ* Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių atžvilgiu. Kai panaudoti Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių produktus yra būtina siekiant daryti pažangą žmonių sveikatos srityje, valstybės narės gali į leidimų sistemą taip pat įtraukti mokslinę produkciją ir vėlesnį jos panaudojimą medicinos tikslais.
2. Valstybės narės suteikia įgaliojimus jų kompetentingoms institucijoms išduoti 1 dalyje nurodytus leidimus vykdyti veiklą uždaroje valdoje, atitinkančioje visas šias sąlygas:
 - a) Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys laikomos ir tvarkomos uždaroje valdoje pagal 3 dalį;
 - b) veiklą turi vykdyti tinkamos kvalifikacijos darbuotojai, kaip reikalauja kompetentingos institucijos;
 - c) į uždara valdą ir iš jos vežama tokiomis sąlygomis, kuriomis būtų užkirstas kelias invazinių svetimų rūšių ištrūkimui į laisvę, kaip nustatyta leidime;

- d) jei kalbama apie Sąjungai susirūpinimą keliančias invazines svetimas gyvūnų rūšis, tie gyvūnai pažymimi arba prireikūs kitu būdu veiksmingai identifikuojami, naudojant metodus, kurie nesukelia išvengiamo skausmo, streso ar kančių;
- e) ištrūkimo į laisvę, plitimo ar perkėlimo rizika yra veiksmingai valdoma, atsižvelgiant į rūšies tapatybę, biologiją ir plitimo būdus, numatomą veiklą ir uždara valdą, sąveiką su aplinka ir kitus atitinkamus veiksnius;
- f) pareiškėjas parengia tęstinės priežiūros sistemą ir nenumatytų atvejų planą, kad būtų žinoma, kaip elgtis organizmams ištrūkus į laisvę ar paplitus, įskaitant likvidavimo planą. Nenumatytų atvejų planą patvirtina kompetentinga institucija. Nustačius ištrūkimo į laisvę ar plitimo atvejį, nenumatytų atvejų planas įgyvendinamas nedelsiant, o leidimas gali būti laikinai ar visam laikui panaikinamas.

1 dalyje nurodytas leidimas išduodamas tik ribotam invazinės svetimos rūšies ir egzempliorių skaičiui, kuris neviršija laikymo uždaroje valdoje pajėgumų. Jame nustatomi apribojimai, būtini siekiant sumažinti atitinkamos rūšies ištrūkimo į laisvę ar plitimo riziką. Leidimas prie invazinių svetimų rūšių, kurioms jis išduotas, pridedamas visada, kai tos rūšys yra laikomos, įvežamos į Sąjungą ir per ją vežamos.

3. Laikoma, kad egzemplioriai yra laikomi uždaroje valdoje, jei įvykdomos šios sąlygos:

- a) egzemplioriai yra fiziškai izoliuoti ir negali ištrūkti į laisvę arba plisti, arba jų leidimo neturintys asmenys negali perkelti iš valdos, kurioje jie yra laikomi;
- b) valymo, atliekų tvarkymo ir priežiūros protokolais užtikrinama, kad nė vienas egzempliorius ar galinti daugintis dalis neištruktų į laisvę, neplistų ar jo negalėtų perkelti leidimo neturintys asmenys;
- c) egzemplioriai perkeliama iš valdos, jais atsikratoma, jie sunaikinami arba sunaikinami nesukeliant kančios taip, kad nebūtų jokios veisimosi ar dauginimosi už tos valdos ribų galimybės.

4. Teikdamas paraišką leidimui gauti, pareiškėjas pateikia visus būtinus įrodymus, kuriais remdamasi kompetentinga institucija galėtų vertinti, ar įvykdytos 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos.

5. Valstybės narės suteikia įgaliojimus jų kompetentingoms institucijoms bet kuriuo metu laikinai arba visam laikui panaikinti leidimą kilus nenumatytiems įvykiams, kurie daro neigiamą poveikį biologinei įvairovei ar atitinkamų ekosistemų funkcijoms. Leidimo panaikinimas turi būti pagrįstas moksliskai, o tais atvejais, kai mokslinės informacijos nepakanka – atsargumo principu ir tinkamai atsižvelgiant į nacionalines administracines taisykles.

6. Komisija įgyvendinimo aktais patvirtina dokumento, laikomo valstybės narės kompetentingų valdžios institucijų suteikto leidimo įrodymu, formatą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Valstybės narės naudoja tą formatą kaip prie leidimo pridedamą dokumentą.

7. Valstybės narės nedelsdamos viešai internete skelbia su visais pagal šio straipsnio 1 dalį išduotais leidimais susijusią bent šią informaciją:

- a) Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, kurių atžvilgiu išduotas leidimas, mokslinius ir bendrinius pavadinimus;
- b) konkrečių egzempliorių skaičių arba kieki;
- c) tikslą, kuriuo buvo išduotas leidimas, ir
- d) Kombinuotosios nomenklatūros kodus, kaip numatyta Reglamentu (EEB) Nr. 2658/87.

8. Valstybės narės užtikrina, kad jų kompetentingos institucijos atliktų patikrinimus siekiant užtikrinti, jog įstaigos laikytųsi tuose išduotuose leidimuose nustatytų sąlygų.

9 straipsnis

Leidimai

1. Išimtiniais atvejais dėl priežasčių, susijusių su įtakingais visuomenės interesais, įskaitant socialinio ar ekonominio pobūdžio interesus, valstybės narės gali išduoti leidimus įstaigoms vykdyti kitą nei 8 straipsnio 1 dalyje nustatytą veiklą po to, kai Komisija suteikė leidimą šiame straipsnyje nustatyta tvarka ir laikantis 8 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų sąlygų.

2. Komisija įdiegia ir administruoja elektroninę leidimų sistemą ir priima sprendimus dėl paraiškų dėl leidimo per 60 dienų nuo paraiškos gavimo dienos.

3. Valstybės narės paraiškas dėl leidimo pateikia naudodamosi 2 dalyje nurodyta sistema.

4. Paraiškoje dėl leidimo nurodoma:

- a) informacija apie įstaigą ar įstaigų grupę, įskaitant pavadinimą ir adresą;
- b) Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, kurių atžvilgiu prašoma išduoti leidimą, moksliniai ir bendriniai pavadinimai;
- c) Kombinuotosios nomenklatūros kodai, kaip numatyta Reglamentu (EEB) Nr. 2658/87;
- d) konkrečių egzempliorių skaičius arba kiekis;
- e) priežastys, kodėl prašoma leidimo;
- f) išsamus numatytų priemonių, skirtų užkirsti kelią galimybei rūšiai ištrūkti į laisvę arba plisti iš uždaros valdos patalpų, kuriose turi būti laikomos ir tvarkomos Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės rūšys, taip pat priemonių, skirtų užtikrinti, kad rūšis būtų vežama, jeigu to prireiktų, tokiomis sąlygomis, kuriomis būtų užkirstas kelias ištrūkimui į laisvę, aprašymas;
- g) Sąjungai susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšies, kurios atžvilgiu prašoma išduoti leidimą, ištrūkimo į laisvę pavojaus įvertinimas, prie kurio pridedamas pavojaus mažinimo priemonių, kurios turi būti įdiegtos, aprašymas;
- h) planuojamos įdiegti stebėjimo sistemos ir nenumatytų atvejų plano, parengto, kad būtų žinoma, kaip elgtis organizmams ištrūkus į laisvę ar paplitus, įskaitant, prireikus, likvidavimo planą, aprašymas;
- i) toms įstaigoms taikytinų atitinkamų nacionalinės teisės aktų aprašymas.

5. Apie leidimus, kuriuos išduoda Komisija, pranešama atitinkamai valstybės narės kompetentingai institucijai. Leidimas yra konkretus atskirai įstaigai, neatsižvelgiant į paraiškų procedūrą pagal 4 dalies a punktą, ir apima 4 dalyje nurodytą informaciją ir leidimo galiojimo trukmę. Leidime taip pat pateikiamos nuostatos dėl papildomų ar pakeitimui skirtų egzempliorių, kurie būtų naudojami veikloje, dėl kurios prašoma išduoti tą leidimą, tiekimo.

6. Komisijai išdavus leidimą, kompetentinga institucija gali išduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą leidimą, vadovaudamasi 8 straipsnio 4–8 dalimis. Leidime pateikiamos visos nuostatos, kurios nurodytos Komisijos išduotame leidime.

7. Komisija atmeta paraišką dėl leidimo, jeigu nevykdomos atitinkamos šiame reglamente nustatytos pareigos.

8. Komisija kuo greičiau informuoja atitinkamą valstybę narę apie visas paraiškas dėl leidimo, atmestas pagal 7 dalį, ir nurodo atmetimo priežastis.

10 straipsnis

Neatidėliotinos priemonės

1. Kai valstybė narė turi kurios nors invazinės svetimos rūšies, kuri nėra įtraukta į Sąjungos sąrašą, tačiau kurią kompetentingos institucijos, remdamosi preliminariais moksliniais įrodymais, pripažino kaip veikiausiai atitinkančią 4 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus, buvimo tos valstybės narės teritorijoje arba didelės jos introdukcijos į jos teritoriją rizikos įrodymų, ji gali nedelsdama imtis neatidėliotinių priemonių, t. y. nustatyti bet kurią iš 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų apribojimų.

2. Savo nacionalinėje teritorijoje imdamasi taikyti neatidėliotinas priemones, įskaitant 7 straipsnio 1 dalies a, d arba e punkto taikymą, valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai ir visoms kitoms valstybėms narėms apie priimtas priemones ir pateikia tas priemones pateisinančius įrodymus.

3. Atitinkama valstybė narė nedelsdama (remdamasi turima technine ir moksline informacija) ir bet kuriuo atveju – per 24 mėnesius nuo sprendimo taikyti neatidėliotinas priemones priėmimo dienos, atlieka invazinės svetimos rūšies, dėl kurios imtasi neatidėliotinių priemonių, rizikos vertinimą pagal 5 straipsnį, siekdama tą rūšį įtraukti į Sąjungos sąrašą.

4. Kai Komisija gauna šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą arba turi kitų invazinės svetimos rūšies, kuri nėra įtraukta į Sąjungos sąrašą, tačiau kuri, tikėtina, atitinka 4 straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus, buvimo arba didelės jos introdukcijos į Sąjungą rizikos įrodymų, ji, remdamasi preliminariais moksliniais įrodymais, išnagrinėja, ar tikėtina, kad ta rūšis atitinka tuos kriterijus, ir atsižvelgdama į tos rūšies keliamą pavojų, ji priimdama įgyvendinimo aktus ribotam laikui patvirtina Sąjungos lygmeniu taikytinas neatidėliotinas priemones, t. y. bet kurią iš 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų apribojimų, kai Komisija padaro išvadą, kad tikėtina, jog įvykdyti 4 straipsnio 3 dalyje nustatyti kriterijai. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5. Kai Komisija priima 4 dalyje nurodytą įgyvendinimo aktą, valstybės narės atitinkamai panaikina arba patikslina savo patvirtintas neatidėliotinas priemones.
6. Valstybės narės taip pat panaikina arba iš dalies pakeičia savo neatidėliotinas priemones, kai Komisija invazinę svetimą rūšį įtraukia į Sąjungos sąrašą.
7. Kai, atlikus rizikos vertinimą pagal šio straipsnio 3 dalį, Komisija neįtraukia invazinės svetimos rūšies į Sąjungos sąrašą, valstybės narės panaikina savo pagal šio straipsnio 1 dalį patvirtintas neatidėliotinas priemones ir gali įtraukti tą rūšį į atitinkamai valstybei narei susirūpinimą keliančių nacionalinių invazinių svetimų rūšių sąrašą pagal 12 straipsnio 1 dalį bei apsvastyti tvirtesnio regioninio bendradarbiavimo galimybę pagal 11 straipsnį.

11 straipsnis

Regionui susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys ir Sąjungos vietinės rūšys

1. Valstybės narės, atsižvelgdamos į nacionalinių valstybėms narėms invazinių svetimų susirūpinimą keliančių rūšių sąrašą, sudarytą pagal 12 straipsnį, gali nustatyti rūšis, kurios Sąjungoje yra vietinės ar nevietinės, kurių atžvilgiu reikalingas tvirtesnis regioninis bendradarbiavimas.
2. Tame bendradarbiavime dalyvaujančių valstybių narių prašymu Komisija sudaro palankesnes sąlygas tų dalyvaujančių valstybių narių bendradarbiavimui ir veiksmų koordinavimui laikantis 22 straipsnio 1 dalies. Prireikus, remiantis tam tikrų invazinių svetimų rūšių poveikiu biologinei įvairovei ir atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, taip pat žmonių sveikatai ir ekonomikai, ir su sąlyga, kad tai yra tinkamai pagrįsta išsamia tvirtesnio regioninio bendradarbiavimo, kurį vykdo prašančiosios valstybės narės, pagrindimo analize, Komisija įgyvendinimo aktais gali reikalauti, kad atitinkamos valstybės narės savo teritorijoje ar jos dalyje prireikus taikytų, *mutatis mutandis*, 13, 14 ir 16 straipsnius, 17 straipsnį, neatsižvelgiant į 18 straipsnį, bei 19 ir 20 straipsnius. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
3. Regionui susirūpinimą keliančioms invazinėms svetimoms rūšims, kurios valstybėje narėje yra vietinės, 13, 14, 16, 17, 19, 20 ir 24 straipsnių nuostatos netaikomos tos valstybės narės teritorijoje. Valstybės narės, kuriose tos rūšys yra vietinės, bendradarbiauja su atitinkamomis valstybėmis narėmis vertindamos patekimo kelius pagal 13 straipsnį ir, pasikonsultavusios su kitomis valstybėmis narėmis, gali priimti atitinkamas priemones, kad būtų išvengta tolesnio tų rūšių plitimo laikantis 22 straipsnio 1 dalyje nurodytos procedūros.

12 straipsnis

Valstybei narei susirūpinimą keliančios invazinės svetimos rūšys

1. Valstybės narės gali sudaryti nacionalinį valstybei narei susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sąrašą. Tų invazinių svetimų rūšių atžvilgiu valstybės narės savo teritorijoje gali prireikus taikyti 7, 8, 13–17, 19 ir 20 straipsniuose numatytas priemones. Tos priemonės turi atitikti SESV, ir apie jas turi būti pranešta Komisijai vadovaujantis Sąjungos teise.
2. Valstybės narės informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie rūšis, kurias jos laiko valstybei narei susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis, ir apie taikomas priemones, nustatytas pagal 1 dalį.

13 straipsnis

Veiksmų planai dėl invazinių svetimų rūšių patekimo kelių

1. Per 18 mėnesių nuo Sąjungos sąrašo priėmimo dienos valstybės narės atlieka išsamią tų Sąjungos susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių netyčinės introdukcijos ir plitimo kelių bent savo teritorijoje, taip pat savo jūrų vandenynse, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/56/EB 3 straipsnio 1 punkte, analizę ir nustato patekimo kelius, kurių atžvilgiu veiksmų reikia imtis pirmiausia (toliau – prioritetiniai patekimo keliai) dėl tais keliais į Sąjungą patenkančių rūšių kiekio arba galimos rūšių daromos žalos.
2. Per trejus metus nuo Sąjungos sąrašo priėmimo dienos kiekviena valstybė narė parengia ir įgyvendina vieną bendrą veiksmų planą arba kelis veiksmų planus, kuriuose aptariamieji prioritetiniai patekimo keliai, kuriuos ji nustatė pagal 1 dalį. Veiksmų planuose nustatomi veiksmų tvarkaraščiai ir apibūdinamos priimtose priemonės, taip pat, prireikus, savanoriški veiksmai ir geros praktikos kodeksai, siekiant spręsti prioritetinių patekimo kelių klausimą ir užkirsti kelią invazinių svetimų rūšių netyčinei introdukcijai ir plitimui į Sąjungą arba Sąjungoje.
3. Valstybės narės užtikrina koordinavimą, kad būtų parengtas vienas bendras veiksmų planas arba keli veiksmų planai, suderinti atitinkamu regioniniu lygmeniu vadovaujantis 22 straipsnio 1 dalimi. Kai tokių regioninių veiksmų planų nėra parengta, valstybės narės parengia ir įgyvendina veiksmų planus, apimančius jų teritoriją, kuo labiau suderintus atitinkamu regioniniu lygmeniu.

4. Į šio straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksmų planus visų pirma įtraukiamos sąnaudų ir naudos analize pagrįstos priemonės, kuriomis siekiama:

- a) didinti informuotumą;
- b) kuo labiau sumažinti prekių, pagrindinių produktų, taip pat transporto priemonių ir įrangos užterštumo invazinių svetimų rūšių egzemplioriais galimybę, įskaitant priemones dėl invazinių svetimų rūšių vežimo iš trečiųjų šalių;
- c) užtikrinti atitinkamą kontrolę Sąjungos pasienyje (kitą nei pagal 15 straipsnį vykdomą oficialią kontrolę).

5. Pagal 2 dalį parengti veiksmų planai nedelsiant perduodami Komisijai. Bent kas šešerius metus valstybės narės tuos veiksmų planus peržiūri ir juos perduoda Komisijai.

III SKYRIUS

ANKSTYVAS APTIKIMAS IR SKUBUS LIKVIDAVIMAS

14 straipsnis

Priežiūros sistema

1. Per 18 mėnesių nuo Sąjungos sąrašo priėmimo dienos valstybės narės įdiegia Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių priežiūros sistemą arba ją įtraukia į jau esamą sistemą, pagal kurią būtų kaupiami ir registruojami invazinių svetimų rūšių atsiradimo aplinkoje duomenys, renkami atliekant tyrimus, vykdomą stebėseną ar kitas procedūras, siekiant užkirsti kelią invazinių svetimų rūšių plitimui į Sąjungą ar Sąjungoje.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta priežiūros sistema:

- a) taikoma valstybių narių teritorijoje, įskaitant jūrų teritorinius vandenys, siekiant nustatyti naujų ir jau įsitvirtinusių Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių buvimą ir paplitimą;
- b) yra pakankamai dinamiška, kad leistų skubiai nustatyti Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, apie kurių buvimą anksčiau nebuvo žinoma, atsiradimą valstybės narės teritorijos ar teritorijos dalies aplinkoje;
- c) turi būti pagrįsta atitinkamomis nuostatomis dėl vertinimo ir stebėsenos, nustatytomis Sąjungos teise arba pagal tarptautinius susitarimus, turi būti su šiomis nuostatomis suderinta ir jų nedubliuoti; ją įgyvendinant turi būti naudojama informacija, teikiama pagal esamas priežiūros ir stebėsenos sistemas, nustatytas Direktyvos 92/43/EEB 11 straipsnyje, Direktyvos 2000/60/EB 8 straipsnyje ir Direktyvos 2008/56/EB 11 straipsnyje;
- d) ja kiek įmanoma atsižvelgiama į atitinkamą tarpvalstybinį poveikį ir tarpvalstybines ypatybes.

15 straipsnis

Oficiali kontrolė

1. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 2 d. valstybės narės turi įdiegtas visapusiškai veikiančias struktūras, kurios vykdo oficialią kontrolę, būtiną užkirsti kelią Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių tyčinei introdukcijai į Sąjungą. Ta oficiali kontrolė taikoma prekių kategorijoms, kurių Kombinuotosios nomenklatūros kodai nurodyti Sąjungos sąrašė, vadovaujantis 4 straipsnio 5 dalimi.

2. Kompetentingos institucijos vykdo atitinkamą rizika grindžiamą šio straipsnio 1 dalyje nurodytų prekių kontrolę, siekdamas patikrinti, ar jos:

- a) nėra įtrauktos į Sąjungos sąrašą arba
- b) jų atžvilgiu galioja leidimas, kaip nustatyta 8 straipsnyje.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta kontrolė, kuri apima dokumentų, tapatybės ir, prireikus, fizinius patikrinimus, vykdoma tada, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytos prekės įvežamos į Sąjungą. Kai Sąjungos teisės aktuose dėl oficialios kontrolės jau numatyta šio straipsnio 1 dalyje nurodytų prekių kategorijų oficiali kontrolė pasienio įstaigose pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004 ir direktyvas 91/496/EEB bei 97/78/EB, arba įvežimo punktuose pagal Direktyvą 2000/29/EB, valstybės narės paveda kompetentingoms institucijoms, kurioms pavesta vykdyti tą kontrolę pagal Reglamento (EB) Nr. 882/2004 4 straipsnį arba Direktyvos 2000/29/EB 2 straipsnio 1 dalies g punktą, atsakomybę už šio straipsnio 2 dalyje nurodytą kontrolės vykdymą.

4. 1 dalyje nurodytų prekių tvarkymas laisvosiose zonose ar laisvuosiuose sandėliuose ir muitinės procedūrų – išleidimo į apyvartą, tranzito, muitinio sandėliavimo, laikinojo įvežimo perdirbti, muitinės prižiūravimo perdirbimo ir laikinojo įvežimo – įforminimas šioms prekėms atliekamas po to, kai muitinei buvo pateikta:

- a) šio straipsnio 3 dalyje nurodytų kompetentingų institucijų tinkamai užpildytas atitinkamas įvežimo dokumentas, kuriuo patvirtinama, kad įvykdytos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos, tais atvejais, kai kontrolę atliko pasienio įstaigos pagal Reglamentą (EB) Nr. 882/2004 ir direktyvas 91/496/EEB bei 97/78/EB, arba įvežimo punktai pagal Direktyvos 2000/29/EB 2 straipsnio 1 dalies j punktą. Turi būti laikomasi jame nurodytos muitinės procedūros; arba
- b) kiti dokumentais pagrįsti įrodymai, kad buvo atlikta kontrolė ir jos rezultatai yra geri, kai prekėms netaikoma oficiali kontrolė pagal Sąjungos teisės aktus, ir paskesnis įvežimo dokumentas.

Tie dokumentai taip pat gali būti pateikti elektroniniu būdu.

5. Jei kontrolės metu nustatoma, kad šio reglamento nesilaikoma:

- a) muitinė sustabdo muitinės procedūrų įforminimą prekėms arba prekes sulaiko;
- b) 3 dalyje nurodytos kompetentingos institucijos prekes sulaiko.

Kai prekės sulaikomos, jas saugoti pavedama už šio reglamento taikymą atsakingai kompetentingai institucijai. Ta institucija veikia pagal nacionalinės teisės aktus. Valstybės narės gali pavesti vykdyti konkrečias funkcijas kitoms institucijoms.

6. Tikrinimo proceso išlaidas ir išlaidas, susidariusias dėl to, kad nebuvo laikomasi šio reglamento, padengia fizinis ar juridinis asmuo Sąjungoje, kuris įvežė prekes į Sąjungą, išskyrus atvejus, kai atitinkama valstybė narė nuspręstų kitaip.

7. Valstybės narės įdiegia procedūras, kuriomis būtų užtikrinta, kad visos susijusios institucijos keistųsi atitinkama informacija ir veiksmingai bei efektyviai koordinuotų veiksmus ir bendradarbiautų 2 dalyje nurodytų patikrinimų tikslais.

8. Remdamasi geriausia praktika, Komisija kartu su visomis valstybėmis narėmis parengia gaires ir mokymo programas, kaip lengviau identifikuoti ir aptikti Sąjungai susirūpinimą keliančias invazines svetimas rūšis ir vykdyti veiksmingą ir efektyvią kontrolę.

9. Kai buvo išduoti leidimai pagal 8 straipsnį, muitinės deklaracijoje ar atitinkamuose pranešimuose pasienio įstaigai turi būti nurodomas deklaruojamoms prekėms taikomas galiojantis leidimas.

16 straipsnis

Pranešimai apie ankstyvą aptikimą

1. Valstybės narės naudoja pagal 14 straipsnį įdiegtą priežiūros sistemą ir informaciją, surinktą vykdant 15 straipsnyje numatytą oficialią kontrolę, kad patvirtintų ankstyvą Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių introdukcijos arba buvimo aptikimą.

2. Valstybės narės nedelsdamos raštu praneša Komisijai apie ankstyvą Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių introdukciją ar buvimo aptikimą ir informuoja kitas valstybes nares, visų pirma apie:

- a) į Sąjungos sąrašą įtrauktų rūšių, apie kurių buvimą jų teritorijoje arba teritorijos dalyje anksčiau nebuvo žinoma, atsiradimą jų teritorijoje arba teritorijos dalyje;
- b) į Sąjungos sąrašą įtrauktų rūšių, kurios, kaip pranešta, buvo likviduotos, pakartotinį atsiradimą jų teritorijoje arba teritorijos dalyje.

17 straipsnis

Skubus likvidavimas ankstyvuojų invazijos etapu

1. Ankstyvo aptikimo atveju, ne vėliau kaip per tris mėnesius nuo 16 straipsnyje nurodyto pranešimo apie ankstyvą aptikimą perdavimo dienos, valstybės narės pritaiko likvidavimo priemones, praneša apie tas priemones Komisijai ir informuoja kitas valstybes nares.

2. Taikydamos likvidavimo priemones valstybės narės užtikrina, kad taikomi metodai būtų veiksmingi siekiant visiškai ir visam laikui išnaikinti konkrečios invazinės svetimos rūšies populiaciją, deramai atsižvelgiant į poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai, visų pirma netikslinėms rūšims ir jų buveinėms, ir kad taikomais metodais būtų užtikrinta, jog gyvūnai nepatirtų išvengtinio skausmo, streso ar kančių.

3. Valstybės narės stebi likvidavimo veiksmingumą. Šiuo tikslu valstybės narės gali naudoti 14 straipsnyje numatytą priežiūros sistemą. Vykdamas stebėseną taip pat prireikus bus vertinamas poveikis netikslinėms rūšims.

4. Valstybės narės informuoja Komisiją apie tai, ar priemonės, kurių imtasi, buvo veiksmingos, ir praneša Komisijai, kai nustato, kad Sąjungai susirūpinimą kelianti invazinė svetima rūšis buvo likviduota. Tą informaciją jos taip pat pateikia kitoms valstybėms narėms.

18 straipsnis

Nuo pareigos taikyti skubaus likvidavimo priemones nukrypti leidžiančios nuostatos

1. Per du mėnesius nuo 16 straipsnyje nurodytos invazinės svetimos rūšies aptikimo dienos valstybės narės, remdamosi patikimais moksliniais duomenimis, gali nuspręsti netaikyti likvidavimo priemonių, jei įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

- a) įrodyta, kad likviduoti būtų techniškai neįmanoma, nes prieinami likvidavimo metodai negali būti taikomi aplinkoje, kurioje yra įsitvirtinusios invazinės svetimos rūšys;
- b) remiantis turimais pakankamai patikimais duomenimis atlikta sąnaudų ir naudos analizė rodo, kad sąnaudos ilgainiui bus išimtinai didelės ir neproporcingos, palyginti su likvidavimo nauda;
- c) likvidavimo metodai yra neprieinami arba prieinami, bet daro labai didelį neigiamą poveikį žmonių sveikatai, aplinkai arba kitoms rūšims.

Atitinkama valstybė narė nedelsdama raštu praneša Komisijai apie savo sprendimą. Prie pranešimo turi būti pateikiami visi pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodyti įrodymai.

2. Komisija gali įgyvendinimo aktais nuspręsti atmesti sprendimą, apie kurį pranešta pagal antros pastraipos 1 dalį, kai nevykdomos joje nustatytos sąlygos

3. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros. Įgyvendinimo aktų projektai pateikiami 27 straipsnio 1 dalyje nurodytam komitetui per du mėnesius nuo valstybės narės pranešimo gavimo dienos.

4. Kai pagal 1 dalį netaikomos jokios likvidavimo priemonės, valstybės narės užtikrina, kad, siekiant užkirsti kelią tolesniam invazinių svetimų rūšių plitimui į kitas valstybes nares, būtų taikomos izoliavimo priemonės.

5. Kai Komisija atmeta sprendimą, apie kurį pranešta pagal šio straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, atitinkama valstybė narė nedelsdama taiko 17 straipsnyje nurodytas likvidavimo priemones.

6. Kai Komisija neatmeta sprendimo, apie kurį pranešta pagal šio straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, invazinėms svetimoms rūšims taikomos 19 straipsnyje nurodytos valdymo priemonės.

IV SKYRIUS

PLAČIAI PAPLITUSIŲ INVAZINIŲ SVETIMŲ RŪŠIŲ VALDYMAS

19 straipsnis

Valdymo priemonės

1. Per 18 mėnesių nuo invazinės svetimos rūšies įtraukimo į Sąjungos sąrašą valstybės narės įdiegia veiksmingas valdymo priemones dėl tų Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, kurios, kaip nustatė valstybės narės, jų teritorijoje yra plačiai paplitusios, kad jų poveikis biologinei įvairovei, atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, ir, kai tinkama, žmonių sveikatai ar ekonomikai būtų kuo labiau sumažintas.

Tos valdymo priemonės turi būti proporcingos poveikiui aplinkai ir turi būti pritaikytos specifinėms valstybių narių aplinkybėms, pagrįstos sąnaudų ir naudos analize, taip pat, kiek tai praktiškai įmanoma, turi apimti 20 straipsnyje nurodytas atkūrimo priemones. Jos išdėstomos prioriteto tvarka, vadovaujantis rizikos vertinimu ir jų ekonominiu efektyvumu.

2. Valdymo priemonės sudaro mirtini ar nemirtini fiziniai, cheminiai arba biologiniai veiksmai, kuriais siekiama invazines svetimas rūšis likviduoti, kontroliuoti jų populiaciją arba jas izoliuoti. Prireikus valdymo priemonės apima priimančiajai ekosistemai taikomus veiksmus, kuriais siekiama padidinti tos ekosistemos atsparumą dabartinėms ir būsimoms invazijoms. Gali būti laikinai leidžiama komerciniais tikslais naudoti jau įsitvirtinusias invazines svetimas rūšis, jei tai laikoma viena iš valdymo priemonių siekiant jas likviduoti, kontroliuoti jų populiaciją ar jas izoliuoti, su sąlyga, kad toks naudojimas yra griežtai pagrįstas ir taikomos visos atitinkamos kontrolės priemonės siekiant išvengti tolesnio plitimo.

3. Taikydamos valdymo priemonės ir pasirinkdamos metodus, kurie bus naudojami, valstybės narės deramai atsižvelgia į poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai, visų pirma netikslinėms rūšims ir jų buveinėms, ir užtikrina, kad tiksliniai gyvūnai nepatirtų išvengiamo skausmo, streso ar kančių, nepakenkiant valdymo priemonių veiksmingumui.

4. 14 straipsnyje numatyta priežiūros sistema sukurama ir naudojama stebėti, kiek likvidavimo, populiacijos kontrolės ar izoliavimo priemonės yra veiksmingos siekiant kuo labiau sumažinti poveikį biologinei įvairovei, atitinkamoms ekosistemų funkcijoms, ir, kai tinkama, žmonių sveikatai ar ekonomikai. Vykdamas stebėseną taip pat prirėkus vertinamas poveikis netikslinėms rūšims.

5. Kai kyla didelė rizika, kad Sąjungai susirūpinimą kelianti invazinė svetima rūšis išplis į kitą valstybę narę, valstybės narės, kuriose yra ta rūšis, nedelsdamos apie tai praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai. Prirėkus atitinkamos valstybės narės nustato bendrai suderintas valdymo priemones. Kai plintanti rūšis gali daryti poveikį ir trečiosioms valstybėms, poveikį patyrusi valstybė narė stengiasi apie tai informuoti atitinkamas trečiąsias valstybes.

20 straipsnis

Pažeistų ekosistemų atkūrimas

1. Valstybės narės imasi tinkamų atkūrimo priemonių, kad padėtų Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių nualintai, pažeistai arba sunaikintai ekosistemai atsikurti, išskyrus atvejus, kai, remiantis turimais ir pagrįsto tikrumo duomenimis, sąnaudų ir naudos analizė rodo, kad tų priemonių sąnaudos bus didelės ir neproporcingos, palyginti su atkūrimo nauda.

2. 1 dalyje nurodytos atkūrimo priemonės apima bent:

- a) priemonės, kuriomis siekiama padidinti Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių sutrikdytos ekosistemos pajėgumą būti atspariai trikdymo poveikiui, jį absorbuoti, prie jo prisitaikyti ir atsikurti po tokio poveikio;
- b) priemonės, kuriomis siekiama prisidėti prie pakartotinės invazijos prevencijos po to, kai buvo įvykdyti likvidavimo veiksmai.

V SKYRIUS

HORIZONTALIOSIOS NUOSTATOS

21 straipsnis

Sąnaudų susigrąžinimas

Vadovaujantis principu „teršėjas moka“ ir nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2004/35/EB⁽¹⁾, valstybės narės siekia susigrąžinti sąnaudas, susijusias su priemonėmis, reikalingomis užkirsti kelią neigiamam invazinių svetimų rūšių poveikiui, jį kuo labiau sumažinti ar sušvelninti, įskaitant aplinkosaugos ir išteklių sąnaudas, taip pat atkūrimo sąnaudas.

22 straipsnis

Bendradarbiavimas ir koordinavimas

1. Vykdydamos savo pareigas pagal šį reglamentą valstybės narės visokeriopai stengiasi užtikrinti glaudų koordinavimą su visomis atitinkamomis valstybėmis narėmis ir, kai tai praktiška ir tikslinga, naudotis esamomis struktūromis, išplaukiančiomis iš regioninių ar tarptautinių susitarimų. Visų pirma, atitinkamos valstybės narės stengiasi užtikrinti koordinavimą su kitomis valstybėmis narėmis, kurioms:

- a) jūrinių rūšių atveju – priklauso tas pats jūrų pareigonis, kaip nustatyta Direktyvos 2008/56/EB 4 straipsnio 2 dalyje;
- b) neįjūrinių rūšių atveju – priklauso tas pats biogeografinis regionas, kaip nustatyta Direktyvos 92/43/EEB 1 straipsnio c punkto iii papunktyje;
- c) priklauso tos pačios sienos;
- d) gėlavandenių rūšių atveju – priklauso tas pats upės baseinas, kaip nustatyta Direktyvos 2000/60/EB 2 straipsnio 13 punkte, ar
- e) kurios turi kitų bendrų interesų.

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/35/EB dėl atsakomybės už aplinkos apsaugą siekiant išvengti žalos aplinkai ir ją ištaisyti (atlyginti) (OL L 143, 2004 4 30, p. 56).

Atitinkamų valstybių narių prašymu Komisija sudaro palankias sąlygas koordinavimui.

2. Vykdydamos savo pareigas pagal šį reglamentą valstybės narės prireikus stengiasi bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis, įskaitant naudojimąsi esamomis struktūromis, išplaukiančiomis iš regioninių ar tarptautinių susitarimų, kad būtų įgyvendinti šio reglamento tikslai.

3. Valstybės narės taip pat gali taikyti nuostatas, kaip antai šio straipsnio 1 dalyje nurodytas nuostatas, siekdamos užtikrinti koordinavimą ir bendradarbiavimą su kitomis atitinkamomis valstybėmis narėmis valstybei narei susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių, įtrauktų į pagal 12 straipsnio 1 dalį patvirtintus nacionalinius sąrašus, klausimu. Valstybės narės taip pat gali nustatyti atitinkamo lygio bendradarbiavimo tų invazinių svetimų rūšių klausimu mechanizmus. Tokie mechanizmai, be kita ko, gali būti keitimasis informacija ir duomenimis, su pateikimo keliais susiję veiksmų planai ir keitimasis geriausia praktika, susijusia su invazinių svetimų rūšių valdymu, kontrole ir likvidavimu, ankstyvojo išpėjimo sistemomis ir programomis, susijusiomis su visuomenės informavimu ar švietimu.

23 straipsnis

Griežtesnės nacionalinės taisyklės

Siekdamos užkirsti kelią invazinių svetimų rūšių introdukcijai, įsitvirtinimui ir plitimui, valstybės narės gali palikti galioti arba nustatyti griežtesnes nacionalines taisykles. Tos priemonės turi atitikti SESV, ir apie jas turi būti pranešta Komisijai vadovaujantis Sąjungos teise.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

1. Ne vėliau kaip 2019 m. birželio 1 d., o po to – kas šešerius metus valstybės narės atnaujina ir perduoda Komisijai šią informaciją:

- a) į Sąjungą patenkančių svetimų rūšių priežiūros sistemos pagal 14 straipsnį ir oficialios kontrolės pagal 15 straipsnį sistemos, ar šių sistemų atnaujintų redakcijų, aprašymą;
- b) jų teritorijoje esančių Sąjungai ar regionui susirūpinimą pagal 11 straipsnio 2 dalį keliančių invazinių svetimų rūšių paplitimo duomenis, įskaitant informaciją apie migracijos arba reprodukcijos modelius;
- c) informaciją apie rūšis, kurios pagal 12 straipsnio 2 dalį laikomos valstybei narei susirūpinimą keliančiomis invazinėmis svetimomis rūšimis;
- d) 13 straipsnio 2 dalyje nurodytą (-us) veiksmų planą (-us);
- e) visą nacionalinę teritoriją apimančią suvestinę informaciją apie pagal 17 straipsnį taikytas likvidavimo priemones, apie pagal 19 straipsnį taikytinas valdymo priemones ir jų veiksmingumą bei apie poveikį netikslinėms rūšims;
- f) 8 straipsnyje nurodytų leidimų skaičių ir jų išdavimo tikslą;
- g) priemones, kurių imtasi siekiant informuoti visuomenę apie invazinių svetimų rūšių buvimą, ir visus veiksmus, kurių piliečių buvo prašoma imtis;
- h) pagal 8 straipsnio 8 dalį reikalaujamus atlikti patikrinimus, ir
- i) informaciją apie veiksmų, kurių buvo imtasi siekiant laikytis šio reglamento, sąnaudas, kai tokia informacija yra prieinama.

2. Ne vėliau kaip 2015 m. lapkričio 5 d. valstybės narės praneša Komisijai ir informuoja kitas valstybes nares apie už šio reglamento taikymą atsakingas kompetentingas institucijas.

3. Ne vėliau kaip 2021 m. birželio 1 d. Komisija peržiūri šio reglamento taikymą, įskaitant Sąjungos sąrašą, 13 straipsnio 2 dalyje nurodytus veiksmų planus, priežiūros sistemą, muitinės kontrolę, pareigą vykdyti likvidavimo veiksmus ir pareigą taikyti valdymo priemones, ir pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą; kartu su ataskaita gali būti pateikti teisėkūros pasiūlymai dėl šio reglamento dalinio pakeitimo, įskaitant Sąjungos sąrašo pakeitimus. Tos peržiūros metu taip pat nagrinėjamas įgyvendinimo nuostatų dėl regionui susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių veiksmingumas, tai, ar reikia ir yra pagrįsta įtraukti Sąjungos vietines rūšis į Sąjungos sąrašą ir ar būtinas tolesnis derinimas siekiant padidinti veiksmų planų ir priemonių, kurių imasi valstybės narės, veiksmingumą.

4. Komisija įgyvendinimo aktais nustato ataskaitų teikimo techninius formatus, kad būtų supaprastintos ir racionalizuotos valstybių narių pareigos teikti informaciją pagal šio straipsnio 1 dalį. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 27 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

25 straipsnis

Informacinė paramos sistema

1. Komisija palaipsniui sukuria informacinę paramos sistemą, būtiną sudaryti palankesnes sąlygas taikyti šį reglamentą.
2. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 2 d. ta sistema apima pagalbinę duomenų priemonę, susiejančią esamas invazinių svetimų rūšių duomenų sistemas, ypač daug dėmesio skiriant informacijai apie Sąjungai susirūpinimą keliančias invazines svetimias rūšis, taip sudarant palankesnes sąlygas teikti ataskaitas pagal 24 straipsnį.

Pagalbinę duomenų priemonę, nurodyta pirmoje pastraipoje, turi tapti priemone, kuri padės Komisijai ir valstybėms narėms tvarkyti atitinkamus pranešimus, kurių reikalaujama pagal 16 straipsnio 2 dalį.

3. Ne vėliau kaip 2019 m. sausio 2 d. 2 dalyje nurodyta pagalbinę duomenų priemonę tampa priemone keistis informacija apie kitus šio reglamento taikymo aspektus.

Tokia informacija, be kita ko, gali būti informacija apie valstybei narei susirūpinimą keliančias invazines svetimias rūšis, patekimo kelius, rizikos vertinimą, valdymo ir likvidavimo priemones, kai jų yra.

26 straipsnis

Visuomenės dalyvavimas

Kai pagal šio reglamento 13 straipsnį nustatomi veiksmų planai ir pagal šio reglamento 19 straipsnį nustatomos valdymo priemonės, valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų iš anksto užtikrinamos veiksmingos galimybės dalyvauti jų rengimo, keitimo ar peržiūros procese, tuo tikslu naudojantis valstybių narių pagal Direktyvos 2003/35/EB 2 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą jau nustatytais priemonėmis.

27 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011; vykdyti užduotis jam gali padėti 28 straipsnyje nurodytas Mokslo forumas.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
3. Jei komitetas nuomonės nepateikia, Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima, ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

28 straipsnis

Mokslo forumas

Komisija užtikrina, kad valstybių narių paskirti mokslininkų bendruomenės atstovai dalyvautų konsultuojant visais moksliniais klausimais, susijusiais su šio reglamento taikymu, visų pirma su 4, 5, 10 ir 18 straipsniais. Tie atstovai posėdžiauja Mokslo forume. Komisija nustato to forumo darbo tvarkos taisykles.

29 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 5 straipsnio 3 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2015 m. sausio 1 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais igaliojimais ataskaitą. Igaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 3 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jam nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 5 straipsnio 3 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tada, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba Komisijai praneša, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

30 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato nuostatas dėl sankcijų, taikytinų pažeidus šį reglamentą. Valstybės narės imasi visų priemonių, būtinų užtikrinti, kad šios sankcijos būtų taikomos.

2. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

3. Numatytos sankcijos gali būti, *inter alia*:

a) baudos;

b) reikalavimus neatitinkančių Sąjungai susirūpinimą keliančių invazinių svetimų rūšių konfiskavimas;

c) pagal 8 straipsnį išduoto leidimo skubus sustabdymas ar panaikinimas.

4. Ne vėliau kaip 2016 m. sausio 2 d. valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytų nuostatų tekstus ir nedelsdamos informuoja apie visus vėlesnius pakeitimus.

31 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos nekomerciniams savininkams

1. Nukrypstant nuo 7 straipsnio 1 dalies b ir d punktų, nekomerciniais tikslais laikomų gyvūnų augintinių, įtrauktų į Sąjungos sąrašą, savininkams leidžiama tuos gyvūnus laikyti iki natūralios jų mirties, jei įvykdomos šios sąlygos:

a) gyvūnus jie turėjo dar prieš įtraukiant juos į Sąjungos sąrašą;

b) gyvūnai yra laikomi uždaroje valdoje, ir yra įdiegtos visos atitinkamos priemonės, skirtos užkirsti kelią jų dauginimuisi ar ištrūkimui į laisvę.

2. Pasitelkdamas valstybių narių organizuojamas informuotumo didinimo ir mokymo programas, kompetentingos institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų, kad informuotų nekomercinius savininkus apie riziką, kylančią laikant 1 dalyje nurodytus gyvūnus, ir priemones, kurių reikia imtis siekiant kuo labiau sumažinti tų gyvūnų dauginimosi ir ištrūkimo į laisvę riziką.

3. Nekomerciniams savininkams, kurie negali užtikrinti, kad tenkinamos 1 dalyje nustatytos sąlygos, nebus leista pasilikti tų atitinkamų gyvūnų. Valstybės narės gali pasiūlyti jiems galimybę gyvūnus perimti. Taip nutikus, deramai atsižvelgiama į tų gyvūnų gerovę.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytus gyvūnus gali laikyti 8 straipsnyje nurodytos įstaigos arba tam tikslui valstybių narių įkurtose patalpose.

32 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl komercinių išteklių

1. Komercinių invazinių svetimų rūšių egzempliorių išteklių, įsigytų prieš tas rūšis įtraukiant į Sąjungos sąrašą, turėtojams leidžiama ne ilgiau kaip dvejus metus nuo konkrečios rūšies įtraukimo į tą sąrašą laikyti ir vežti tos rūšies gyvus egzempliorius arba galinčias dauginis jų dalis, siekiant juos (jas) parduoti arba perduoti 8 straipsnyje nurodytoms mokslinių tyrimų arba išsaugojimo *ex situ* įstaigoms ir medicininei veiklai, su sąlyga, kad egzemplioriai laikomi uždaroje valdoje ir vežami uždareme konteineryje ir jei yra įdiegtos visos atitinkamos priemonės, siekiant užtikrinti, kad tie egzemplioriai negalėtų dauginis ar ištrūkti į laisvę, arba tuos egzempliorius paskersti ar sunaikinti nesukeliant kančios siekiant išseivoti jų išteklius.

2. Gyvus egzempliorius parduoti arba perduoti nekomerciniams naudotojams leidžiama vienerius metus po jų įtraukimo į Sąjungos sąrašą, su sąlyga, kad egzemplioriai yra laikomi uždaroje valdoje ir vežami uždaramame konteineryje ir yra įdiegtos visos atitinkamos priemonės, siekiant užtikrinti, jog tie egzemplioriai negalėtų daugintis ar ištrūkti į laisvę.

3. Kai leidimas pagal Reglamento (EB) Nr. 708/2007 6 straipsnį buvo išduotas dėl akvakultūroje naudojamos rūšies, kuri vėliau įtraukiama į Sąjungos sąrašą, o leidimo galiojimo trukmė viršija šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį, atitinkama valstybė narė, vadovaudamasi Reglamento (EB) Nr. 708/2007 12 straipsniu, tą leidimą panaikina dar nesibaigus šio straipsnio 1 dalyje nurodytam laikotarpiui.

33 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja 2015 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1144/2014

2014 m. spalio 22 d.

dėl informacijos apie žemės ūkio produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonių, įgyvendinamų vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 3/2008 ⁽⁴⁾ Sąjunga vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse gali įgyvendinti informacijos apie žemės ūkio produktus ir jų gamybos būdus, taip pat apie tam tikrus iš žemės ūkio produktų pagamintus maisto produktus, teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemones;
- (2) atsižvelgiant į įgytą patirtį ir tikėtinus pokyčius žemės ūkio sektoriuje bei rinkose Sąjungoje ir už jos ribų, reikėtų peržiūrėti Reglamentu (EB) Nr. 3/2008 nustatytą sistemą ir užtikrinti jos nuoseklumą ir veiksmingumą. Todėl Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu;
- (3) tokios informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslas – didinti Sąjungos žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą ir taip užtikrinti didesnę konkurencinį teisingumą vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse. Konkrečiau, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis turėtų būti siekiama didinti vartotojų informuotumą apie Sąjungos žemės ūkio produktų ir gamybos būdų privalumus ir didinti informuotumą apie Sąjungos kokybės sistemas ir šių sistemų pripažinimą. Be to, šiomis priemonėmis turėtų būti didinamas Sąjungos žemės ūkio produktų konkurencingumas ir vartojimas, didinamas jų matomumas Sąjungoje ir už jos ribų ir didinama šių produktų rinkos dalis, ypatingą dėmesį skiriant toms trečiųjų šalių rinkoms, kurių augimo potencialas didžiausias. Tuo atveju, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba iškyla kitų konkrečių problemų, tos priemonės turėtų padėti atkurti įprastas rinkos sąlygas. Tokios informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų naudingai papildyti ir sustiprinti valstybių narių įgyvendinamas priemones. Tam, kad būtų pasiekti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai, jos ir toliau turėtų būti įgyvendinamos Sąjungoje ir už jos ribų;
- (4) be to, priemonėmis taip pat reikėtų siekti pabrėžti Sąjungos produktų autentiškumą, kad vartotojai gautų daugiau informacijos apie autentiškų produktų privalumus, palyginti su imituotais arba padirbtais produktais. Taip bus labai prisidėta, kad ir Sąjungoje, ir trečiosiose šalyse taptų labiau žinomi simboliai, nuorodos ir santrumpos, kuriais nurodoma, kad produktas priklauso Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1151/2012 ⁽⁵⁾ nustatytoms kokybės sistemoms;
- (5) vienas iš Sąjungos maisto gamybos privalumų yra jos produktų įvairovė ir konkrečios ypatybės, kurios susijusios su įvairiomis geografinėmis vietovėmis ir skirtingais tradiciniais metodais, suteikiančiais galimybę užtikrinti išskirtinį skonį, įvairovę ir autentiškumą, kurių vis dažniau pageidauja vartotojai Sąjungos ar kitose valstybėse;

⁽¹⁾ 2014 m. balandžio 30 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 2 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 2014 m. balandžio 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. spalio 13 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ 2007 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3/2008 dėl žemės ūkio produktams skirtų informavimo ir skatinimo priemonių vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse (OL L 3, 2008 1 5, p. 1).

⁽⁵⁾ 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012 12 14, p. 1).

- (6) reikalavimus atitinkančiomis priemonėmis gali būti skelbiama ne tik informacija apie Sąjungos žemės ūkio ir maisto produktų esmines savybes, bet ir vartotojams naudinga informacija, *inter alia*, susijusi su maistingumu, skoniu, tradicija, įvairove ir kultūra;
- (7) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės neturėtų būti siejamos su prekių ženklu arba kilme. Vis dėlto siekiant pagerinti demonstravimo, degustavimo, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagos kokybę ir veiksmingumą, turėtų būti leidžiama minėti komercinius prekių ženklus ir produkto kilmę su sąlyga, kad laikomasi nediskriminavimo principo ir priemonėmis nesiekama skatinti jokio produkto vartojimo vien dėl jo kilmės. Be to, taikant tokias priemones turėtų būti laikomasi bendrųjų Sąjungos teisės principų ir neturėtų būti ribojamas laisvas žemės ūkio ir maisto produktų judėjimas pažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 34 straipsnį. Reikėtų nustatyti specifines taisykles dėl prekių ženklų ir kilmės matomumo skelbiant pagrindinę Sąjungos kampanijos informaciją;
- (8) Sąjunga daugiausia eksportuoja galutinius žemės ūkio produktus įskaitant į SESV I priedą neįtrauktus produktus. Todėl informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų apimti ir tam tikrus produktus, kuriems netaikomas SESV I priedas. Tai atitiktų kitas bendros žemės ūkio politikos (toliau – BŽŪP) sistemas, kaip antai Europos kokybės sistema, kurias jau numatyta taikyti tokiems produktams;
- (9) informacijos apie Sąjungos vynus teikimas ir jų pardavimo skatinimas yra viena iš svarbiausių pagalbos programų priemonių pagal BŽŪP, kurios numatytos vyno sektoriuje. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės turėtų būti taikomos tik vynui, kuriam suteikta kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, taip pat vynui, ant kurio etiketės nurodoma vynuogių veislė. Kai įgyvendinamos paprastos programos, atitinkama programa taip pat turėtų apimti kitą žemės ūkio ar maisto produktą. Taip pat Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 508/2014 ⁽¹⁾ numatomas žuvininkystės ir akvakultūros produktų pardavimo skatinimas. Todėl reikia numatyti, kad informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės pagal šią sistemą žuvininkystės ir akvakultūros produktams, nurodytiems Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1379/2013 ⁽²⁾ I priede, būtų taikomos tik žuvininkystės ir akvakultūros produktams, kurie siejami su kitu žemės ūkio ar maisto produktu;
- (10) produktai, kuriems taikomos Sąjungos kokybės sistemos ir valstybių narių pripažintos kokybės sistemos, turėtų būti laikomi atitinkančiais informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių reikalavimus, nes tokiomis sistemomis vartotojams pateikiamas patikinimas dėl produktų kokybės ir ypatumų arba naudojamo gamybos proceso, užtikrinama atitinkamų produktų pridėtinė vertė ir daugiau rinkos galimybių. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės taip pat turėtų būti leidžiama taikyti ekologinės gamybos metodo ir atokiausiems regionams būdingų kokybiškų žemės ūkio produktų grafinio simbolio atžvilgiu;
- (11) 2001–2011 m. laikotarpiu tik 30 % informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms skirtu biudžeto panaudota priemonėms, skirtoms trečiųjų šalių rinkoms, nors tos rinkos turi didelį augimo potencialą. Todėl reikalingos nuostatos siekiant skatinti įgyvendinti daugiau informacijos apie Sąjungos žemės ūkio produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonių trečiojoje šalyje, visų pirma skiriant didesnę finansinę paramą;
- (12) kad įgyvendinamos informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės būtų veiksmingos, jos turėtų būti numatytos rengiant informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programas. Iki šiol tokias programas siūlydavo šakinės ir (arba) tarpšakinės organizacijos. Siekiant padidinti siūlomų priemonių skaičių ir pagerinti jų kokybę, į paramos gavėjų sąrašą reikėtų įtraukti ir žemės ūkio ir maisto produktų sektoriaus gamintojų organizacijas ir jų asociacijas, grupes ir subjektus, kurių veiklos tikslas – teikti informaciją apie žemės ūkio produktus ir juos skatinti;
- (13) Sąjungos bendrai finansuojamomis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis turėtų būti atskleidžiama specifinė Sąjungos dimensija. Tuo tikslu siekiant išvengti lėšų išskaidymo ir padidinti Europos matomumą taikant šias informacijos apie žemės ūkio ir tam tikrus maisto produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemones, reikia parengti darbo programą, kurioje būtų nustatyti šių priemonių strateginiai prioritetai, susiję su

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 508/2014 dėl Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, (EB) Nr. 1198/2006 bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 (OL L 149, 2014 5 20, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB) Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000 (OL L 354, 2013 12 28, p. 1).

tikslinėmis gyventojų grupėmis, produktais, sistemomis arba rinkomis, taip pat pagal programas platinami informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo pranešimai. Programa turėtų būti rengiama remiantis šiuo reglamentu nustatytais bendraisiais ir konkrečiais tikslais ir ja turėtų būti atsižvelgiama į rinkų galimybes ir į poreikį papildyti ir sustiprinti valstybių narių ir veiklos vykdytojų įgyvendinamus veiksmus vidaus rinkoje ir trečiosiose šalyse siekiant užtikrinti, kad informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo politika būtų darni. Šiuo tikslu Komisija, rengdama šią programą, turėtų konsultuotis su valstybėmis narėmis ir atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais;

- (14) darbo programoje turėtų būti, *inter alia*, numatytos konkrečios nuostatos, kad būtų galima reaguoti tuo atveju, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas ar atsiranda kitų specifinių problemų. Be to, Komisija turėtų ypač atsižvelgti į vyraujančią mažųjų ir vidutinių įmonių užimamą vietą žemės ūkio maisto produktų sektoriuje, į sektorius, kuriems taikomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 219, 220 ir 221 straipsniuose nustatytos išskirtinės priemonės, o priemonių, skirtų trečiosioms šalims atveju – į laisvosios prekybos susitarimus, patenkančius į Sąjungos bendrosios prekybos politikos taikymo sritį. Rengdama tą programą Komisija taip pat turėtų atsižvelgti į kalnuotoms vietovėms, saloms ir Sąjungos atokiausiems regionams būdingas nepalankias sąlygas;
- (15) siekiant užtikrinti veiksmingą informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių įgyvendinimą, jį reikėtų perduoti įgyvendinimo subjektams, atrinktiems taikant konkurso procedūrą. Vis dėlto tinkamai pagrįstais atvejais, pasiūlymą teikiančioms organizacijoms turėtų būti sudaryta galimybė tam tikras savo programos dalis įgyvendinti tiesiogiai;
- (16) Komisija turėtų galėti savo pačios iniciatyva įgyvendinti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones, įskaitant aukšto lygio misijas, visų pirma siekiant padėti atverti naujas rinkas. Komisija taip pat turėtų galėti vykdyti savo kampanijas siekiant nedelsiant ir veiksmingai reaguoti tais atvejais, kai rimtai sutrinkdama rinka ar prarandamas vartotojų pasitikėjimas. Jeigu būtina, Komisija turėtų persvarstyti savo iniciatyvą, kuriomis siekiama įgyvendinti tokias kampanijas, planus. Jeigu tokiomis aplinkybėmis Komisija imasi veiksmų, asignavimai, skiriami vykdomoms tiek paprastoms, tiek daugiašalėms informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programoms, neturėtų būti mažinami;
- (17) be informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių, būtina, kad Komisija parengtų ir koordinuotų Sąjungos lygmeniu techninės paramos paslaugas, kurių tikslas – padėti veiklos vykdytojams dalyvauti bendrai finansuojamose programose, įgyvendinti veiksmingas kampanijas ar plėtoti savo eksporto veiklą. Tos paslaugos visų pirma turėtų apimti gairių, kuriomis siekiama padėti potencialiems paramos gavėjams laikytis su šia politika susijusių taisyklių ir procedūrų, teikimą;
- (18) pastangoms skatinti Sąjungos produktus trečiųjų šalių rinkose kartais kenkia konkurencija, atsirandanti dėl imituotų ir suklastotų produktų. Komisijos sukurtos techninės paramos paslaugos apimtų sektoriui teikiamas konsultacijas dėl Sąjungos produktų apsaugos nuo imitavimo ir klastojimo;
- (19) BŽŪP reguliavimo aplinkos supaprastinimas yra svarbus Sąjungos prioritetas. Toks požiūris turėtų būti taikomas šiam reglamentui. Visų pirma reikėtų peržiūrėti informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programų administracinio valdymo principus, siekiant juos supaprastinti ir leisti Komisijai nustatyti programų pasiūlymų teikimo, vertinimo ir atrankos taisykles ir procedūras. Vis dėlto Komisija turėtų užtikrinti, kad valstybės narės laiku gautų informaciją apie visas pasiūlytas ir atrinktas programas. Ta informacija visų pirma turėtų apimti konkretų gautų pasiūlymų skaičių, atitinkamas valstybės nares ir sektorius ir tų pasiūlymų vertinimo rezultatus;
- (20) bendradarbiaujant skirtingų valstybių narių ekonominės veiklos vykdytojams labai padidėja Sąjungos pridėtinė vertė ir pabrėžiama Sąjungos žemės ūkio produktų įvairovė. Nepaisant to, kad pirmenybė teikiama programoms, kurias bendrai rengia keleto valstybių narių pasiūlymus teikiančios organizacijos, tokios programos 2001–2011 m. laikotarpiu sudarė tik 16 % informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms skirtą biudžeto. Todėl reikėtų nustatyti naujas nuostatas, visų pirma dėl daugiašalių programų valdymo, kad būtų galima įveikti dabartinės programų įgyvendinimo kliūtis;

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1308/2013, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio produktų rinkų organizavimas ir panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 922/72, (EEB) Nr. 234/79, (EB) Nr. 1037/2001 ir (EB) Nr. 1234/2007 (OL L 347, 2013 12 20, p. 671).

- (21) reikėtų nustatyti finansavimo kriterijus. Paprastai Sąjunga turėtų dengti tik dalį programų įgyvendinimo išlaidų, kad būtų užtikrinta, jog suinteresuotos pasiūlymus teikiančios organizacijos prisiimtų joms tenkančią atsakomybę. Vis dėlto tam tikros administravimo ir personalo išlaidos, nesusijusios su BŽŪP įgyvendinimu, yra neatsiejama informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių dalis ir turėtų būti laikomos atitinkančiomis Sąjungos finansavimo reikalavimus;
- (22) kiekvienos priemonės įgyvendinimas turėtų būti stebimas ir vertinamas, siekiant gerinti kokybę ir patvirtinti jos pasiekimus. Šiomis aplinkybėmis turėtų būti sudarytas rodiklių sąrašas, o pardavimo skatinimo politikos poveikis turėtų būti vertinamas atsižvelgiant į jos strateginius tikslus. Komisija turėtų nustatyti šios politikos stebėsenos ir vertinimo sistemą, suderiną su BŽŪP bendrąja stebėsenos ir vertinimo sistema;
- (23) siekiant papildyti arba iš dalies pakeisti tam tikras neesmines šio reglamento nuostatas, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Tas įgaliojimų suteikimas turėtų apimti šio reglamento I priedo sąrašo papildymą, pasiūlymus teikiančių organizacijų atrankos kriterijus, įgyvendinimo subjektų atrankos konkurso procedūros sąlygas, konkrečias sąlygas dėl paprastų programų atitikties finansavimo reikalavimams, informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių ir administracines bei personalo išlaidas ir nuostatų, skirtų palengvinti perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 3/2008 taikymo prie šio reglamento taikymo nustatymą. Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais. Atlikdama su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą ir rengdama jų tekstus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai būtų vienu metu, laiku ir tinkamai perduodami Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (24) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai dėl komercinių prekių ženklų matomumo produktų demonstracijose ar degustacijose ir jų nurodymo informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagoje bei produktų kilmės matomumo informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo medžiagoje išsamių taisyklių; metinių darbo programų; paprastų programų atrankos; išsamių taisyklių, pagal kurias pasiūlymą teikiančiai organizacijai gali būti leidžiama pačiai įgyvendinti tam tikras paprastos programos dalis; paprastų programų įgyvendinimo, stebėsenos ir kontrolės nuostatų; pagal šį reglamentą atrinktų paprastų programų įgyvendinimo sutarčių sudarymo taisyklių; ir bendros programų poveikio vertinimo sistemos ir rodiklių sistemos. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾;
- (25) kadangi, atsižvelgiant į pardavimo skatinimo politikos ryšį su kitomis BŽŪP priemonėmis ir į daugiametės Sąjungos finansavimo garantijas ir teikiamą pirmenybę aiškiai apibrėžtiems prioritetams, šio reglamento tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti, o jų būtų veiksmingiau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali priimti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos sąlygos, kuriomis informacijos apie žemės ūkio produktus ir tam tikrus iš jų pagamintus maisto produktus teikimo ir jų pardavimo skatinimo priemonės, įgyvendinamos vidaus rinkoje arba trečiojoje šalyje (toliau – informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės) gali būti visiškai arba iš dalies finansuojamos iš Sąjungos biudžeto.

2 straipsnis

Bendrieji ir konkretūs informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai

1. Bendrasis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslas – didinti Sąjungos žemės ūkio sektoriaus konkurencingumą.

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

2. Konkretūs informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių tikslai yra šie:
 - a) didinti informuotumą apie Sąjungos žemės ūkio produktų privalumus ir Sąjungoje gamybos būdams taikomus aukštus standartus;
 - b) didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų maisto produktų konkurencingumą ir vartojimą ir didinti jų matomumą Sąjungoje ir už jos ribų;
 - c) didinti informuotumą apie Sąjungos kokybės sistemas ir šių sistemų pripažinimą;
 - d) didinti Sąjungos žemės ūkio produktų ir tam tikrų maisto produktų rinkos dalį, ypač daug dėmesio skiriant toms trečiųjų šalių rinkoms, kurios turi didžiausią augimo potencialą;
 - e) atkurti įprastas rinkos sąlygas tuo atveju, kai rimtai sutrikdoma rinka, vartotojai praranda pasitikėjimą ar kyla kitų specifinių problemų.

3 straipsnis

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių aprašymas

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėmis siekiama:

- a) pabrėžti Sąjungos žemės ūkio produktų gamybos metodų ypatumus, visų pirma maisto saugumo, atsekamumo, autentiškumo, ženklinimo, maistingumo ir sveikatingumo aspektų, gyvūnų gerovės, aplinkos apsaugos ir tvarumo požiūriu, taip pat žemės ūkio ir maisto produktų savybes, visų pirma jų kokybės, skonio, įvairovės ar tradicijų požiūriu;
- b) didinti informuotumą apie Europos saugomų kilmės vietos nuorodų, saugomų geografinių nuorodų ir garantuotų tradicinių gaminių autentiškumą.

Tas priemonės visų pirma sudaro veiksmai viešųjų ryšių srityje ir informavimo kampanijos, taip pat jos gali apimti dalyvavimą nacionalinės, Europos ir tarptautinės svarbos renginiuose, mugėse ir parodose.

4 straipsnis

Priemonių apibūdinimas

1. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės nesiejamos su prekių ženklais. Vis dėlto komerciniai prekių ženklai gali būti matomi demonstruojant arba degustuojant produktus ir informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, su sąlyga, kad laikomasi nediskriminavimo principo ir bendras priemonių, nesiejamų su prekių ženklais, pobūdis išlieka nepakitęs. Nediskriminavimo principas taikomas siekiant visiems pasiūlymus teikiančių organizacijų prekių ženkams užtikrinti tokias pačias sąlygas ir vienodas galimybes ir sudaryti tokias pačias sąlygas valstybėms narėms. Visi prekių ženklai turi būti vienodai matomi, todėl prekių ženklo grafinis vaizdas pateikiamas mažesniu formatu, nei pagrindinė Sąjungos kampanijos informacija. Pateikiama keletas prekių ženklų, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, susijusius su specifine atitinkamos valstybės narės padėtimi.
2. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės nesiejamos su kilmės vieta. Tokiomis priemonėmis nesiekama skatinti vartoti produkto vien dėl jo kilmės. Vis dėlto produktų kilmės nuorodos gali būti matomos informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje laikantis toliau išvardytų taisyklių:
 - a) vidaus rinkoje kilmės vietos nuoroda visada turi būti antrinės svarbos pagrindinės Sąjungos kampanijos informacijos atžvilgiu;
 - b) trečiojoje šalyje kilmės vietos nuorodai gali būti suteikiama tokia pat svarba, kaip ir pagrindinei Sąjungos kampanijos informacijai;
 - c) pagal 5 straipsnio 4 dalies a punkte nurodytas kokybės sistemas pripažintų produktų kilmės vieta, užregistruota pagal pavadinimą, gali būti nurodoma be jokių apribojimų.
3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės dėl:

- a) komercinių prekių ženklų matomumo demonstracijose ar degustacijose ir informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, kaip nurodyta 1 dalyje, taip pat dėl vienodų konkretaus prekių ženklo pateikimo sąlygų, ir
- b) produktų kilmės matomumo informacinėje ir pardavimo skatinimo medžiagoje, kaip nurodyta 2 dalyje.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 straipsnis

Finansavimo reikalavimus atitinkantys produktai ir sistemos

1. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali būti taikomos šiems produktams:
 - a) produktams, išvardytiems SESV I priede, išskyrus tabaką;
 - b) šio reglamento I priede išvardytiems produktams;
 - c) spiritiniams gėrimams, kuriems pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 110/2008 ⁽¹⁾ suteikta saugoma geografinė nuoroda.
2. Siekiant atsižvelgti į rinkos pokyčius, Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais papildomas šio reglamento I priede pateiktas sąrašas į tą sąrašą įtraukiant naujus maisto produktus.
3. Nukrypstant nuo 1 dalies:
 - a) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali apimti tik vyną, kuriam suteikta kilmės vietos nuoroda arba saugoma geografinė nuoroda, taip pat vyną, ant kurio etiketės nurodoma vynuogių veislė; vykdant 6 straipsnio 3 dalyje nurodytas paprastas programas, ta pati programa privalo apimti ir kitus 1 dalies a ir b punktuose nurodytus produktus;
 - b) vidaus rinkoje įgyvendinamos priemonės, susijusios su 1 dalies c punkte nurodytais spiritiniais gėrimais, šios dalies a punkte nurodytu vynu ir alumi, apima tik vartotojų informavimą apie 4 dalyje nurodytas sistemas ir atsakingą tų gėrimų vartojimą;
 - c) informacijos teikimo ir skatinimo priemonės gali būti taikomos Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 I priede išvardytiems žuvininkystės ir akvakultūros produktams tik jeigu aptariama programa apima ir kitus 1 dalyje nurodytus produktus.
4. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonės gali būti taikomos šioms sistemoms:
 - a) Reglamentu (ES) Nr. 1151/2012, Reglamentu (EB) Nr. 110/2008 ir Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 93 straipsniu nustatytoms kokybės sistemoms;
 - b) Tarybos reglamente (EB) Nr. 834/2007 ⁽²⁾ apibrėžtai ekologiinei gamybai;
 - c) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 228/2013 ⁽³⁾ 21 straipsnyje nurodytam atokiausiems regionams būdingų kokybiškų žemės ūkio produktų grafiniam simboliui;

⁽¹⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinant Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89 (OL L 39, 2008 2 13, p. 16).

⁽²⁾ 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklinimo ir panaikinant Reglamentą (EEB) Nr. 2092/91 (OL L 189, 2007 7 20, p. 1).

⁽³⁾ 2013 m. kovo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 228/2013, kuriuo nustatomos specialios žemės ūkio priemonės atokiausiems Sąjungos regionams ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 247/2006 (OL L 78, 2013 3 20, p. 23).

- d) Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ 16 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose nurodytoms kokybės schemoms.

II SKYRIUS

INFORMACIJOS TEIKIMO IR PARDAVIMO SKATINIMO PRIEMONIŲ ĮGYVENDINIMAS

1 SKIRSNIS

Bendrosios nuostatos

6 straipsnis

Veiksmų rūšys

1. Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių formos:
 - a) informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo programos (toliau – programos) ir
 - b) priemonės, priimtose Komisijos iniciatyva, nurodytos 9 straipsnyje.
2. Programas sudaro nuoseklus veiksmų rinkinys, ir jos įgyvendinamos per ne trumpesnę kaip vienerių metų, tačiau ne ilgesnę kaip trejų metų laikotarpį.
3. Paprastas programos, kurių išsamus aprašymas pateikiamas šio skyriaus 2 skirsnyje gali teikti viena ar daugiau pasiūlymą teikiančių organizacijų, nurodytų 7 straipsnio 1 dalies a, c arba d punkte, kurios visos turi būti iš tos pačios valstybės narės.
4. Daugiašales programos, kurių išsamus aprašymas pateikiamas šio skyriaus 3 skirsnyje, gali teikti:
 - a) bent dvi pasiūlymą teikiančios organizacijos, nurodytos 7 straipsnio 1 dalies a, c arba d punkte, kurios turi būti bent iš dviejų valstybių narių, arba
 - b) viena ar daugiau Sąjungos organizacijų, nurodytų 7 straipsnio 1 dalies b punkte.

7 straipsnis

Pasiūlymus teikiančios organizacijos

1. Programą gali siūlyti:
 - a) valstybėje narėje įsteigtos šakinės arba tarpšakinės organizacijos ir atitinkamo sektoriaus ar sektorių toje valstybėje narėje atstovai, visų pirma, Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 157 straipsnyje nurodytos tarpšakinės organizacijos ir Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 3 straipsnio 2 punkte apibrėžtos grupės, su sąlyga, kad jos atstovauja pagal pastarąjį reglamentą saugomam pavadinimui, ir kuriam yra taikoma ta programa;
 - b) Sąjungos šakinės arba tarpšakinės organizacijos, atstovaujančios atitinkamam Sąjungos lygmens sektoriui ar sektoriams;
 - c) Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 152 ir 156 straipsniuose nurodytos ir valstybės narės pripažintos gamintojų organizacijos arba gamintojų organizacijų asociacijos;
 - d) žemės ūkio maisto produktų sektoriaus subjektams, kurių tikslai ir veikla yra informacijos apie žemės ūkio produktus teikimas ir jų pardavimo skatinimas ir kurioms atitinkama valstybė narė pavedė teikti aiškiai apibrėžtas viešąsias paslaugas šioje srityje; tie subjektai turi būti teisėtai įsisteigę aptariamoje valstybėje narėje bent dvejus metus iki 8 straipsnio 2 dalyje nurodyto kvietimo teikti pasiūlymus pateikimo datos.
2. Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos konkrečios sąlygos, kuriomis kiekviena 1 dalyje nurodyta pasiūlymą teikianti organizacija, grupė ir subjektas gali teikti programą. Tomis sąlygomis, visų pirma siekiama užtikrinti, kad tos organizacijos, grupės ir subjektai būtų reprezentatyvūs, o tos programos mastas būtų platus.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1305/2013 dėl paramos kaimo plėtrai, teikiamos Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) lėšomis, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1698/2005 (OL L 347, 2013 12 20, p. 487).

8 straipsnis

Metinė darbo programa

1. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais kiekvieniems metams nustato metinę darbo programą, kurioje nustatomi siekiami veiklos tikslai, veiklos prioritetai, tikėtini rezultatai, įgyvendinimo metodas ir bendra finansavimo plano suma. Ta metinė darbo programa ir visų pirma jos veiklos prioritetai turi atitikti 2 straipsnyje nustatytus bendruosius ir konkrečius tikslus. Visų pirma programoje numatoma konkreti laikina tvarka, kurios laikomasi imantis veiksmų tuomet, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, kaip nurodyta 2 straipsnio 2 dalies e punkte. Į ją taip pat įtraukiami pagrindiniai vertinimo kriterijai, finansuotinių priemonių aprašas, nurodoma kiekvienos rūšies priemonei skiriama suma, preliminarus įgyvendinimo tvarkaraštis, o dotacijų atveju – maksimalus Sąjungos finansinio įnašo dydis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. 1 dalyje nurodyta darbo programa paprastų ir daugiašalių programų atveju įgyvendinamos Komisijai pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ⁽¹⁾ I dalies VI antraštinę dalį paskelbus kvietimus teikti pasiūlymus.

9 straipsnis

Komisijos iniciatyva priimamos priemonės

1. Komisija gali vykdyti 3 straipsnyje aprašytas informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones (įskaitant kampanijas) tais atvejais, kai rimtai sutrinkdama rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte. Tos priemonės visų pirma gali būti aukšto lygio misijos, dalyvavimas tarptautinės svarbos mugėse ir parodose, įrengiant standus, ar vykdant veiksmus, siekiant gerinti Sąjungos produktų įvaizdį.

2. Komisija teikia techninės paramos paslaugas, kuriomis visų pirma siekiama:

- a) didinti informuotumą apie įvairias rinkas, įskaitant tiriamuosius verslo atstovų susitikimus;
- b) palaikyti aktyvią specialistų tinklų veiklą, susijusią su informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo politika, įskaitant teikti sektoriaus subjektams konsultacijas dėl imituotų ir suklastotų produktų trečiosiose šalyse grėsmės, ir
- c) plėsti žinias apie Sąjungos taisykles, susijusias su programų rengimu ir įgyvendinimu.

10 straipsnis

Dvigubo finansavimo draudimas

Informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms, finansuojamoms pagal šį reglamentą neskiriamas joks kitas finansavimas iš Sąjungos biudžeto.

2 SKIRSNIS

Paprastų programų įgyvendinimas ir valdymas

11 straipsnis

Paprastų programų atranka

1. Komisija vertina ir atranka paprastų programų pasiūlymus, gavusi atsakymą į 8 straipsnio 2 dalyje nurodytą kvietimą teikti pasiūlymus. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį, kuriais nustatomos konkrečios sąlygos dėl paprastų programų atitikties finansavimo reikalavimams.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato atrinktas paprastas programas, galimus jų pakeitimus ir atitinkamus biudžetus. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 (OL L 298, 2012 10 26, p. 1).

12 straipsnis

Informavimas apie paprastų programų atranką

Komisija 23 straipsnyje nurodytam komitetui, o per jį ir valstybėms narėms laiku teikia informaciją apie visas pasiūlytas ar atrinktas programas.

Nedarant poveikio Reglamentui (ES, Euratomas) Nr. 966/2012, Komisija visų pirma teikia:

- a) informaciją apie gautų pasiūlymų skaičių, valstybės nares, kuriose įsisteigusios pasiūlymą teikiančios organizacijos, susijusius sektorius ir tikslinę rinką ar rinkas;
- b) informaciją apie pasiūlymų įvertinimo rezultatus ir trumpą pasiūlymų bei įvertinimo aprašymą.

13 straipsnis

Už paprastų programų įgyvendinimą atsakingos institucijos

1. Tinkamai užbaigus konkurso procedūrą, pasiūlymą teikianti organizacija atranka subjektus, kurie įgyvendins atrinktas paprastas programas, visų pirma, siekiant užtikrinti veiksmingą priemonių įgyvendinimą.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį, kuriais nustatomos konkurencingos pirmoje pastraipoje nurodytų įgyvendinimo subjektų atrankos procedūros sąlygos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pasiūlymus teikianti organizacija gali pati įgyvendinti tam tikras programos dalis, jei laikosi sąlygų, taikomų dėl pasiūlymą teikiančios organizacijos patirties įgyvendinant tokias priemones, tokių priemonių išlaidų, atsižvelgiant į įprastus rinkos procentinius dydžius, ir bendrų išlaidų, patirtų pasiūlymą teikiančiai organizacijai įgyvendinant programos dalį, dalies.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos išsamios taisyklės, pagal kurias pasiūlymą teikiančiai organizacijai gali būti leidžiama pačiai įgyvendinti tam tikras programos dalis. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

14 straipsnis

Paprastų programų įgyvendinimas, stebėseną ir kontrolę

1. Atitinkamos valstybės narės atsako už tinkamą pagal 11 straipsnį atrinktų paprastų programų įgyvendinimą ir su jomis susijusius mokėjimus. Valstybės narės užtikrina, kad informacinė ir pardavimo skatinimo medžiaga, parengta įgyvendinant tas programas, atitiktų Sąjungos teisę.

Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma įgyvendinimo, stebėsenos ir kontrolės tvarka ir su paprastų programų, atrinktų pagal šį reglamentą, įgyvendinimu susijusių sutarčių sudarymo taisyklės. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendintos paprastos programos ir atlieka jų stebėseną bei kontrolę laikydamosi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 ⁽¹⁾ ir įgyvendinimo aktų, kurie turi būti priimami pagal 1 dalį.

15 straipsnis

Finansinės paprastų programų nuostatos

1. Sąjungos finansinis įnašas paprastoms programoms vidaus rinkoje sudaro 70 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Sąjungos finansinis įnašas paprastoms programoms trečiosiose šalyse sudaro 80 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Likusias išlaidas dengia išimtinai pasiūlymus teikiančios organizacijos.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013 12 20, p. 549).

2. 1 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai padidinami iki 85 % tuo atveju, kai rimtai sutrikdoma rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių valstybėse narėse įsteigtoms pasiūlymus teikiančioms organizacijoms, 2014 m. sausio 1 d. ar vėliau gaunančioms finansinę pagalbą pagal SESV 136 ir 143 straipsnius, 1 dalyje nurodyti procentiniai dydžiai yra atitinkamai 75 % ir 85 %, o 2 dalyje nurodytas procentinis dydis yra 90 %.

Pirma pastraipa taikoma tik toms programoms, dėl kurių Komisija sprendimą priėmė anksčiau nei dieną, nuo kurios atitinkama valstybė narė nebeįgyvendina tokios finansinės pagalbos.

4. Panašiomis sąlygomis, kurios taikomos atitinkamai paprastai programai, Sąjunga gali finansuoti pagal 25 straipsnyje nurodytą bendrą sistemą tyrimus pardavimo skatinimo ir informacinių priemonių taikymo rezultatams įvertinti.

5. Sąjunga finansuoja visas ekspertų išlaidas, susijusias su programų atranka, pagal Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 2 dalies a punktą.

6. Pasiūlymus teikiančios organizacijos pateikia garantijas, kad būtų užtikrintas tinkamas paprastų programų įgyvendinimas.

7. Sąjunga finansuoja pagal paprastas programas įgyvendinamas informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 1 dalies c punktu.

8. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus pagal 22 straipsnį dėl konkrečių sąlygų, kuriomis informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonių išlaidos ir, prireikus, administracinės bei personalo išlaidos atitinka Sąjungos finansavimo reikalavimus.

3 SKIRSNIS

Daugiašalių programų įgyvendinimas ir valdymas ir komisijos iniciatyva įgyvendinamos priemonės

16 straipsnis

Finansavimo būdai

1. Finansavimas gali būti teikiamas vienu ar daugiau Reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 nustatytais būdais, įskaitant:

a) dotacijas daugiašalėms programoms;

b) Komisijos iniciatyva įgyvendinamų priemonių sutartis.

2. Sąjunga finansuoja informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemones, įgyvendinamas pagal daugiašales programas ar Komisijos iniciatyva vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 4 straipsnio 2 dalies a punktu.

17 straipsnis

Daugiašalių programų vertinimas

Daugiašalių programų pasiūlymai vertinami ir atrinkami remiantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytuose kvietimuose teikti pasiūlymus išdėstytais kriterijais.

18 straipsnis

Informavimas apie daugiašalių programų įgyvendinimą

Komisija 23 straipsnyje nurodytam komitetui, o per jį ir valstybėms narėms laiku teikia informaciją apie visas pasiūlytas ar atrinktas programas.

19 straipsnis

Finansinės daugiašalių programų nuostatos

1. Sąjungos finansinis įnašas daugiašalėms programoms sudaro 80 % finansavimo reikalavimus atitinkančių išlaidų. Likusias išlaidas dengia išimtinai pasiūlymus teikiančios organizacijos.

2. 1 dalyje nurodytas procentinis dydis padidinamas iki 85 % tuo atveju, kai rimtai sutrikdoma rinka, prarandamas vartotojų pasitikėjimas arba kyla kitų specifinių problemų, nurodytų 2 straipsnio 2 dalies e punkte.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių valstybėse narėse įsteigtoms pasiūlymus teikiančioms organizacijoms, 2014 m. sausio 1 d. ar vėliau gaunančioms finansinę pagalbą pagal SESV 136 ir 143 straipsnius, 1 ir 2 dalyse nurodyti procentiniai dydžiai yra atitinkamai 85 % ir 90 %.

Pirma pastraipa taikoma tik toms programoms, dėl kurių Komisija sprendimą priėmė anksčiau nei dieną, nuo kurios atitinkama valstybė narė nebegauna tokios finansinės pagalbos.

20 straipsnis

Komisijos iniciatyva įgyvendinamų priemonių viešieji pirkimai

Viešiesiems pirkimams, kuriuos Komisija vykdo savo vardu arba kartu su valstybėmis narėmis, taikomos Reglamente (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 ir Komisijos deleguotajame reglamente (ES) Nr. 1268/2012 ⁽¹⁾ nustatytos viešųjų pirkimų taisyklės.

21 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija imasi tinkamų priemonių užtikrinti, kad įgyvendinant pagal šį skirsnį finansuojamas priemonės Sąjungos finansiniai interesai būtų saugomi taikant prevencines kovas su sukčiavimu, korupcija ir kitokia neteisėta veikla priemonės, atliekant veiksmingus patikrinimus ir, jei nustatoma pažeidimų, susigrąžinant nepagrįstai sumokėtas sumas ir prireikus skiriant veiksmingas, proporcingas ir atgrasomąsias administracines ir finansines sankcijas.

2. Komisijai arba jos atstovams ir Audito Rūmams suteikiami įgaliojimai atlikti visų dotacijų gavėjų, rangovų ir subrangovų, gavusių Sąjungos lėšų, dokumentų auditą ir auditą vietoje.

3. Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (OLAF) gali atlikti tyrimus, įskaitant patikras ir patikrinimus vietoje, remdamasi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽²⁾ ir Tarybos reglamento (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ⁽³⁾ nuostatomis ir procedūromis, kad nustatytų sukčiavimo, korupcijos arba kitos neteisėtos veiklos, kenkiančios Sąjungos finansiniams interesams, atvejus, susijusius su dotacijos susitarimu, dotacijos sprendimu arba sutartimi, finansuojama iš Sąjungos lėšų.

4. Nedarant poveikio 1, 2 ir 3 dalims, bendradarbiavimo susitarimuose su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis, sutartyse, dotacijos susitarimuose ir sprendimuose, sudaromuose įgyvendinant programą pagal šį reglamentą, įtraukiamos nuostatos, kuriomis Komisijai, Audito Rūmams ir OLAF aiškiai suteikiami įgaliojimai atlikti tokius auditus ir tyrimus pagal jų atitinkamą kompetenciją.

III SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKIRSNIS

Deleguotieji įgaliojimai ir įgyvendinimo nuostatos

22 straipsnis

Įgaliojimų delegavimas

1. Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.

⁽¹⁾ 2012 m. spalio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 1268/2012 dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių taikymo taisyklių (OL L 362, 2012 12 31, p. 1).

⁽²⁾ 2013 m. rugšėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013 9 18, p. 1).

⁽³⁾ 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentas (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų (OL L 292, 1996 11 15, p. 2).

2. 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 8 dalyje ir 29 straipsnio 2 dalyje nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2014 m. lapkričio 24 d. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudoti deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Įgaliojimai savaime pratęsimi tokios pačios trukmės laikotarpiais, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trimis mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 5 straipsnio 2 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 11 straipsnio 1 dalyje, 13 straipsnio 1 dalyje, 15 straipsnio 8 dalyje ir 29 straipsnio 2 dalyje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal šį reglamentą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęsiamas dviem mėnesiais.

23 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo komitetas, įsteigtas pagal Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 229 straipsnį. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

2 SKIRSNIS

Konsultavimasis, vertinimas ir ataskaitų teikimas

24 straipsnis

Konsultavimasis

Igyvendindama šį reglamentą Komisija gali konsultuotis su pilietinio dialogo grupe kokybės ir pardavimo skatinimo klausimais, įsteigta vadovaujantis Komisijos sprendimu 2013/767/ES⁽¹⁾.

25 straipsnis

Priemonių poveikio vertinimo bendra sistema

Laikydamosi Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 110 straipsnyje nustatytos bendros žemės ūkio politikos bendros stebėsenos ir vertinimo sistemos, Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato bendrą pagal šį reglamentą finansuojamų informacinių ir pardavimo skatinimo programų poveikio vertinimo ir rodiklių sistemas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 23 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Visos suinteresuotosios šalys Komisijai pateikia visus priemonių poveikio vertinimui atlikti būtinus duomenis ir informaciją.

26 straipsnis

Ataskaita

1. Ne vėliau kaip 2018 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia tarpinę šio reglamento taikymo ataskaitą. Ta tarpinė ataskaita apima taikymo rodiklius skirtingose valstybėse narėse ir atitinkamus pasiūlymus.

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimas 2013/767/ES, kuriuo nustatoma pilietinio dialogo bendros žemės ūkio politikos klausimais sistema ir panaikinamas Sprendimas 2004/391/EB (OL L 338, 2013 12 17, p. 115).

2. Ne vėliau kaip 2020 m. gruodžio 31 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento taikymo ataskaitą ir atitinkamus pasiūlymus.

3 SKIRSNIS

Valstybės pagalba, panaikinimas, pereinamojo laikotarpio nuostatos, įsigaliojimas ir taikymo data

27 straipsnis

Valstybės pagalba

Nukrypstant nuo Reglamento (ES) Nr. 1308/2013 211 straipsnio 1 dalies ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1184/2006 ⁽¹⁾ 3 straipsnio bei laikantis SESV 42 straipsnio pirmos pastraipos, SESV 107, 108 ir 109 straipsniai netaikomi valstybių narių mokėjimams, atliktiems pagal šį reglamentą ir laikantis jo nuostatų, ir jie taip pat jie netaikomi valstybių narių finansiniams įnašams, dengiamiems iš parafiskalinių mokesčių, privalomųjų įmokų arba kitų finansinių priemonių, toms programoms, kurioms Sąjungos parama gali būti skiriama ir kurias Komisija atrinko pagal šį reglamentą.

28 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento II priede nustatytas atitikties lenteles.

29 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

1. Reglamentas (EB) Nr. 3/2008 toliau taikomas toms informacijos teikimo ir pardavimo skatinimo priemonėms, kurioms skirti finansavimą Komisija nusprendė anksčiau nei 2015 m. gruodžio 1 d.

2. Siekiant užtikrinti sklandų perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 3/2008 taikymo prie šio reglamento taikymo, Komisijai pagal 22 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus.

30 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymo data

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2015 m. gruodžio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2014 m. spalio 22 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

B. DELLA VEDOVA

⁽¹⁾ 2006 m. liepos 24 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1184/2006 dėl tam tikrų konkurencijos taisyklių taikymo žemės ūkio produktų gamybai ir prekybai jais (OL L 214, 2006 8 4, p. 7).

*I PRIEDAS***5 straipsnio 1 dalies b punkte nurodyti produktai**

- a) alus;
 - b) šokoladas ir produktai su šokoladu;
 - c) duona, pyragaičiai, pyragai, konditerijos gaminiai, sausainiai ir kiti kepiniai;
 - d) gėrimai, pagaminti iš augalų ekstraktų;
 - e) tešlos gaminiai;
 - f) druska;
 - g) natūralūs lipai ir dervos;
 - h) garstyčių tyrė;
 - i) cukriniai kukurūzai;
 - j) medvilnė.
-

II PRIEDAS

28 straipsnyje nurodyta

atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 3/2008	Šis reglamentas
1 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	1 straipsnis
1 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 1 dalies a punktas
1 straipsnio 2 dalis	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
2 straipsnis	3 straipsnis
3 ir 4 straipsniai	5 straipsnis
5 straipsnis	8 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	7 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	11, 12 ir 17 straipsniai
9 straipsnis	—
10 straipsnis	9 straipsnis
11 straipsnis	13 straipsnis
12 straipsnio 1 dalis	—
12 straipsnio 2 dalis	14 straipsnis
13 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalies b punktas
13 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	15 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys bei 19 straipsnis
13 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	—
13 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa	—
13 straipsnio 3, 4 ir 5 dalys	—
13 straipsnio 6 dalis	27 straipsnis
14 straipsnis	15 straipsnio 5 ir 7 dalys ir 16 straipsnio 2 dalis
15 ir 16 straipsniai	4 straipsnio 3 dalis, 5 straipsnio 2 dalis, 7 straipsnio 2 dalis, 8 straipsnio 1 dalis, 11 straipsnis, 13 straipsnis, 14 straipsnio 1 dalis, 15 straipsnio 8 dalis, 22 straipsnis, 23 straipsnis, 25 straipsnis ir 29 straipsnis
17 straipsnis	24 straipsnis
18 straipsnis	26 straipsnis
19 straipsnis	28 straipsnis
20 straipsnis	30 straipsnis

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT